

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมของนักศึกษา
แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณัฐริมา เต็มชัยอนันต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษา
แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณัฐริมา เต็มชัยอนันต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมของนักศึกษา
แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทคัดย่อ
ของ
ณัฐริมา เต็มชัยอนันต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

ณัฐริมา เต็มชัยอนันต์. (2551). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการ
โรงแรมของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์
เวธนี กริทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึง
ประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิงแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนบุคคล
ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ความมีวินัย
ในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อ
อาชีพของนักศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว และปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพภายในมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพ
ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ปี
การศึกษา 2550 จำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึง
ประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการ
โรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชม
งคลกรุงเทพ มีดังนี้

1.1 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการ
โรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชม
งคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีวินัยใน
ตนเอง (x_8) ความภาคภูมิใจในตนเอง (x_9) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา (x_{10})
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
ผู้สอน (x_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (x_{14})

1.2 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการ
โรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชม

มณฑลกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง (X_5)

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (X_{12})

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชมณฑลกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้น : ปีที่ 1 (x_1) ระดับชั้น : ปีที่ 2 (x_2) ระดับชั้น : ปีที่ 3 (x_3) ระดับชั้น : ปีที่ 4 (x_4) อาชีพของผู้ปกครอง : ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม (X_6) และ อาชีพของผู้ปกครอง : ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม (X_7)

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน (x_{13}) ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (X_{12}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (x_{14}) โดยองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 34.40

5. สมการพยากรณ์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษา แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิงล้วน แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลกรุงเทพมหานคร ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.083 + 0.172X_{11} + 0.223 X_{13} - 0.147X_{12} + 0.156X_{14}$$

5.2 สมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิงล้วน แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .260 X_{11} + .306X_{13} - .201X_{12} + .205X_{14}$$

FACTORS AFFECTING DESIRABLE HOTEL ATTENDANT PERSONALITY OF
STUDENTS IN THE FACULTY OF ARTS (HOTEL STUDIES), RAJAMANGALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP

AN ABSTRACT
BY
NATTHEEMA TERMCHAIANAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2008

Nattheema Termchaianan. (2008). *Factors Affecting desirable hotel attendant personality of students in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep*. Master thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Waythanee Greethong, Assist. Prof. Dr. Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study the factors affecting on Learning personality of student in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : educational level, student income, occupation of parents, self-discipline, self-esteem second of them was family factors: the family was verified into the occupation of student expectation of family and interpersonal relationship between student and their parents or guardians. third of them was learning environmental factors : physical learning environment, interpersonal relationship between student and their lecturers and interpersonal relationship between student and their peer groups.

The samples of 255 were undergraduate students in the faculty of arts at Rajamangala University of Technology Krungthep, Bangkok in academic year 2007. The instrument was questionnaires of Learning personality of student in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :-

1. There were significantly positive correlation among Learning personality of students in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep and 3 dimensions of 6 factors at .01 level were as follows :-

1.1 The personal factor were 2 factors : self-discipline (x_8), and self-esteem (x_9).

1.2 The family factor were 2 factors : the family was verified into the occupation of student expectation of family (x_{10}) and the relationship between student and their parents or guardians (x_{11})

1.3 The learning environmental factor were 2 factors : interpersonal relationship between students and their lecturers (x_{13}) and interpersonal relationship between students and their peer groups. (x_{14}) at .01 level.

1.4 There was significantly positive correlation among Learning personality of students in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep at .05 level was only one : student income (x_5)

2. There was significantly negative correlation among Learning personality of students in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep was only one; physical learning environment (x_{12}).

3. There were no significantly correlation among Learning personality of students in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep were 6 factors; educational level : year's 1 (x_1) , year's 2 (x_2) , year's 3 (x_3), year's 4 (x_4). occupation of parents : parents do work in a hotel (x_6) , parents do not work in a hotel (x_7)

4. There were significantly 4 factors affecting on Learning personality of student in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep, at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter were the relationship between student and their parents or guardians (x_{11}), interpersonal relationship between student and their lecturers (x_{13}) , interpersonal relationship between student and their peer groups. (x_{14}) and physical learning environment (x_{12}). These variables could predict to the factors affecting desirable hotel attendant personality of students in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep about percentage of 34.40

5. The significantly predicted equation of learning personality of student in the faculty of arts (hotel studies), Rajamangala University of Technology Krungthep level were as follows :-

5.1 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = 2.083 + 0.172X_{11} + 0.223 X_{13} - 0.147X_{12} + 0.156X_{14}$$

5.2 In terms of standard scores were :

$$Z = .260 X_{11} + .306X_{13} - .201X_{12} + .205X_{14}$$

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษา
แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ของ

ณัฐริมา เต็มชัยอนันต์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรீทอง)

(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

..... กรรมการ

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรීทอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ส่วนสำคัญเป็นเพราะได้รับแนวคิด คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ให้แก้ไขข้อบกพร่องจาก รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่า และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ที่ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์สูงสุดแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ในระหว่างการศึกษาหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย ได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ แห่งภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ อาจารย์ ประชุมพร รังษีวงศ์ อาจารย์ประจำแผนกวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอบพระคุณ อาจารย์ประชุมพร รังษีวงศ์ อาจารย์ทุกท่าน และนักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปีในแผนกวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่อำนวยความสะดวกให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย และ เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ความเมตตาและกำลังใจมาโดยตลอดรวมถึงการช่วยเหลือในทุกด้าน ทั้งด้านการเรียนและด้านคำปรึกษาส่วนตัว

คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ ขอมอบให้กับบิดา มารดา และบรรพคณาจารย์ทุกท่าน รวมถึงอาจารย์ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรมความดี การให้อภัยและการปล่อยวางรวมถึงความรักเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทความรู้ที่ดีที่สุดให้กับผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณและขอน้อมรำลึกพระคุณของบิดามารดาที่มีความเมตตาและให้การสนับสนุนเรื่องการเรียนรู้ด้านทุนทรัพย์และกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาอย่างที่สุด รวมถึงเด็กชายศุภณัฐ และเด็กชายณัฐนันท์ เติมชัยอนันต์ที่เป็นกำลังใจให้จนประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับนี้

ณัฐธิมา เติมชัยอนันต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	3
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักการโรงแรม.....	 11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพล	
ต่อบุคลิกภาพของนักการโรงแรม.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.....	54
 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	 57
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	 83
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	83
สมมติฐานการวิจัย.....	83
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	85
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
อภิปรายผลการวิจัย.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	95
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	95
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	96
 บรรณานุกรม.....	 98
 ภาคผนวก.....	 106
ภาคผนวก ก: แบบสอบถาม.....	122
ภาคผนวก ข: คุณภาพเครื่องมือ.....	131
ภาคผนวก ค: หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย.....	136
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงลักษณะเด่นของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว.....	18
2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและอาชีพของผู้ปกครอง.....	76
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านองค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของนักศึกษา ต่อเดือน การมีวินัยในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.....	77
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.....	79
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของ นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.....	81
6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.....	81
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง.....	123
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง..	124
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของ ผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา.....	125
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษาและครอบครัว.....	126

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพการโรงแรม.....	127
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน.....	128
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน.....	129
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม.....	130

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันนี้ธุรกิจเกี่ยวกับการโรงแรมและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้น ได้มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยมีโรงแรมใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมายทั้งในเมืองหลวงและต่างจังหวัด เนื่องจากทางภาครัฐได้มีการรณรงค์ส่งเสริมให้แต่ละจังหวัดตื่นตัวและสนใจแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในจังหวัด ทั้งแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณวัตถุ จึงส่งผลให้ธุรกิจเกี่ยวกับการโรงแรมแต่ละจังหวัดมีการตื่นตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะมีมากขึ้นเป็นลำดับ ธุรกิจเกี่ยวกับการโรงแรมในประเทศไทยจึงมิใช่การลงทุนธรรมดา แต่เป็นการลงทุนที่ใช้เม็ดเงินมากเป็นหมื่นๆ ล้านบาท โรงแรมชั้นหนึ่งหรือระดับห้าดาวขยายเข้ามาในประเทศไทยพร้อมๆ กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การลงทุนในธุรกิจโรงแรมจึงเป็นการลงทุนอย่างมหาศาลและมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง จากการรวบรวมสถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2536 ข : 2) พบว่าในปี 2520 โรงแรมทั่วประเทศมีจำนวนห้องพักทั้งสิ้นเพียง 44,597 ห้อง ในขณะที่ปี 2540 มีจำนวนห้องพักถึง 272,941 ห้อง ซึ่งจะได้ว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก โรงแรมแต่ละแห่งจึงมีการแข่งขันกันค่อนข้างสูงเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างครอบคลุมที่สุด โดยในโรงแรมส่วนใหญ่จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจรนอกเหนือจากที่พักและภัตตาคารห้องอาหารต่างๆ แล้วยังมีการให้บริการต่างๆ ตามมาด้วยทั้งแพคเกจท่องเที่ยว สระว่ายน้ำ ห้องสปา ห้องออกกำลังกาย เป็นต้น ที่ทางโรงแรมจัดเป็นบริการเสริมเพื่อความสะดวกสบายและให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจและกลับมาใช้บริการอีกครั้ง ซึ่งอรรถพร เหนือรักษ์ (2537 : 2) ได้กล่าวว่า การให้บริการของพนักงานโรงแรมถือเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความประทับใจให้กับผู้ใช้บริการ การคัดเลือกพนักงานของโรงแรมจึงจำเป็นต้องคัดเลือกอย่างพิถีพิถันเป็นพิเศษ กล่าวคือ ต้องคัดเลือกบุคคลที่มีบุคลิกภาพสอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับบุคคลอื่นได้ มีความอดทนสูง ฯลฯ แต่ที่สำคัญสำหรับงานบริการในโรงแรมคือต้องมีใจรักในงานบริการแก่ผู้อื่น (Service mind) ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานบริการอาชีพนี้จริงๆ โดยบุคคลที่จะประกอบอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมต้องมีความรู้ความสามารถสูงในหลายสาขา เนื่องจากอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีรายได้ค่าตอบแทนสูงมาก จึงเป็นอาชีพที่ใฝ่ฝันของหนุ่มสาวอยากจะเข้ามาทำงานในโรงแรมชั้นหนึ่ง (ศิริเพิ่ม เชาวน์ศิลป์. 2541 : 19-27)

โดยปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจการโรงแรมประสบความสำเร็จคือบุคลิกภาพของพนักงานในโรงแรม ดังที่ อเนกกุล กริแสง (2521 : 43) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพที่ดีจะส่งเสริมให้บุคคลมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ได้ เพราะบุคคลถึงแม้จะมีความรู้ความสามารถและมีสติปัญญาดี แต่ถ้ามีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมก็ยากที่จะประสบความสำเร็จหรือก้าวหน้าได้ บุคลิกภาพจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตในสังคม ผู้ที่มี

บุคลิกภาพดีย่อมได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลและสังคม และสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นได้อย่างราบรื่นส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ของชีวิตได้ง่าย เช่นเดียวกับธุรกิจการโรงแรมที่เปิดดำเนินการให้บริการตลอดเวลา ไม่มีวันหยุด ดังนั้นจึงต้องมีผู้บริหารและพนักงานปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมเอาใจใส่ในด้านต่างๆ ตลอดจนฝึกอบรมด้านบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสมสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากบุคลิกภาพเป็นสิ่งแรกของพนักงานโรงแรมที่จะทำให้ผู้ให้บริการของโรงแรมประทับใจในการบริการ ตลอดจนการร่วมมือกันระหว่างพนักงานในแผนกต่างๆ ต้องมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด เพื่อให้การปฏิบัติงานของโรงแรมเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสูงสุด (ปรีชา แดงโรจน์. 2529 : 21)

เนื่องจากผู้วิจัยเคยเป็นนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้เล็งเห็นถึงบุคลิกภาพของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรมในรุ่นต่างๆ จากการประเมินด้วยตนเอง และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรมในแต่ละรุ่นหรือภายในรุ่นเดียวกัน มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากมีองค์ประกอบหลายประการที่ส่งผลให้นักศึกษาเหล่านั้นมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน เช่น นักศึกษาบางคนแต่งกายสะอาดเรียบร้อย พุดจามีสัมมาคารวะ ชัดเจนใช้สำเนียงที่ไพเราะ ขยันหมั่นเพียร สุภาพอ่อนน้อม แต่ก็ไม่เป็นบรรทัดฐานเดียวกันทุกคน บางคนก็มีบุคลิกภาพตรงกันข้ามและไม่เหมาะสมกับความเป็นนักการโรงแรมซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามเบื้องต้นที่เป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อมาใช้นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรมจำนวน 100 คน

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะนี้นักศึกษาคิดว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” ผลการสำรวจพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านบุคลิกภาพมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ได้แก่ ไม่เข้าใจว่านักการโรงแรมที่ประสบความสำเร็จต้องมีบุคลิกภาพอย่างไร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 61 เรียนวิชาชีพเฉพาะทางการโรงแรมไม่ทัน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ไม่มั่นใจว่าจะได้งานตรงตามสายงานที่คาดหวังจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10 คิดว่าตนเองไม่เหมาะสมกับงานจำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 5 มีปัญหาด้านสุขภาพจิต ไม่มีความสุขในชีวิตจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีปัญหาด้านการเงิน จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 15 มีปัญหากับอาจารย์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ท่านคิดว่าปัญหาเหล่านั้นเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจพบว่า ปัญหาด้านบุคลิกภาพนั้น มีปัญหามากเป็นอันดับที่ 1 สาเหตุจากไม่มีต้นแบบในการรับรู้บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม, เรียนไม่ทันในวิชาชีพการโรงแรม ซึ่งเกิดจากการไม่ตั้งใจเรียน และเพื่อนรอบตัวไม่ขยัน, ไม่มั่นใจว่าจะได้งานตามที่ชอบหรือไม่ และคิดว่าตนเองไม่เหมาะสมกับงาน ปัญห อันดับที่ 2 คือปัญหาด้านสุขภาพจิต สาเหตุจากภาวะความเครียดบีบคั้นจากสิ่งแวดล้อม ความกดดันในภาวะเศรษฐกิจถดถอย ปัญห อันดับที่ 3 คือปัญหาด้านการเงิน มีสาเหตุมาจากเงินไม่พอใช้ และฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่านักศึกษาวิชาการโรงแรมน่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพมากที่สุด ดังที่พิสมัย ปโชติการ (2539 : 43-51) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมไว้ ซึ่งจะอธิบายสรุปไว้ในบทต่อไป และเนื่องจากนักการโรงแรมจะต้องมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์เพื่อดึงดูดผู้ให้บริการให้เข้ามาใช้บริการของโรงแรมให้ได้มากที่สุด เพราะถ้านักการโรงแรมมีบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์มากเท่าใด ย่อมส่งผลต่อธุรกิจการโรงแรมมากเท่านั้น เช่น ทำให้ผู้ให้บริการเลือกใช้บริการที่โรงแรมน้อยลง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์นักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของโรงแรม , พนักงานโรงแรมทุกระดับชั้น , และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลไปประกอบการวางนโยบายเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมต่อไป

ขอบเขตของการค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาเพศหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร ปีการศึกษา 2550 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 683 คน ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 126 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 105 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 201 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 จำนวน 251 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาแพทยหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา 2550 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 255 คน ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 47 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 39 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 75 คน และ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 จำนวน 94 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967 : 886-887) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น (Strata

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้
 - 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 ชั้นปีที่ศึกษา
 - 1.1.2 รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง
 - 1.1.3 ความมีวินัยในตนเอง
 - 1.1.3 ความภาคภูมิใจในตนเอง
 - 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา
 - 1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว
 - 1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 ด้านทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม
 - 2.2 ด้านมนุษยสัมพันธ์
 - 2.3 ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
 - 2.4 ด้านจิตสำนึกการให้บริการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษา แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในด้าน

ทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านจิตสำนึกในการให้บริการ และด้านความรับผิดชอบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ด้านทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม หมายถึง การแสดงออกของบุคคลที่มีความรอบรู้ในงาน เข้าใจงานอย่างแท้จริง เฉลียวฉลาด ให้คำอธิบายที่ชัดเจนเมื่อลูกค้ามีข้อสงสัย เป็นคนช่างสังเกต สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี รู้จักการใช้จิตวิทยาและปฏิบัติงานอย่างเป็นระเบียบแผน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถทางด้านภาษา และเชี่ยวชาญในงานหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย มีทักษะเพียงพอที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่เมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไป มีความสามารถในการทำงานหนักและยืนทำงานเป็นเวลานานได้

1.2 ด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเป็นมิตรและมีอัธยาศัยดี หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ร่าเริงเป็นกันเอง แสดงถึงความสนใจเป็นมิตร และรู้จักทักทายผู้อื่นด้วยไมตรีจิต

1.3 ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เก็บอารมณ์และข่มความรู้สึกโกรธไม่ให้เกิดออกมา มีความอดทนอดกลั้นให้อภัย เป็นคนมีเหตุผล ใจกว้างและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าใช้บริการ

1.4 ด้านจิตสำนึกในการให้บริการ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลที่แสดงออกว่ารักงานบริการ มีทัศนคติที่ดี มีความจริงใจ เต็มใจ มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ชอบช่วยเหลือ มีไมตรีจิตกับผู้อื่น เห็นใจผู้อื่น สามารถให้บริการที่มากกว่าความคาดหวังของผู้เข้าใช้บริการ มีความสุภาพ อ่อนน้อม มารยาทดี ให้เกียรติผู้อื่น มีสัมมาคารวะ ยกย่องเคารพผู้อื่น ซื่อสัตย์ มองโลกในแง่ดี มีความยืดหยุ่น ตรงเวลา กระฉับกระเฉง พร้อมทั้งจะอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำในสิ่งที่ลูกค้าต้องการได้อย่างเต็มที่ มีความเพียร ให้บริการลูกค้าด้วยความรวดเร็ว

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม หมายถึง สิ่งที่ส่งผลให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง ความมีวินัยในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 ระดับชั้นปีการศึกษา ได้แก่

2.1.2.1 ระดับปริญญาตรีปีที่ 1

2.1.2.2 ระดับปริญญาตรีปีที่ 2

2.1.2.3 ระดับปริญญาตรีปีที่ 3

2.1.2.4 ระดับปริญญาตรีปีที่ 4

2.1.2 รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง หมายถึง เงินค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับเป็นประจำเป็นรายเดือน ซึ่งได้รับจากผู้ปกครอง

2.1.3 ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ โดยเกิดจากความสำนึกของ

ตนเองว่าสิ่งที่จะทำให้กระตือรือร้นตั้งใจและถูกต้อง และไม่เป็นการกระทำที่จะก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเองและผู้อื่นในอนาคต และจะต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ตนเองและบุคคลอื่น โดยไม่ขัดต่อกฎระเบียบข้อบังคับของสังคมและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

2.1.4 ความภาคภูมิใจในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความพึงพอใจในการได้เข้ามาศึกษา และเรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริการและวิชาชีพการโรงแรม ในแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านความเชื่อมั่น ด้านการยอมรับเป็นอย่างดีจากคนในครอบครัว เพื่อน และผู้จ้างงานในอนาคต

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่ออาชีพของนักศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง แบ่งเป็น อาชีพของผู้ปกครองที่ทำงานเกี่ยวกับสายอาชีพการโรงแรม และ อาชีพของผู้ปกครองที่ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับสายอาชีพการโรงแรม

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่ออาชีพของนักศึกษา หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาต่อความคิด ความต้องการของผู้ปกครองในด้านอาชีพของนักศึกษาเมื่อเรียนจบการศึกษาแล้ว

2.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวปฏิบัติต่อนักศึกษา และพฤติกรรมของนักศึกษาที่ปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันและกัน ดังนี้

2.2.3.1 พฤติกรรมของนักศึกษาที่ปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การเชื่อฟังคำอบรมสั่งสอน ทั้งด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเรียน การให้ความรักความห่วงใย และการช่วยเหลืองานในครอบครัว

2.2.3.2 พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวที่ปฏิบัติต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอน รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องการเรียนรู้ และเรื่องส่วนตัว

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพการโรงแรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพการโรงแรม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาชีพการโรงแรมที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่อ อุปกรณ์การเรียน การสอน ดังนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี ห้องเรียนสะอาด ห้องปฏิบัติงานครัว ห้องปฏิบัติงานส่วนหน้า ห้องปฏิบัติการอาหารและเครื่องดื่ม ห้องปฏิบัติงาน

แม่บ้าน เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน ขนาดของห้องเรียนไม่แออัด คับแคบเมื่อเทียบกับปริมาณของนักศึกษาที่เรียน

2.3.1.2 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ มีเอกสารประกอบการเรียน วิชาการโรงแรมและวิชาอื่น ๆ อย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์การเรียนที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน อุปกรณ์การปฏิบัติงานในห้องแม่บ้าน มีปริมาณเพียงพอและอยู่ในภาวะที่ใช้งานได้เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่เรียน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติต่อกันเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 พฤติกรรมของนักศึกษาปฏิบัติที่ต่ออาจารย์ผู้สอนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การเคารพ เชื่อฟังในอาจารย์ผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่อาจารย์อบรมสั่งสอน และซักถามอาจารย์ถึงข้อสงสัยในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความสนใจต่อนักศึกษา ให้ความเป็นกันเอง ให้ความรักความเอาใจใส่ และความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่นักศึกษาทั้งในด้านการเรียนและในด้านส่วนตัว

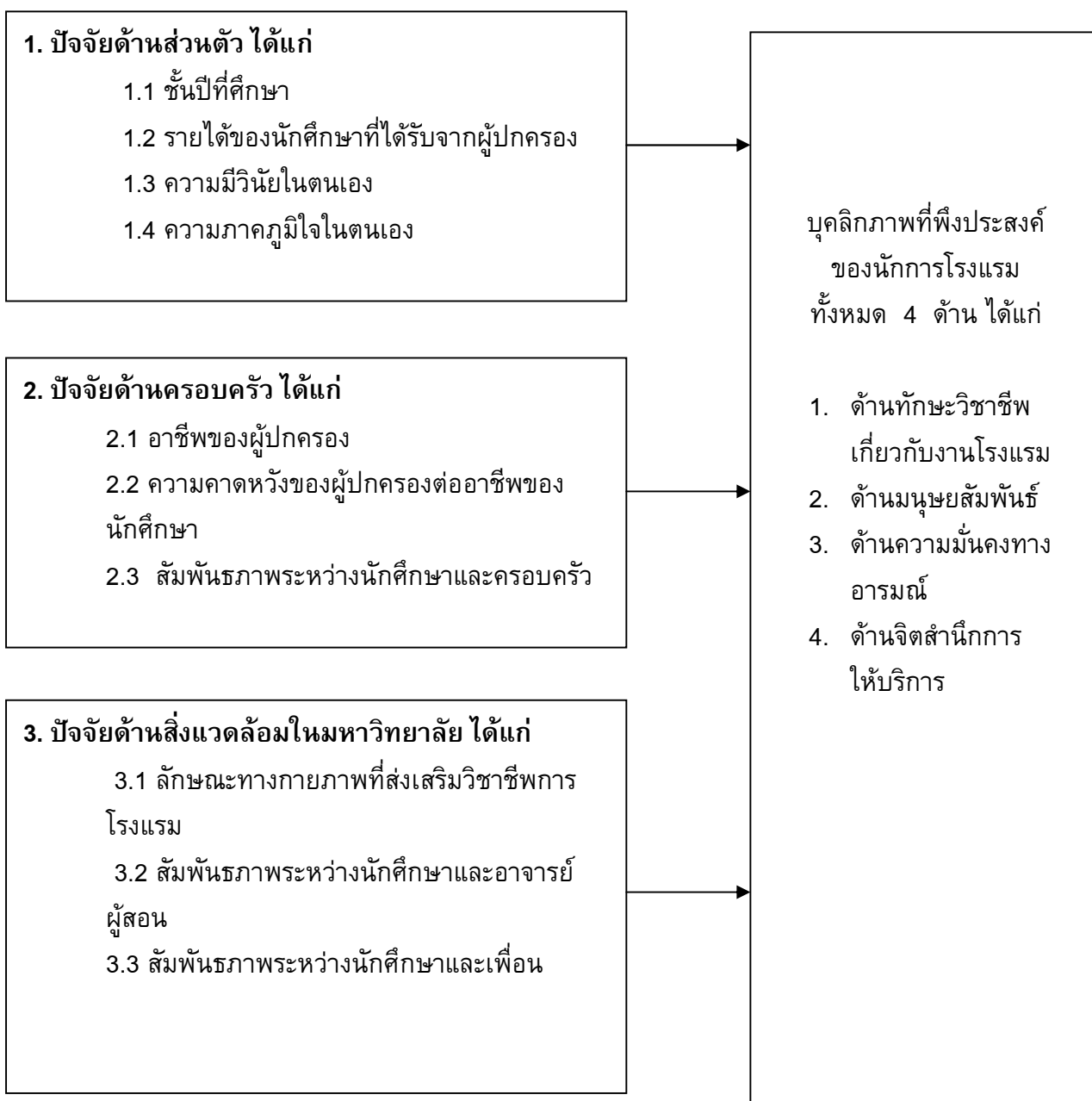
2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมของเพื่อนร่วมชั้นกับตนเองปฏิบัติต่อกัน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี เช่น ความปรารถนาดีต่อกัน มีความเอาใจใส่ แสดงความห่วงใย ให้ความไว้วางใจ ให้เกียรติยกย่องนับถือ ยอมรับความสามารถของเพื่อน มีความเป็นกันเอง มีความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างเต็มใจ มีความเอื้ออาทร มีน้ำใจไมตรี และเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีการประสานงานที่ดี และร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา

3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2548 โดยเกิดจากการยกฐานะของวิทยาเขตในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 3 แห่ง คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครได้รวมกันเป็น "มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ" ภายใต้อุดมการณ์และปรัชญาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีความเชี่ยวชาญทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติมีความเจนจัดทางวิชาการและคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะวิชาชีพพร้อมที่จะทำงานและปรับปรุงตนเองให้มีความก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการ ทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม ความรับผิดชอบในจรรยาวิชาชีพและต่อสังคม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง ความมีวินัยในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาการโรงแรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ส่งผลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ทั้งหมด 4 ด้านของนักการโรงแรม ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ทั้งหมด 4 ด้านของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ทั้งหมด 4 ด้านของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ
 - 1.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ
 - 1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ
 - 1.4 ทฤษฎีบุคลิกภาพ
 - 1.5 การวัดบุคลิกภาพ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม
 - 2.1 ธุรกิจโรงแรม
 - 2.2 การแบ่งประเภทโรงแรม
 - 2.3 ระดับมาตรฐานของโรงแรมและการให้ “ดาว”
 - 2.4 การจัดองค์กรของโรงแรม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรในโรงแรมและบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม
 - 3.1 คุณสมบัติของบุคลากรในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร
 - 3.2 คุณลักษณะของนักการโรงแรม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 5.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชั้นปีที่ศึกษา
 - 5.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของนักศึกษา
 - 5.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง
 - 5.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง
 - 5.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง
 - 5.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา
 - 5.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว
 - 5.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม
 - 5.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน
 - 5.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนแผนกวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้นำคำว่า บุคลิกภาพ มาใช้กันอย่างกว้างขวาง แต่ละคนได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันไปตามทัศนะต่างๆ ดังนี้

กู๊ด (Good. 1973: 417) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ผลรวมของ พันธุกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคล

กอร์ดอน (Gordon. 1963: 2 – 4) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง แบบแผนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้นๆ

แคทเทล (นวลลออ สุภาพล. 2527 : 206; อ้างอิงจาก cattell. 1950) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง สิ่งที่ช่วยทำนายว่า บุคคลจะอย่างไรในสถานการณ์ที่กำหนดให้ จุดมุ่งหมายของการวิจัยทางจิตวิทยา เพื่อสร้างกฎว่าบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันนั้นจะทำพฤติกรรมใด เมื่ออยู่ในสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมปกติ บุคลิกภาพเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล มีทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผยและพฤติกรรมที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน

แซมมวล (Samuel. 1981: 3) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะทางจิตวิทยาเฉพาะตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นทางด้านพฤติกรรมและความคิด

มอร์ริส (Morris. 1979: 618) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง รูปแบบลักษณะต่างๆ (Trait) ประจำตัวของบุคคลที่เกี่ยวกับพฤติกรรม อารมณ์ แรงจูงใจ ความคิด และทัศนคติ

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือ ตัวเราทั้งตัวหรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นจะเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น

แมคแคนเนลล์ (Mc.Cannell. 1974: 610) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง คุณลักษณะที่บุคคลคิดและแสดงเป็นแบบแผนพฤติกรรมเพื่อใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าว หมายถึง แรงจูงใจ ทัศนคติ อารมณ์ ความสามารถต่างๆ เป็นมโนภาพแห่งตนและเขาวินิจฉัย

อนาสตาซี (Anastasi. 1968: 111) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกัน หรือแม้แต่วิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ก็อาจทำให้บุคลิกภาพต่างกันได้

เอ็ดเวิร์ด (Edward. 1969: 261) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง แบบอย่างความประพฤติของแต่ละบุคคล ซึ่งเกิดจากโครงสร้างทางกายภาพและประสบการณ์ในอดีต อันมีผลต่อโครงสร้างทางกายภาพและลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นๆ

แอลพอร์ต (Allport. 1937: 22) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ระบบต่างๆ ของร่างกายและจิตใจของบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้นในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งหมด

ฮิลการ์ด (Hillgard. 1967: 462) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง แบบแห่งลักษณะของบุคคลและวิธีการแสดงออก ซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล

เชดส์ค็อกซ์ โฆวาลินส์ (2520: 3) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะนิสัย (Trait) ที่รวมกันเป็นแบบเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ (2524: 41) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง ได้แก่ท่าทีการแสดงออก รูปร่างหน้าตา ความรู้สึก ฯลฯ และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออก ต้องมีความคงตัว สำหรับเป็นพฤติกรรมเฉพาะของบุคคลนั้นๆ อาจเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาพอสมควร

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2530: 5 – 6) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลในด้านต่างๆ ทั้งส่วนภายนอกและส่วนภายใน โดยที่ส่วนภายนอก คือ ส่วนที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่ง การยืน ฯลฯ และส่วนภายใน คือ ส่วนที่มองเห็นได้ยาก แต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ความใฝ่ฝัน ปราบปราม ปรชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ

สถิต วงศ์สุวรรณ (2540: 4) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะโดยรวมของแต่ละบุคคล ทั้งลักษณะภายนอก ภายใน และปัจจัยต่างๆ อันมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 216 ; อ้างอิงจาก ล้วน สายยศ. 2525. เอกสารประกอบการสอนนิสิตปริญญาโทวิชาการวักบุคลิกภาพ.) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะโดดเด่นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งแสดงออกแบบนั้นอยู่เป็นประจำกับสถานการณ์เฉพาะอย่างจนเกิดเป็นนิสัยถาวร

ดุษฎี ชุมสาย (2514 : 23) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง กระสวยแห่งการรวมหน่วยประกอบด้วย รูปร่าง ลักษณะและพฤติกรรมอันเป็นเครื่องสื่อนิสัยของคนคนหนึ่งที่จะทำให้อื่นกำหนดคุณค่าของคนนั้นด้วยอาเวคและไม่ใช้ด้วยพุทธิปัญญาหรือเชาว์

โสภา ชูพิกุลชัย (2529:164) กล่าวว่าบุคลิกภาพ ก็คือผลรวมอย่างมีระบบของพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของบุคคลนั้น ๆ

ปรีชา แดงโรจน์ (2527 : 77) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง เอกลักษณะในการแสดงออกถึงพฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะท่าทางการวางตัวและความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น เพื่อให้ผู้อื่นชื่นชอบในตนเอง

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า บุคลิกภาพคือ ลักษณะโดยรวมทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่มีแบบฉบับเฉพาะของแต่ละบุคคล โดยได้รับอิทธิพลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพมีลักษณะค่อนข้างถาวร เปลี่ยนแปลงได้ยาก ช่วยทำให้สามารถทำนายได้ว่า บุคคลจะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ที่กำหนดให้

1.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 4-5) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก ดังที่จะพิจารณาได้จากประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ความมั่นใจ ผู้ที่มีบุคลิกภาพดีจะมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก เพราะคนอื่น ๆ ที่พบเห็นจะให้ความสนใจและเชื่อมั่น ดังนั้นโอกาสที่จะประสบความสำเร็จจึงมีมากขึ้น

2. การคาดหมายพฤติกรรม ถ้ารู้ว่าคุณคนนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร จะทำนายได้ว่าสถานการณ์ใดจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร

3. การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งจะแตกต่างจากบุคคลหนึ่งได้โดยการอาศัยสังเกตดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอแก่ตัวบุคคลนั้น ๆ

4. การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล บุคลิกภาพทำให้คนมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นของตนเอง เป็นแบบอย่างแก่เยาวชน

5. การปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ การที่รู้บุคลิกภาพของบุคคลอื่น ทำให้ปรับตัวเข้ากับเขาได้ง่ายขึ้น เอาชนะศัตรูได้ แก้ปัญหาได้ บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้น รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น

6. ความสำเร็จ คนที่มีบุคลิกภาพดี ได้เปรียบคนอื่นเสมอ เป็นพื้นฐานแห่งความศรัทธา เชื่อถือแก่ผู้พบเห็น ช่วยให้ธุรการทำงานสำเร็จง่ายขึ้น ได้รับความร่วมมือ และการติดต่อด้วยดี ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

7. การยอมรับ คนที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ใคร ๆ ก็เรียกใช้ต้องการ ชอบที่จะให้อยู่ด้วยในกลุ่ม ทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ

1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

เฮอร์ลอค (สุดใจ ผาแก้วมณี. 2542: 15-16; อ้างอิงจาก Hurlock. 1978) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมของพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งเป็น

ขบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีระบบระเบียบที่สลับซับซ้อนสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันในทุกๆ ด้าน ซึ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของบุคลิกภาพแบ่งได้ 2 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางพันธุกรรมและสรีรวิทยา

1.1 พันธุกรรม พันธุกรรมเป็นตัวถ่ายทอดสิ่งที่เป็นมรดกทางกรรมพันธุ์จากพ่อแม่และบรรพบุรุษ เป็นตัวกำหนดขอบเขตความสามารถต่างๆ ของมนุษย์ รวมทั้งลักษณะต่างๆ ของร่างกาย เช่น สีตา สีผม โครงสร้างของรูปร่างหน้าตา โดยมีสิ่งแวดล้อม เช่น ลักษณะการเลี้ยงดูของพ่อแม่ ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เป็นตัวกระตุ้นหรือตัวกดให้บุคคลนั้นพัฒนาไปได้เต็มตามศักยภาพหรือไม่ ทั้งทางด้านสติปัญญา รูปร่าง หน้าตา รวมทั้งลักษณะทางอารมณ์ โดยนักจิตวิทยาบางพวกมีความเชื่อว่า ลักษณะทางอารมณ์บางอย่างเป็นลักษณะเฉพาะตัวของเด็กแต่ละคน เช่น เด็กบางคนปรับตัวง่าย ยอมรับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ได้เร็ว เด็กพวกนี้จะมีอารมณ์ดี เด็กบางพวกจะปรับตัวยาก เด็กจะรู้สึกเครียดหรือตื่นเต้นง่าย ปรับตัวช้า

1.2 องค์ประกอบทางสรีรวิทยา เป็นผลจากพันธุกรรมและพัฒนาการตามวัย ซึ่งจะพัฒนาไปสู่ภาวะ แต่ละบุคคลจะมีระยะเวลาการเจริญเติบโตไม่เท่ากัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย ได้แก่ พันธุกรรม ระดับฮอร์โมน อาหาร สภาพของร่างกายขณะนั้น อารมณ์ของเด็กจะพัฒนาไปได้ช้ากว่าปกติถ้าเด็กมีปัญหาเรื่องขาดอาหาร การเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความพิการหรือมีความผิดปกติของอวัยวะต่างๆ เช่น สมอ ต่อมไทรอยด์ การที่บุคคลมีสุขภาพไม่แข็งแรงหรือพิการย่อมส่งผลต่อบุคลิกภาพ ทั้งจากการที่บุคคลภายนอกมองเห็นว่าลักษณะรูปร่างของเขาไม่แข็งแรงสมบูรณ์และตัวบุคคลนั้นของตนเองอาจทำให้บุคคลนั้นรู้สึกมีปมด้อยได้

2. องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม

2.1 ประสบการณ์ในวัยเด็ก ความสัมพันธ์กับมารดาหรือตัวแทนของมารดาและความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นสิ่งที่เด็กจะเรียนรู้และเลียนแบบ จะสังเกตได้ว่า เด็กมักจะมีบุคลิกภาพหลายอย่างคล้ายพ่อแม่หรือบุคคลใกล้ชิดในวัยเด็ก

2.2 อิทธิพลของวัฒนธรรม ผลของวัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ จะมีอิทธิพลต่อค่านิยมและทัศนคติของบุคคล เช่น สังคมอเมริกันให้ความสำคัญกับเรื่องเศรษฐกิจ การรู้จักพึ่งตนเอง จะพบว่า คนอเมริกันมีลักษณะเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

2.3 เหตุการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต บุคคลแต่ละคนจะได้รับประสบการณ์ไม่เหมือนกันตั้งแต่เกิด เช่น เป็นบุตรลำดับที่เท่าใด สภาพภาพของบุคคล บทบาทที่เปลี่ยนไป สิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลทำให้บุคลิกภาพของบุคคลเปลี่ยนไป

ฉลอง ภิมย์รัตน์ (2521: 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยได้แก่

1. พันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อแม่หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. สิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสภาพวัฒนธรรมประเพณี กฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้และการปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด สิ่งแวดล้อมมีผลทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันส่งผลให้บุคลิกภาพของบุคคลแตกต่างกัน

กาญจนา คำสุวรรณ (2524: 194-195) ได้แบ่งประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม ออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกันหรือแตกต่างกัน มีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่ต่างกันตามความเชื่อ เจตคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนของบุคคลในสังคมนั้น

2. ประสบการณ์เฉพาะตัว ได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ต่างกัน มีผลให้บุคคลแต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจ ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผล มองโลกในแง่ดี ขณะที่ผู้ได้รับการเลี้ยงดูอย่างปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไวใจคน หวาดระแวง มีเจตคติที่ไม่ดีต่อสังคม

จะเห็นได้ว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพทั้งพันธุกรรม ร่างกาย การเรียนรู้ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ในสังคม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีบุคลิกภาพมีหลายทฤษฎี มีผู้ทำการศึกษาไว้หลายคน แต่ละคนศึกษาตามแนวคิดของกลุ่มของตน ซึ่ง ล้วน สายยศ (2543: 219 – 238) แยกไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)
2. ทฤษฎีคุณลักษณะ (Trait Theory)
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)
4. ทฤษฎีปรากฏการณ์ (Phenomenological Theory)

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

นักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้แก่ ฟรอยด์ (Freud) แอดเลอร์ (Adler) และจุง (Jung) ดังนี้

1. ฟรอยด์ (Schultz & Schultz. 1998: 48– 50; citing Freud. 1992. *Psychology: Themes & Variation.*) มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของมนุษย์ประกอบไปด้วยระบบสำคัญ 3 ส่วน ที่ทำงานประสานกันอยู่ ได้แก่

1.1 อิด (Id) เป็นส่วนที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด จะแสดงออกตามธรรมชาติ ตามสัญชาตญาณ กล่าวคือ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์

1.2 อีโก้ (Ego) เป็นส่วนของความมีเหตุผล มีหน้าที่ยับยั้งและควบคุมความต้องการของอิด ให้แสดงออกในทางที่เหมาะสม อิดกับอีโก้มีความแตกต่างกัน คือ อิดจะตอบสนองความพึงพอใจของบุคคล แต่อีโก้จะควบคุมการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

1.3 ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นส่วนที่ควบคุมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมโดยยึดมั่นในคุณธรรม ศีลธรรม ซุปเปอร์อีโก้จะบังคับให้บุคคลรู้จักทำในสิ่งที่ถูกต้อง

ลักษณะบุคลิกคนเราเกิดจากการทำงานร่วมกันของพลังทั้ง 3 นี้ ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์ จะต้องมีพลังทั้ง 3 สมดุลกันพอดี นั่นก็คือ มีอีโก้เข้มแข็งสามารถที่จะประสานกับอิดและซุปเปอร์อีโก้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าพลังใดมีอิทธิพลมากเกินไปก็จะเป็นตัวชี้ลักษณะบุคลิกภาพของคนนั้น เช่น ถ้าพลังอิดมีอำนาจสูง บุคลิกภาพของคนผู้นั้นจะเอาแต่ใจตนเองแบบเด็กหรือแบบอาชญากร ถ้าอีโก้มีอำนาจสูงก็จะเป็นคนทำอะไรยึดหลักเหตุผลและความเป็นจริงในทางปฏิบัติ ถ้าซุปเปอร์อีโก้มีอำนาจสูงก็จะเป็นนักทฤษฎีหรือผู้มีอุดมคติสูง (ถวิล ชาราโกชน์. 2541: 143)

2, แอดเลอร์ (Hjelle & Ziegler. 1992: 141 – 152 ; citing Adler. 1964. *Social interest challenge to mankind.*) เชื่อว่าอิทธิพลของสังคมและสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีความสำคัญในการสร้างบุคลิกภาพ ดังนี้

2.1 ปมเด่น (Striving for Superiority) มนุษย์ทุกคนอยากมีความเด่นอย่างใดอย่างหนึ่งแตกต่างกันไป

2.2 ปมด้อย (Inferiority Feelings) ถ้าคนเรามีปมด้อยก็จะแสวงหาแนวทางในการชดเชยปมด้อย ด้วยการสร้างปมเด่น

2.3 วิถีชีวิต (Style of life) คือ แบบแผนในการดำเนินชีวิตของบุคคลซึ่งแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป

2.4 ความสนใจสังคม (Social Interest) มนุษย์มีความปรารถนาจะมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นในสังคม

2.5 ประสบการณ์วัยเด็ก (Birth Order) ประสบการณ์ในวัยเด็กมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของมนุษย์เมื่อเขาเติบโตขึ้น

3. จุง (Samuel. 1981: 56 ; citing Jung. 1923. *Psychological types.*) แบ่งบุคลิกภาพของบุคคลเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพแสดงตัว (Extravert) เป็นการแสดงออกของบุคคลในการแสดงตัวสู่สังคมภายนอก มีความสนใจในสิ่งต่างๆ ภายนอก มีปฏิกิริยาตอบรับฉับไว พร้อมทั้งจะยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นภายนอกตน มีความต้องการที่จะเข้าสังคม มีนิสัยสนุกสนานร่าเริง มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะออกไปเผชิญกับสังคม ชอบคบหาสมาคมกับเพื่อนๆ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ทางบวก

2. บุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert) เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่นำตนเองออกจากสังคม ไม่สนใจสังคมหรือสิ่งแวดล้อมภายนอกหรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคลอื่น จุงเชื่อว่าผู้มีบุคลิกภาพเก็บตัวมักมีปัญหาในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าผู้มีบุคลิกภาพแสดงตัว

จุง (พิชญา สมทรง. 2550: 32-33; อ้างอิงจาก Jung. 1971) แสดงลักษณะเด่นของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัว ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงลักษณะเด่นของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว

ลักษณะเด่นของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion)	ลักษณะเด่นของบุคคลที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion)
1. มีความเชื่ออยู่บนพื้นฐานของความจริง ข้อมูลที่ได้นั้นต้องยุติธรรม 2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม 3. พร้อมที่จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ 4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก 5. การปรับตัวมักเป็นในรูปการชดเชย 6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Hysteria	1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่ 2. มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์แน่นอนควบคุมอุปนิสัยของตน 3. ไม่มีการยืดหยุ่นอะลุ่มอล่วย 4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ 5. การปรับตัวมักจะเป็นในรูปการหลบหนี 6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Anxiety

จากการศึกษาทฤษฎีบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทฤษฎีบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว นำเสนอโดยคาร์ล จี จุง (Carl G. Jung) แบ่งบุคลิกภาพของบุคคลเป็น 2 ลักษณะตรงข้ามกัน ได้แก่ บุคลิกภาพแสดงตัว เป็นลักษณะของบุคคลที่ชอบการเข้าสังคม ปรับตัวและเปลี่ยนแปลงตนเองเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ง่าย ตรงข้ามกับบุคลิกภาพเก็บตัว ซึ่งเป็นลักษณะของบุคคลที่ชอบอยู่คนเดียว ไม่สนใจกับสังคม มักยึดตัวเองเป็นหลัก

2. ทฤษฎีคุณลักษณะ (Trait Theory)

นักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้แก่ แอลพอร์ต (Allport) และแคทเทลล์ (Cattell) ดังนี้

2.1 แอลพอร์ต (Hjelle & Ziegler. 1992: 246 – 247 ; citing Allport. 1937. *Personality : A psychological interpretation.*) แบ่งบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็น 2 คุณลักษณะ คือ

1. คุณลักษณะร่วม (Common Traits) เป็นลักษณะนิสัยที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ เช่น ค่านิยมทางสังคม การเมือง ศาสนา เศรษฐกิจ
2. คุณลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Dispositions) เป็นลักษณะที่ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ อันเป็นผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป

2.2 แคทเทิลล์ (Hall & Lindzey. 1978: 526 – 534 ; citing Cattell. 1957. *Personality and motivation structure and measurement.*) แบ่งบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็น 2 คุณลักษณะ คือ

1. คุณลักษณะพื้นผิว (Surface Traits) หมายถึง คุณลักษณะที่เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวแปรที่แสดงพฤติกรรมออกมาให้เราสังเกตได้

2. คุณลักษณะต้นตอ (Source Traits) หมายถึง คุณลักษณะที่เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวแปรที่ซ่อนอยู่ภายใน และมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของคุณลักษณะพื้นผิว ซึ่งถือว่า คุณลักษณะต้นตอนี้เป็นโครงสร้างทางจิต และเป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพ ซึ่งแคทเทิลล์ได้จำแนกคุณลักษณะต้นตอเป็น 16 ลักษณะ ดังนี้

1. ชอบออกสังคม	-	เก็บตัว
2. สถิปัญญาสูง	-	สติปัญญาต่ำ
3. อารมณ์มั่นคง	-	อารมณ์อ่อนไหว
4. รักษาสิทธิของตน	-	สุภาพ
5. ทำตามสบาย	-	สุขุมมีสติ
6. มีธรรมชาติ	-	เห็นแก่ได้
7. กล้าสังคม	-	ขี้อาย
8. จิตใจอ่อนไหว	-	จิตใจมั่นคง
9. หวาดระแวง	-	มีความเชื่อมั่น
10. เพ้อฝัน	-	ลงมือปฏิบัติ
11. ฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม	-	มั่นคงเปิดเผย
12. หวาดหวั่น	-	ประสาทมั่นคง
13. นักทดลอง	-	นักอนุรักษ์
14. พึ่งตนเอง	-	พึ่งกลุ่ม
15. ควบคุมตัวเองได้	-	ไม่มีกฎเกณฑ์
16. เคร่งเครียด	-	อารมณ์ผ่อนคลาย

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

นักทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมพยายามมองสิ่งที่สังเกตได้ภายนอกของบุคคลในความเป็นจริง ถ้าพูดถึงทฤษฎีการเรียนรู้แล้ว บุคลิกภาพเป็นผลรวมการตอบสนองการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมภายนอกเหตุการณ์ข้างในตัวคน เช่น ความคิด ความรู้สึกและสิ่งกระตุ้น ไม่ต้องเอามาใช้มากนัก แต่ก็ไม่ปฏิเสธในสิ่งที่อยู่ภายในเสียทีเดียว (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 230) สำหรับนักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้แก่ สกินเนอร์ (Skinner) และบันดูรา (Bandura) ดังนี้

1. สกินเนอร์ (Hjelle & Ziegler. 1992: 329 – 330 ; citing Skinner. 1953. *Science and human behavior*.) เชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 พฤติกรรมเรสปอนเดนซ์ (Respondent Behavior) คือ พฤติกรรมที่แสดงออกมาจริงโดยสิ่งเร้า

1.2 พฤติกรรมโอเปอเรนต์ (Operant Behavior) คือ พฤติกรรมที่แสดงออกมาจริงโดยไม่ต้องมีสิ่งเร้า ซึ่งถ้าต้องการให้พฤติกรรมโอเปอเรนต์คงอยู่ตลอดไป ต้องมีการให้แรงเสริม (Reinforcement)

2. บันดูรา (Hjelle & Ziegler. 1992: 342 – 347 ; citing Bandura. 1986. *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*.) เชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลส่วนมากเกิดจากการสังเกต หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) ซึ่งมีกระบวนการในการเรียนรู้ 4 อย่าง คือ

2.1 กระบวนการความใส่ใจ (Attentional Processes) คือ บุคคลมีความใส่ใจที่จะเรียนรู้พฤติกรรมจากตัวแบบ

2.2 กระบวนการจดจำ (Retention Processes) คือ บุคคลจะจดจำพฤติกรรมของตัวแบบไว้ในความจำระยะยาว

2.3 กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Motor Reproduction Processes) คือ บุคคลแปรสภาพสิ่งที่จำไว้จากพฤติกรรมของตัวแบบไปเป็นรูปแบบใหม่

2.4 กระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) คือ แรงเสริมบวกมีความสำคัญเป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ

4. ทฤษฎีปรากฏการณ์ (Phenomenological Theory)

ทฤษฎีปรากฏการณ์ถือว่า ตัวตน (self) เป็นโครงสร้างสำคัญของบุคลิกภาพ และมีข้อตกลงว่า มนุษย์เกิดมามีพื้นฐานของความดีและมีคุณค่าเชื่อถือ ทฤษฎีนี้จึงเน้นการรับรู้ (Perceptions) ความมุ่งหมาย (Meanings) ความรู้สึก (Feeling) และมองว่าแต่ละบุคคลตอบสนองต่อโลกในลักษณะความเป็นเอกลักษณ์ของเขา การรับรู้ของแต่ละบุคคลได้จากประสบการณ์ เจตนาที่ขึ้นอยู่กับศักยภาพและประสบการณ์เช่นกัน การประเมินว่าใครดีหรือเลว ตั้งอยู่บนนิมโนภาพของตน (Self - Concept) ตัวตนหรือตนในบุคลิกภาพนั้น หมายถึงภาพพจน์ที่เรามีต่อตนเองว่าเราคือใคร และยังหมายถึง กระบวนการปรับตัวและปรับพฤติกรรม การกระทำ การจัดการ การควบคุม และการประสานสัมพันธ์ระหว่างพลังต่างๆ ในตัวเร่อีกด้วย การมองมนุษย์ว่ามีบุคลิกอย่างไรจะต้องมองรวมทั้งหมดแยกส่วนไม่ได้ (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 232) สำหรับนักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้แก่ อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) และคาร์ล โรเจอร์ (Carl Rogers) ดังนี้

1. มาสโลว์ (Hjelle & Ziegler. 1992: 448 – 456 ; citing Maslow. 1987. Motivation and personality.) เชื่อว่า ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์แบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เช่น ความหิว กระจาย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety and Security Needs) เช่น ความต้องการมีอายุยืนยาว ความต้องการความมั่นคง เป็นต้น

1.3 ความต้องการความรักและการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (Love and Belongingness Needs) เช่น ความต้องการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น ความต้องการการยอมรับ เป็นต้น

1.4 ความต้องการรู้สึกว่ามีคุณค่า (Self – Esteem Needs) เช่น ความต้องการประสบความสำเร็จ ความต้องการเป็นที่รู้จักมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

1.5 ความต้องการรู้จักตัวตนที่แท้จริงของตนเอง (Self – Actualization Needs) เช่น ความต้องการพัฒนาตนเองให้เต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นต้น

2. โรเจอร์ (Feist. 1990: 614 – 616 ; citing Rogers. 1959. *A theory of therapy, personality, and interpersonal relationship, as developed in the client – centered framework*) แบ่งตัวตนของบุคคลเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 คนที่ตนมองเห็น (Self – Concept) คือ ลักษณะของตนตามที่ตนมองเห็นว่าตนเป็นอย่างไร

2.2 คนที่เป็นจริง (Real Self) คือ ลักษณะตัวตนที่เป็นตามจริง

2.3 คนตามอุดมคติ (Ideal Self) คือ ลักษณะที่ตนอยากเป็น

จากทฤษฎีบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ คาร์ล จี จุง (Carl G. Jung 1875-1961) เป็นฐานคติในการทำวิจัยครั้งนี้ อันเนื่องมาจากทฤษฎีนี้จะแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 แบบ คือ บุคลิกภาพแสดงตัว และบุคลิกภาพเก็บตัว ซึ่งมีความสอดคล้องกับผู้ประกอบกิจการด้านธุรกิจโรงแรมต้องการนักการโรงแรมที่มีลักษณะเปิดเผย ชอบเข้าสังคม สนุกสนาน ร่าเริง ช่างพูด และสามารถปรับตัวให้เข้าได้กับสถานการณ์ซึ่งจะทำให้แขกที่มาใช้บริการเกิดความประทับใจและทำให้ภาพลักษณ์ของโรงแรมน่าเชื่อถือ ซึ่งทฤษฎีของคาร์ล จี จุง (Carl G. Jung 1875-1961) ได้สอดคล้องกับการทำวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีของคาร์ล จี จุง ดังนี้

1.5 การวัดบุคลิกภาพ

การวัดบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่วัดได้ยากและซับซ้อนเมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่นๆ นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดบุคลิกภาพ ซึ่งมีหลายวิธี ดังนี้

ทวี ท่อแก้ว และอภรณ สันนิบาต (2517: 121 – 122) ได้สรุปวิธีการวัดบุคลิกภาพไว้ 5 วิธี ดังนี้

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนง การสังเกตพฤติกรรมในลักษณะทั่วไปที่บุคคลแสดงออกมี 2 แบบด้วยกัน คือ การสังเกตแบบควบคุม เป็นการสังเกตการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่จัดไว้เฉพาะ อีกแบบคือการสังเกตทั่วไป ในชีวิตประจำวันที่บุคคลแสดงออกทั้งสองแบบนี้ ต้องมีการบันทึกผลตามที่ได้เห็น โดยไม่นำความรู้สึกส่วนตัวเข้าเกี่ยวข้อง และผู้สังเกตต้องฝึกฝนเป็นพิเศษจึงจะได้ผล

2. วิธีการทดสอบ เป็นวิธีการที่นิยมกันมาก การทดสอบประกอบด้วยข้อความต่างๆ หลายสิบข้อที่ผู้ทดสอบตั้งขึ้น โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐาน และหัวข้อคำถามหรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้น มักจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่เกี่ยวกับผู้ถูกทดสอบเองหรือสิ่งแวดล้อมหรือพฤติกรรมที่ทำอยู่เสมอ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้นๆ เช่น คำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมในลัทธิการเมืองหรือเศรษฐกิจ ความสนใจสิ่งต่างๆ หรือปฏิกิริยาที่คนทำอยู่เสมอม เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือร่วมใจกับทดสอบการตอบคำถามต่างๆ เพื่อให้การสอบได้ผลตามวัตถุประสงค์

3. วิธีการรายงานตนเอง มี 2 แบบ คือ

3.1 การวิเคราะห์ตนเอง คือ การประมาณค่าตนเอง แบบวิเคราะห์ตนเองจะเป็นคำถามแบบปรนัยจะมีประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมแก่บุคลิกภาพ

3.2 การสัมภาษณ์ หมายถึง การสนทนาระหว่างบุคคลสองคนอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยผู้สัมภาษณ์เตรียมคำถามมาและจดบันทึกประมาณค่า ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่วิตว่าถูกทดสอบบุคลิกภาพ การสัมภาษณ์มีหลักการคล้ายๆ กับการวิเคราะห์ตนเอง จะต่างกันที่ว่าผู้สัมภาษณ์ตั้งคำถามให้เราคิดตามเพื่อวิเคราะห์ตนเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพ

4. วิธีการฉายภาพ (Projective Techniques) เป็นวิธีที่ผู้วัดได้จัดสิ่งเร้าขึ้นมาเพื่อให้บุคคลได้แสดงพฤติกรรมตอบสนอง

5. วิธีการศึกษาความคิดเห็นจากคนอื่น เป็นวิธีการที่ผู้วัดสร้างแบบสอบถามเพื่อถามบุคคลอื่นว่ามีความรู้สึกเกี่ยวกับบุคคลนั้นๆ อย่างไร เช่น ครู เพื่อน ผู้ปกครอง เป็นต้น

วันดี ระเจริญ (2531: 33 – 52) แบ่งวิธีการวัดบุคลิกภาพไว้ 4 วิธี คือ

1. การสังเกต เป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการใช้ตรวจวัดพฤติกรรมต่างๆ ไปของบุคคล หรือพฤติกรรมเฉพาะกรณีที่เรากำลังการศึกษา การสังเกตเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ดีขึ้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นการพูดคุยสนทนากันระหว่างบุคคล 2 คน คือ ผู้สัมภาษณ์และผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบบุคลิกภาพจะใช้ร่วมกับการสังเกตพฤติกรรมพร้อมกันไป เป็นการประเมินพฤติกรรมหลายๆ อย่างของผู้ถูกสัมภาษณ์ สิ่งที่ต้อง

สังเกตในขณะที่สัมภาษณ์ กิริยาท่าทางขณะให้สัมภาษณ์ ขณะแสดงความคิดเห็น น้ำเสียง แนวโน้มของเจตคติในการเข้าหาสังคมหรือการหนีสังคม ความวิตกกังวล ผู้สัมภาษณ์จะพยายามใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้พูดเกี่ยวกับตนเองให้มากที่สุด

3. การใช้มาตรส่วนมาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือสำหรับประเมินลักษณะต่างๆ ของบุคคลที่เป็นนามธรรม เช่น ความมั่นใจในตนเอง ความคิดริเริ่ม ความรับผิดชอบ และบุคลิกภาพด้านต่างๆ การประเมินค่าพฤติกรรมมักจะออกมาเป็นตัวเลขมากน้อย หรือเกณฑ์อื่นๆ ผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบแนวโน้มของสภาพพฤติกรรมหรือความรู้สึกของบุคคลได้

4. การใช้แบบทดสอบ แบบทดสอบทางจิตวิทยา เป็นเครื่องมือที่สร้างเพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมมนุษย์ที่ตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมและโอกาสต่างๆ กัน แบบทดสอบทางจิตวิทยาแต่ละฉบับจะมีแบบแผนเฉพาะ มีวิธีการทดสอบ การประเมิน และการให้คะแนนแตกต่างไปจากแบบทดสอบทางจิตวิทยาฉบับอื่น แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเป็นแบบทดสอบทางจิตวิทยาที่ใช้ตรวจสอบลักษณะทางบุคลิกภาพเพื่อนำผลไปใช้ประโยชน์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม

2.1 ธุรกิจโรงแรม

โลกของเราทุกวันนี้แคบลงไปทุกที เนื่องจากการติดต่อสื่อสารสะดวกและกระทำได้รวดเร็วขึ้น การเดินทางก็สะดวกและมีหลายวิธี ผู้คนที่เดินทางเหล่านี้ล้วนแต่ต้องใช้บริการด้านอาหาร ที่พัก และบริการที่เกี่ยวข้องอื่นด้วยกันทั้งนั้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ได้ทำให้เกิดธุรกิจโรงแรมขึ้น โดยที่ผู้ประกอบการด้านโรงแรมจะต้องศึกษาวิเคราะห์แนวโน้มความเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาใหม่ๆ ในวงการเพื่อให้บริการของตนมีมาตรฐานสูง มีประสิทธิภาพและราคาไม่แพงหลักที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ต้องทำให้โรงแรมและร้านอาหารของตนสะดวกสบาย น่าเข้า น่าอยู่ ซึ่งจะทำให้เกิดความประทับใจแก่ผู้ให้บริการ

กฎหมายของประเทศอังกฤษได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับ โรงแรม หมายความว่า เป็นที่ซึ่งให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มและที่พักหลับนอนแก่ผู้เดินทางที่ต้องการมีเงินและเต็มใจที่จะจ่ายเงินค่าบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จัดให้

กฎหมายของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ในมาตรา 3 ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับ โรงแรม หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว

ปัจจุบันกิจกรรมโรงแรมและห้องอาหารมีอัตราการเติบโตสูงมากและขยายอย่างรวดเร็วไม่เฉพาะในประเทศไทย แต่เป็นปรากฏการณ์ทั่วโลก ทำให้มีความต้องการคนทำงานที่ได้รับการอบรมและผ่านงานมาจำนวนมากและสม่ำเสมอ คนที่มีลักษณะเหมาะสมกับงานโรงแรมจึงมีโอกาสมหาศาลในตำนาน ในประเทศอังกฤษประเทศเดียวมีคนทำงานในกิจการโรงแรมและร้านอาหารรวมกันแล้วเกินกว่า 1 ล้านคน ส่วนในประเทศไทยเชื่อว่าผู้ที่ทำงานด้านโรงแรมและ

ร้านอาหารมีจำนวนหลายแสนคนและในหลายประเทศ เช่น สเปน โปรตุเกส รวมถึงประเทศไทย การท่องเที่ยวได้กลายเป็นสินค้าสำคัญที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศในอันดับต้นๆไปแล้วซึ่งเป็นผลทำให้ธุรกิจโรงแรมขยายตัวอย่างรวดเร็ว (อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช. 2538: 8 – 9)

2.2 การแบ่งประเภทโรงแรม

ธุรกิจโรงแรมมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและเกิดความหลากหลายในการให้บริการ เช่น เกตส์เฮาส์ โรงแรมสำหรับผู้เดินทางโดยรถยนต์ โรงแรมสำหรับประจำทำอากาศยาน ในขณะที่บางโรงแรมก็เน้นที่ประเภทของแขกซึ่งทำให้ลักษณะและบรรยากาศของโรงแรมแตกต่างกันออกไป เช่น บางโรงแรมอาจจะมีลักษณะคล้ายบ้านพักเพราะมีแขกจำนวนมากใช้เป็นที่พักอาศัยเหมือนกัน และบางโรงแรมอาจจะดูเป็นโรงแรมสำหรับนักธุรกิจเพราะมีแขกนักธุรกิจมาใช้บริการตลอดเวลาถ้าเป็นโรงแรมแบบรีสอร์ท (Resort Hotel) โดยปกติแขกจะเป็นนักท่องเที่ยวและมาพักเฉพาะในฤดูท่องเที่ยว เนื่องจากธุรกิจโรงแรมมีความหลากหลายจึงได้มีการจัดประเภทของโรงแรมขึ้น แต่ก็มีบางโรงแรมที่ไม่อาจจัดเข้าไว้ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้เพราะมีลักษณะบางอย่างไม่ตรงกับข้อกำหนดของแต่ละกลุ่ม แต่ก็ได้มีการแบ่งกลุ่มประเภทของโรงแรมแบบกว้างๆ ดังนี้

2.2.1 การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามขนาด

ขนาดหรือจำนวนห้องพักที่โรงแรมมีอยู่เป็นวิธีจัดกลุ่มหรือแยกประเภทโรงแรมได้ง่ายๆวิธีหนึ่ง โดยทั่วไปนิยมจัดกลุ่มโรงแรมออกเป็น 4 กลุ่มตามจำนวนห้องพักที่มีมากน้อยกว่ากัน ดังนี้

1. ต่ำกว่า 150 ห้อง
2. 150 - 299 ห้อง
3. 300 - 600 ห้อง
4. มากกว่า 600 ห้อง

การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามจำนวนห้องพักนี้ช่วยให้สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในด้านต่างๆระหว่างโรงแรมที่มีขนาดใกล้เคียงกันได้ง่ายขึ้น

2.2.2 การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามกลุ่มเป้าหมายในเชิงตลาด

โรงแรมสมัยใหม่จะต้องหาทางกำหนดกลุ่มเป้าหมายในเชิงการตลาด (Target Markets) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือจะต้องกำหนดว่าจะขายให้แก่แขกประเภทใดหรือมาจากที่ไหน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการวิจัยตลาดจนใช้เครื่องมือ และกลยุทธ์ทางการตลาดเข้ามาช่วยเสียก่อน แล้วจึงพยายามเจาะกลุ่มเป้าหมายนั้น โรงแรมส่วนใหญ่จะไม่กำหนดกลุ่มเป้าหมายเพียงกลุ่มเดียว หากแต่มองไว้หลายกลุ่มในการกำหนดกลุ่มโรงแรม จึงใช้วิธีดูจากกลุ่มเป้าหมายเป็นหลักเกณฑ์ การแบ่งประเภทของโรงแรมตามกลุ่มเป้าหมายในเชิงตลาดดังกล่าวจะสามารถแบ่งอย่างกว้างได้ดังนี้

1. โรงแรมประเภทธุรกิจ (Commercial Hotel)

โรงแรมประเภทธุรกิจโดยทั่วไปจะตั้งอยู่ในตัวเมืองซึ่งเป็นบริเวณที่สะดวกต่อการติดต่อกิจการของแขกซึ่งเป็นนักธุรกิจ โรงแรมประเภทนี้มีจำนวนโรงแรมมากกว่าประเภทอื่นๆ

และมุ่งขายห้องพักแก่นักธุรกิจเป็นหลัก นักท่องเที่ยว และกลุ่มประชุมสัมมนา ในโรงแรมธุรกิจส่วนใหญ่จะมีบริการเสริมฟรี เช่น หนังสือพิมพ์ กาแฟตอนเช้า โทรศัพท์ โทรทัศน์ระบบเคเบิล วีดีโอ บริการให้เช่ารถ บริการรับ-ส่งที่สนามบิน ห้องอาหารกึ่งทางการ นอกจากนี้จะมีห้องประชุม และบริการจัดเลี้ยง และบางโรงแรมอาจมีศูนย์สุขภาพ ห้องอาบน้ำแบบเซาว์น่า ฯลฯ

2. โรงแรมประจำท่าอากาศยาน (Airport Hotels)

โรงแรมประเภทนี้จะตั้งอยู่ใกล้ท่าอากาศยาน โดยเฉพาะท่าอากาศยานนานาชาติ ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจ ผู้โดยสารเครื่องบินที่จำเป็นต้องพักค้างคืนเนื่องจากเที่ยวบินได้รับการยกเลิกหรือเครื่องบินมีปัญหาติดขัดต้องเลื่อนกำหนดออก หรือจำเป็นต้องพักรอเพื่อต่อเที่ยวบินอื่น โรงแรมประเภทนี้จะมีบริการระหว่างสนามบินกับโรงแรมและส่วนใหญ่จะมีห้องประชุมเพื่อบริการแก่แขกที่เดินทางมาประชุมแต่ไม่ต้องการเสียเวลาในการเดินทางเข้าเมือง ซึ่งจะประหยัดทั้งค่าใช้จ่ายและเวลา

3. โรงแรมประเภทห้องชุด (Suite Hotels)

เป็นโรงแรมที่เพิ่งได้รับพัฒนาขึ้นมาล่าสุดและกำลังได้รับความนิยมมาก โรงแรมประเภทนี้จะมีห้องพักเป็นห้องชุดล้วนๆ คือ จะมีห้องรับแขกแยกออกจากห้องนอน บางแห่งก็อาจจะมีห้องครัวเล็กๆ ให้ โดยมีตู้เย็นและเครื่องต้มต่างๆ จัดให้พร้อมอยู่ภายในห้องพักนั่นเอง การที่ให้มีเนื้อที่ใช้อยู่สำหรับภายในห้องพักแขกมากขึ้น ทำให้มีเนื้อที่สาธารณะภายในโรงแรมน้อยลงกว่าปกติ

4. โรงแรมประเภทที่พักอาศัย (Residential Hotels)

เป็นโรงแรมประเภทให้เช่าพักยาวแก่แขกที่ส่วนใหญ่มาพักคนเดียวโดยมีบริการต่างๆ ที่ค่อนข้างจำกัดกว่าโรงแรมทั่วไป โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ในระยะหลังได้รับความนิยมลดลงเนื่องจากมีที่พักประเภทคอนโดมิเนียมและโรงแรมแบบห้องชุดเข้ามาแทนที่

5. โรงแรมเพื่อการพักผ่อน (Resort Hotels)

บุคคลที่ต้องการไปพักผ่อน หรือใช้เวลาช่วงวันหยุดพักผ่อนประจำปี จะเลือกไปพักยังโรงแรมประเภท Resort Hotels ซึ่งจะตั้งอยู่ใกล้ภูเขา บนเกาะ หรือเป็นทะเลที่ห่างไกล ชุมชน และมีทัศนียภาพที่สวยงาม บริการต่างๆ ของโรงแรมจะเน้นกิจกรรมด้านบันเทิงมากเป็นพิเศษ เช่น จัดให้มีงานเต้นรำ เล่นกอล์ฟ เทนนิส ขี่ม้า เดินป่า สกี และการว่ายน้ำ โดยเน้นให้มีบรรยากาศแบบสบายๆ และให้แขกเกิดติดใจกับกิจกรรมที่สนุกสนานต่างๆ เพื่อจะได้กลับมาพักอีก รวมถึงแนะนำคนอื่นๆ มาพักด้วยแบบ โรงแรมประเภทนี้มักจะจ้างเจ้าหน้าที่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายสังคม (Social Director) ไว้หลายคนเพื่อวางแผนจัดและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษต่างๆ

6. โรงแรมประเภทให้พักกับอาหารเช้า (Bed and Breakfast Hotels)

บางที่เรียกย่อ ๆ ว่า B & B โรงแรมประเภทนี้ได้แก่ บ้านหรืออาคารเล็กที่มีไม่กี่ห้อง นำมาดัดแปลงเป็นที่พักค้างคืนของผู้เดินทาง เจ้าของสถานที่จะพักอยู่ในโรงแรมนั่นเอง

และเป็นผู้จัดการด้านอาหารเข้าให้แก่แขกด้วยตนเอง บริการอาหารมื้ออื่นส่วนมากจะไม่ค่อยมีบริการให้ ด้วยบริการแบบง่าย ๆ เช่นนี้ ราคาห้องพักจึงค่อนข้างถูกกว่าโรงแรมทั่วไป

7. โรงแรมประเภทแบ่งเวลาและประเภทคอนโดมิเนียม (Time – Share and Condominium Hotels)

โรงแรมประเภทนี้กำลังขยายตัวได้แก่โรงแรมแบบแบ่งเวลาซึ่งมีลักษณะเป็นการซื้อความเป็นเจ้าของห้องพักเป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งปกติจะเป็น 1 หรือ 2 สัปดาห์ต่อปี ในช่วงเวลาดังกล่าว คนที่เป็นเจ้าของจะมีสิทธิครอบครองห้องพักของตน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นห้องพักในคอนโดมิเนียม เจ้าของห้องพักอาจจะนำห้องพักของตนไปให้เช่าก็ได้โดยผ่านบริษัทที่บริหารโรงแรมนั้นอยู่ โดยวิธีบริการต่าง ๆ ก็เหมือนโรงแรมทั่วไปนั่นเอง ทำให้แขกไม่ทราบว่าจะมาพักอยู่นั้นเป็นโรงแรมประเภท Time – share โรงแรมประเภทนี้จะเป็นที่นิยมมากเป็นพิเศษในกรณีที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นห่างไกล ซึ่งเจ้าของห้องพักอาจจะไปพักเพียงปีละ 2 – 3 สัปดาห์เท่านั้น จึงคุ้มกว่าที่จะซื้อไว้เป็นเจ้าของคนเดียว

โรงแรมแบบคอนโดมิเนียมก็คล้ายคลึงกับประเภทแบ่งเวลา จะต่างกันตรงสภาพความเป็นเจ้าของห้องพัก คือ แบบคอนโดมิเนียมแต่ละห้องจะมีเจ้าของคนเดียว ในขณะที่แบบแบ่งเวลาจะมีเจ้าของหลายคน ในกรณีของคอนโดมิเนียมเจ้าของห้องพักจะบอกผู้บริหารอาคารว่าตนเองจะมาพักวันไหนบ้าง และวันที่เหลือนอกนั้นก็ให้เช่าแก่บุคคลอื่น

8. โรงแรมคาสิโน (Casino Hotels)

โรงแรมที่มีบริการด้านการพนันจะจัดอยู่ในกลุ่มโรงแรมคาสิโน แม้ว่าห้องพักและห้องอาหารของโรงแรมประเภทนี้จะค่อนข้างหรูหรา แต่ก็ยังเป็นหน่วยงานที่ยังเป็นรองกิจการด้านการพนัน ในสมัยก่อน แผนกห้องพักและห้องอาหารไม่จำเป็นต้องทำกำไรก็ได้ แต่ทุกวันนี้ทุกกิจการในโรงแรมล้วนจะต้องทำกำไรให้ได้ทั้งนั้น

โรงแรมคาสิโนดึงแขกมาพักได้ด้วยเรื่องการพนันและการบันเทิง ส่วนใหญ่จะมีห้องอาหารพิเศษต่าง ๆ และการแสดงพลอร์โชว์ชั้นดี และบางแห่งอาจจัดเที่ยวบินเหมาลำให้แขกที่ประสงค์จะไปเล่นการพนัน กิจการด้านการพนันของโรงแรมบางแห่งเปิดวันละ 24 ชั่วโมงและปีละ 365 วัน โดยไม่มีวันหยุดซึ่งย่อมมีผลต่อการดำเนินงานของโรงแรมทั้งฝ่ายห้องพักและฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มด้วย

9. ศูนย์การประชุม (Conference Centres)

ธุรกิจของศูนย์การประชุมมุ่งที่การจัดประชุมกลุ่มใหญ่ ๆ ส่วนมากก็จะมีบริการด้านที่พักด้วย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการประชุม เช่น บริการทางวิชาการ อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ที่มีคุณภาพสูง ศูนย์บริการธุรกิจ แก้อีซีนิตที่นึ่งสบาย ฯลฯ

ศูนย์การประชุมมักจะไปตั้งอยู่นอกเมืองและมีบริการด้านความบันเทิงและการพักผ่อนต่าง ๆ ให้ด้วย เช่น มีสนามกอล์ฟ สระว่ายน้ำทั้งแบบในร่มและกลางแจ้ง ศูนย์สุขภาพ ห้องอบน้ำแร่ ที่วิ่งออกกำลังกาย ฯลฯ สำหรับค่าบริการก็มักจะคิดราคาแบบเหมารวมทุกอย่าง ซึ่งได้แก่ ค่าห้องพัก ค่าอาหาร ค่าใช้ห้องประชุม ค่าเช่าอุปกรณ์ต่าง ๆ และบริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ แต่สิ่ง

อำนวยความสะดวกสำหรับแขกจะมีไม่มากอย่างโรงแรม เพราะจะมุ่งสนองความต้องการของผู้จัดประชุมมากกว่าผู้เข้าพัก

10. โรงแรมเพื่อการประชุม (Convention Hotels)

โรงแรมเพื่อการประชุมเป็นโรงแรมที่มีขนาดใหญ่กว่าโรงแรมทั่วไปมาก คืออาจมีจำนวนห้องพัก 2,000 ห้อง เพื่อให้บริการอย่างเพียงพอสำหรับการประชุมขนาดใหญ่ที่มีผู้เข้าประชุมจำนวนมาก ตามปกติโรงแรมประเภทนี้จะมีห้องนิทรรศการ ห้องจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ (Ballroom) และห้องประชุมขนาดกลางและเล็กอีกจำนวนมาก มีบริการห้องอาหารแบบต่างๆ ทั้งแบบบริการตนเอง (Self – Serve Restaurants or Cafeterias) และแบบมีคนมาบริการถึงโต๊ะลูกค้า ส่วนใหญ่ได้แก่นักธุรกิจ ดังนั้นจึงมีบริการอำนวยความสะดวกแก่นักธุรกิจในด้านต่างๆ ด้วย ลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาประชุมจะเป็นสมาคม สโมสร และบริษัทต่างๆ ที่จัดประชุมเจ้าหน้าที่หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ หรือระดับนานาชาติ การวางแผนหรือการจองบริการโรงแรมจะต้องทำล่วงหน้าเป็นปี ในบางกรณีโรงแรมอาจไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วนตามที่แขกต้องการจึงต้องมีการประสานงานขอความร่วมมือกับศูนย์การประชุม

11. ที่พักประเภทอื่นๆ

นอกจากโรงแรมประเภทต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในต่างประเทศยังมีที่พักแบบอื่นๆ อีก เช่น สวนสาธารณะสำหรับจอดรถพักคืน (Vehicle Parks) พื้นที่สำหรับตั้งแคมป์ (Camp Grounds) และสวนสาธารณะสำหรับจอดรถที่ดัดแปลงเป็นบ้าน (Mobile Home Parks) ซึ่งล้วนมีลักษณะคล้ายโรงแรมตรงที่ให้เช่าพื้นที่เพื่อพักค้างคืน และมีส่วนกระทบกระเทือนรายได้ของโรงแรมต่างๆ ในละแวกใกล้เคียงไม่น้อย เนื่องจากมีบรรยากาศดีเพราะอยู่สวนสาธารณะแถมราคาก็ถูกกว่ามาก (อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช. 2538: 9 – 15)

2.3 ระดับมาตรฐานของโรงแรมและการให้ “ดาว”

วิธีจัดกลุ่มโรงแรมอีกแบบหนึ่งคือการแบ่งตามระดับมาตรฐานของการบริการ ระดับมาตรฐานของการบริการได้จากการวัดผลประโยชน์ต่างๆ ที่ให้แก่แขก เรื่องมาตรฐานของการบริการนี้ไม่เกี่ยวกับขนาดของโรงแรมหรือว่าเป็นโรงแรมประเภทไหน และในโรงแรมเดียวกันอาจจะมีระดับบริการหลายระดับก็ได้ ส่วนใหญ่มาตรฐานของโรงแรมจะเน้นที่จุดเด่นที่ทำให้แขกเกิดความประทับใจ เช่น วิธีปฏิบัติต่อแขก ความสุภาพอ่อนน้อม ความเอาใจใส่ ความมีน้ำใจช่วยเหลือ การตกแต่งห้อง ทักษะคิดและการแสดงออกของพนักงาน ซึ่งผู้ประกอบการโรงแรมจะต้องสร้างภาพลักษณ์และจุดเด่นแก่โรงแรมของตนเอง เพื่อให้เหมือนเครื่องหมายการค้าที่จับต้องได้ และต้องได้รับความร่วมมืออย่างดีจากพนักงานของโรงแรมทุกคน ในสหรัฐอเมริกาเมืองค์ที่มีการจัดประเมินและให้คะแนนบริการโรงแรมและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับเดินทาง ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักดีที่สุด ได้แก่ สมาคมยานยนต์สหรัฐอเมริกา (The American Automobile Association or AAA) และหนังสือคู่มือการเดินทางของโมบิล (The Mobil Travel Guide) โรงแรมที่ได้คะแนนสูงจะได้รับดาว 4 หรือ 5 ดวง

การที่โรงแรมใดจะได้รับดาว 5 ดวง นั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะ มาตรฐานทั้ง 2 องค์การตั้งไว้ค่อนข้างสูง ซึ่งรวมถึงว่าจะต้องรักษาระดับบริการให้คงที่ โดยโรงแรมประเภท 4 ดาว จะมีเป็นร้อยละหนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่จะมีประเภท 5 ดาว อยู่ไม่ 50 แห่ง

เกณฑ์การให้ดาวของทั้ง 2 องค์การ มีลักษณะดังนี้

★ เป็นโรงแรมซึ่งมีขนาดเล็กๆ ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและเฟอร์นิเจอร์แบบง่ายๆ และพอใช้ได้ ห้องพักทุกห้องมีน้ำร้อนและน้ำเย็นพร้อม มีห้องอาบน้ำและห้องน้ำพอเพียง (เป็นแบบที่แขกหลายห้องใช้ร่วมกัน) มีบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้พักแต่อาจไม่บริการแก่บุคคลภายนอก โรงแรมกลุ่มนี้จะมีบรรยากาศเป็นกันเอง และส่วนมากเจ้าของโรงแรมจะเป็นผู้จัดการบริหารงานเอง

★★ เป็นโรงแรมที่มีมาตรฐานด้านห้องพักสูงกว่ากลุ่มดาวเดียว มีห้องพักที่มีห้องอาบน้ำในตัวอยู่บ้าง ในห้องพักอาจมีโทรศัพท์และโทรทัศน์ให้ด้วย มีอาหารให้เลือกมากกว่าแต่ก็อาจไม่ให้บริการแก่บุคคลภายนอกเช่นเดียวกับกลุ่มดาวเดียว

★★★ เป็นโรงแรมที่ตกแต่งดี ห้องพักกว้างขึ้นและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากขึ้น ส่วนใหญ่จะมีห้องน้ำในตัวโดยมีอ่างอาบน้ำด้วย มีบริการด้านอาหารครบเครื่องขึ้น แต่อาจไม่เปิดจำหน่ายแก่บุคคลภายนอกสำหรับมือเที่ยงและในวันสุดสัปดาห์

★★★★ เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่ตกแต่งดีเป็นพิเศษ มีมาตรฐานสูงในด้านบริการและความสะดวกสบาย อาจมีห้องอาหารมากกว่า 1 ห้อง

★★★★★ เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ประเภทหรู ซึ่งมีมาตรฐานสากลระดับสูงสุดในทุกด้าน คือ ห้องพัก อาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

นอกจากนี้การให้ ★ ซึ่งเป็นการบอกถึงระดับบริการของโรงแรมแล้ว ยังมีเครื่องหมายรับรองคุณภาพในลักษณะคล้าย “เชลล์ชวนชิม” อีกด้วย

Ⓐ เป็นโรงแรมซึ่งมีลักษณะเข้าเกณฑ์มาตรฐานส่วนใหญ่ และอยู่ในข่ายที่แนะนำให้ไปพักได้

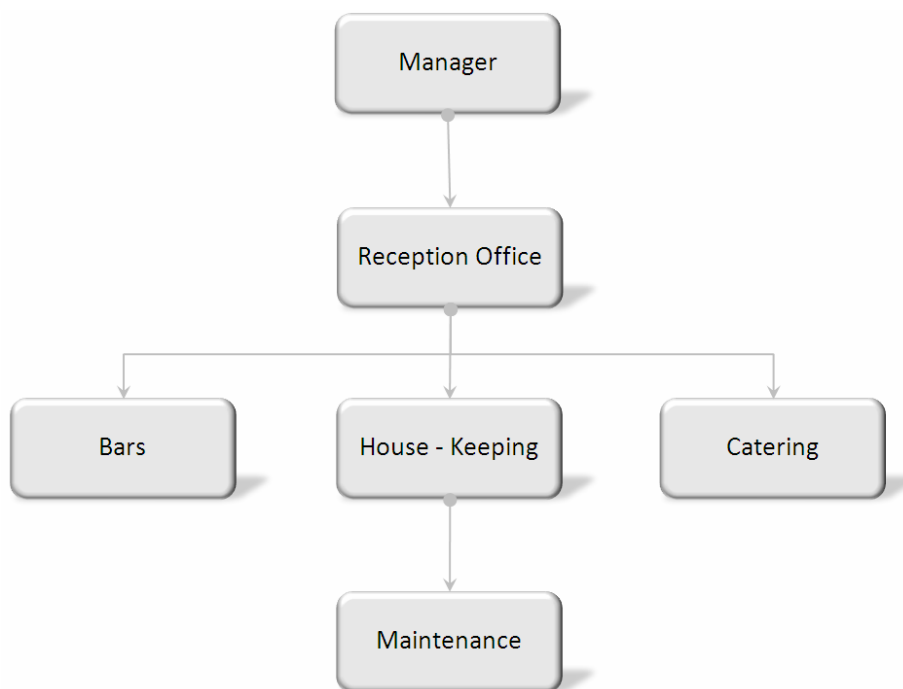
สำหรับในประเทศไทย ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานใดจัดให้มีการให้ “ดาว” หรือมีวิธีอื่นใดที่บอกถึงระดับมาตรฐานหรือประเภทของโรงแรมต่างๆ แต่อย่าได้ แต่นิยมกล่าวถึงระดับมาตรฐานของโรงแรมด้วยจำนวน “ดาว” เช่นกัน แต่เป็นการกำหนดด้วยความรู้สึกของผู้กล่าวเอง ฉะนั้นจึงไม่มีเกณฑ์ที่ค่อนข้างแน่นอนหรือเชื่อถือได้ (อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช. 2538: 16 – 18, 19)

2.4 การจัดองค์กรของโรงแรม (อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช. 2538: 20 – 22)

การจัดองค์กร หมายถึง การจัดแบ่งคนทำงานโดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้ทำเป็นแผนก แต่ละแผนกมีการรองรับกันในฐานะที่เป็นองค์กรเดียวกัน จึงจำเป็นต้องมีสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน และมีการสื่อสารความที่ดีด้วย ลักษณะการจัดองค์กรจะเป็นรูปแบบใดขึ้นอยู่กับโรงแรมแต่ละแห่งว่าเป็นโรงแรมประเภทไหนและมีขนาดใหญ่หรือเล็กด้วยการจัดองค์กรจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. โรงแรมขนาดเล็ก

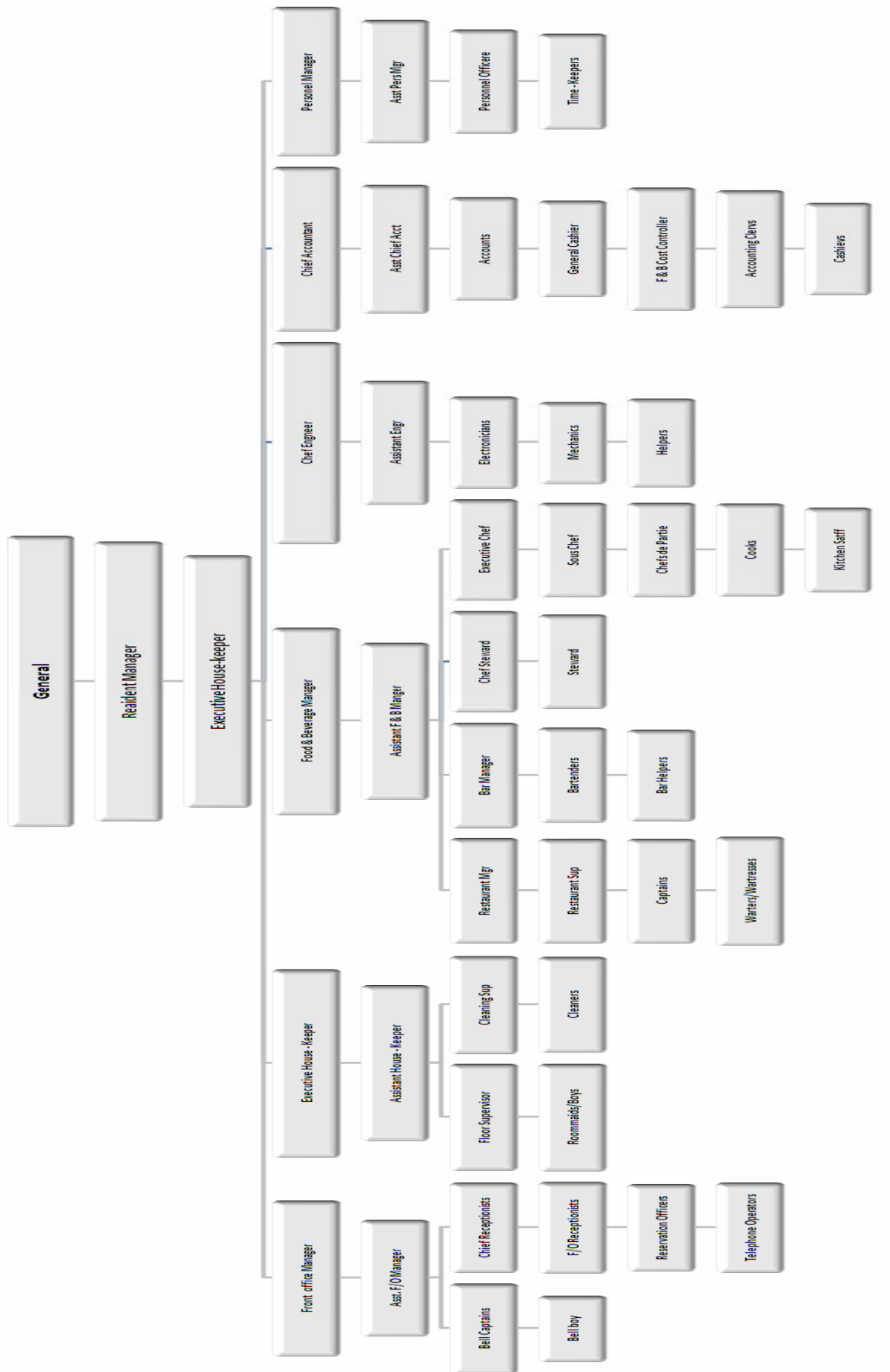
การจัดองค์กรจะเป็นลักษณะแบบง่าย ๆ โดยมีผู้จัดการคนหนึ่งดูแลควบคุมงานทุกด้าน การติดต่อสื่อสารความจึงมักจะเป็นแบบง่าย ๆ เช่นกัน และจะเป็นการติดต่อระหว่างพนักงานกับผู้จัดการโดยตรง และพนักงานก็สามารถติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆได้เองด้วยดังแผนภาพประกอบ

แผนภาพประกอบ การจัดองค์กรโรงแรมขนาดเล็ก

2. โรงแรมขนาดใหญ่

เมื่อโรงแรมมีขนาดใหญ่ แผนกงานต่างๆต้องมีการแบ่งออกเป็นหน่วยงานย่อย โดยมีหัวหน้าดูแลในแต่ละหน่วยงาน โรงแรมขนาดใหญ่ปริมาณงานแต่ละอย่างจะมีมากทำให้พนักงานในแต่ละแผนกเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทำให้ไม่ค่อยมีโอกาสไปเกี่ยวข้องกับงานอื่นๆ ทั้งหมดของโรงแรมเหมือนอย่างในกรณีของโรงแรมขนาดเล็ก สามารถเขียนองค์กรได้ ดังภาพประกอบ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรในโรงแรม

3.1 คุณสมบัติของบุคลากรในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร

ประกายรัตน์ ภัทรธิตี และนัฐพล กลั่นวารี (2540) กล่าวว่าธุรกิจโรงแรมและภัตตาคารเป็นธุรกิจที่ให้บริการเป็นหลัก ซึ่งบริการจะเกิดขึ้นเมื่อมีบุคลากรมาปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ดังกล่าวจึงต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามที่ธุรกิจโรงแรมต้องการ ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดี
2. มีบุคลิกภาพที่ดี
3. มีความรู้ในเนื้องาน
4. มีความอดทนและอดกลั้น
5. มีสุขภาพแข็งแรง
6. มีการแสดงออกที่เหมาะสมและถูกกาลเทศะ
7. มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง
8. มีความสามารถในการเก็บอารมณ์และความรู้สึกได้ดี
9. มีความสามารถในการประเมินสถานการณ์ที่จับใจ

ปรีชา แดงโรจน์ (2527 : 77) กล่าวว่า บุคลิกภาพที่ดีของพนักงานโรงแรม ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีรูปร่างและการแต่งกายดี
2. มีสุขภาพและความสะอาดดี
3. มีลักษณะท่าทางดี
4. มีความสุภาพอ่อนโยน มีอัธยาศัยดีต่อผู้ร่วมงาน รู้จักเคารพและเกรงใจ
5. มีความจริงใจต่อผู้ร่วมงานและให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มที่
6. มีความคิดริเริ่มที่ดีในการสร้างสรรงานใหม่ๆ มีความกระตือรือร้นต่องานที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจทำงานจนสุดความสามารถ

7. มีความซื่อสัตย์ต่องานและนายจ้าง ให้นายจ้างมีความเชื่อถือต่อการทำงานของเรและมั่นใจว่างานที่เราทำจะสำเร็จไปด้วยดี

8. ยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่ให้ความรู้แก่เราและยินดีตอบข้อซักถามแก่ผู้ร่วมงานที่มีความข้องใจ

9. รู้จักพิจารณาตนเองว่ามีความสามารถอย่างไร ไม่เที่ยวคุยอวดความสามารถของเราแก่ผู้อื่น ยอมรับความผิดพลาดที่เราได้กระทำลงไป

3.2 คุณลักษณะของนักรการโรงแรม

คาซาวานา และบรูคส์ (Kasavana ; Brooks, 1991 : 65) กล่าวว่า บุคลากรที่ทำงานด้านโรงแรม ควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

1. มรรยาทในเชิงอาชีพ (professional demeanor)

- 1.1 รายงานเวลาทำงานตรงเวลา
- 1.2 มีทัศนคติที่ดีต่องานและต่อโรงแรม
- 1.3 ยอมรับลักษณะที่เป็นจุดดี และลักษณะที่เป็นจุดด้อยของงาน
- 1.4 มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจ
- 1.5 มีลักษณะกระฉับกระเฉง เอาการเอางาน
- 1.6 ในสถานการณ์คับขันสามารถควบคุมและสงบใจได้

2. ลักษณะเป็นมิตรไมตรี (congenial nature)

- 2.1 ยิ้มง่าย และแสดงพฤติกรรมที่เป็นมิตรไมตรี และน่าพอใจ

3. ทัศนคติที่ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น

- 3.1 มีความรู้สึกไวต่อความต้องการต่าง ๆ ของแขก
- 3.2 มีอารมณ์ขัน
- 3.3 ตอบและพูดกับแขกอย่างเป็นเรื่องเป็นราว

4. ความยืดหยุ่น (flexibility)

- 4.1 เต็มใจ และพร้อมที่จะรับทำงานในกะต่าง ๆ ได้ในยามจำเป็น
- 4.2 เข้าใจแนวทรรศนะของผู้อื่น
- 4.3 เต็มใจที่ทำการต่าง ๆ ในแนวทางใหม่โดยไม่ติดยึดกับแนวปฏิบัติใด ๆ โดยเฉพาะ
- 4.4 ทำงานร่วมกับแขกและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของโรงแรมได้เป็นอย่างดี
- 4.5 รู้จักการทำงานเป็นทีม

5. การแต่งกายดูดี

- 5.1 แต่งกายได้เหมาะสมและมีมาตรฐานเดียวกัน และเต็มใจที่จะใส่เครื่องแบบของหน่วยงาน

นอกจากคุณลักษณะต่าง ๆ 5 ข้อที่กล่าวแล้ว ในการที่พนักงานที่ทำงานบริการจะปฏิบัติงานได้สมบูรณ์แบบ และประสบความสำเร็จได้จริงนั้น เขาจะต้องมีทักษะทั่ว ๆ ไป (general skills) ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ และการศึกษาเล่าเรียนอีกด้วย พนักงานบริการที่มีคุณค่าหรือคุณภาพจะต้องมีทักษะในการปฏิบัติงาน ความรู้และความถนัด (aptitude) ทักษะจำเพาะเจาะจง 2 อย่างที่จำเป็นโดยไม่อาจจะหลีกเลี่ยง ได้แก่

1. ความสามารถในการเชิงคณิตศาสตร์ เพื่อใช้สำหรับทำงานเกี่ยวกับการรับและการจ่ายเงิน

2. ความสามารถในการพิมพ์ เพื่อใช้สำหรับพิมพ์บันทึกหลักฐานต่าง ๆ และทำงาน

ด้านคอมพิวเตอร์

สุชาติรัตน์ ปธานราษฎร์ (2537 : 137-141) กล่าวว่า การจะเป็นพนักงานโรงแรมที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ความเฉลียวฉลาดมีไหวพริบ (Intelligence)

งานบริการเป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นงานที่ไม่จำเป็นต้องมีปริญญา บัณฑิตรับรองทางการศึกษาที่สูงมากนัก ยกเว้นบางส่วน เช่น แผนกบริการส่วนหน้าของโรงแรม มีความจำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศมาก พนักงานบริการเสิร์ฟอาจเป็นนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมปลาย ก็สามารถปฏิบัติงานบริการเสิร์ฟอาหารได้แล้ว บางคนเพียงอ่านออกเขียนได้ มีความฉลาดเฉลียวพอสมควร ก็อาจสร้างงานบริการให้กับชีวิตของคนได้เป็นอย่างดี

2. มีสุขภาพและจิตใจที่ดีอยู่เสมอ (Good Health)

พนักงานบริการต้องมีสุขภาพทั้งกายภายในและภายนอกที่ดี ประกอบด้วยไม่ควรมีโรคติดต่อทั้งที่มีอาการปรากฏและไม่ปรากฏ การมีสุขภาพที่ไม่ดีก็จะทำให้บุคลิกไม่ดีตามไปด้วย นอกจากนั้นพนักงานบริการต้องมีสุขภาพจิตดีด้วย เพราะเมื่อมีสุขภาพจิตดีก็จะมีเชาวน์ปัญญาที่ดีในการตัดสินใจต่อหน้าแขก รวมทั้งการรับมือบอหมายงานจากผู้บังคับบัญชาจะสามารถปฏิบัติได้ด้วยดี

3. การมีกิริยาท่าทางที่ตื่นตัวอยู่เสมอ (Good Appearance)

โดยส่วนรวมจากการมองภายนอก พนักงานบริการจะต้องดูแล้วดูอยู่ตลอดเวลาขณะปฏิบัติหน้าที่ พนักงานบริการจะต้องมีดวงตาที่แสดงถึงการตื่นตัวอยู่เสมอขณะปฏิบัติงาน พนักงานบริการสตรีก็ต้องเป็นสุภาพสตรี พนักงานบริการชายก็ต้องเป็นสุภาพบุรุษ ไม่ว่าจะเป็นกิริยาการนั่ง เดิน ยืน ก็ต้องบ่งบอกถึงบุคลิกความเป็นผู้หญิง ผู้ชายที่สมบูรณ์ กิริยาท่าทางที่กระฉับกระเฉงรวดเร็ว จะทำให้แขกมีความรู้สึกถึงความตั้งใจจริงในการทำงาน แต่ก็ไม่ใช่ว่าทำงานแบบวิ่งหรือลุลกลน แต่เป็นกิริยาที่สุภาพอ่อนโยน แต่บ่งบอกถึงความตื่นตัวและว่องไว

หลักการปฏิบัติตนต่อหน้าแขกที่ด้วยกิริยาที่ดี มีหลักง่าย ๆ คือ อย่าทำอะไรที่คิดว่าเป็นที่ขัดตาขัดใจของแขก เช่น ไม่เคี้ยวหมากฝรั่ง ไม่สูบบุหรี่ ควรพยายามฝึกกิริยาท่าทางที่ดีให้เกิดเป็นความเคยชินและเป็นอุปนิสัย

4. มีบุคลิกและหน้าตาดี (Good personality and Good Complexion)

พนักงานบริการควรมีบุคลิกที่ดีและมีหน้าตาดี การมีหน้าตาดีไม่จำเป็นต้องหล่อ ต้องสวย แต่การมีหน้าตาดี หมายถึง สะอาดสะอ้านชวนมอง พนักงานบริการที่หล่อสวย แต่ผมเผ้ารุงรัง หน้าตาไม่สะอาดก็ไม่สามารถสร้างความประทับใจให้กับแขกได้ และอาจจะทำให้บรรยากาศโดยรวมดูสกปรกไปด้วย

5. มีอารมณ์ดีและมีรอยยิ้ม (Good Humer)

คุณสมบัติบางประการสำคัญที่คนไทยมีมานานแล้ว คือการเป็นคนมีอารมณ์ดี มีรอยยิ้มอยู่เสมอ รอยยิ้มเป็นสิ่งที่ไม่ต้องไปซื้อหา สิ่งนี้มีอยู่แล้วในตัวของเราทุกคน เพียงแต่เราจะนำออกไปใช้ให้เหมาะสมได้หรือไม่เท่านั้น รอยยิ้มที่เกิดขึ้นจะทำให้ผู้รับเกิดความภาคภูมิใจและผู้ให้

ก็เกิดความพอใจ ผู้มาใช้บริการทุกคนต่างก็ต้องการรอยยิ้มของพนักงานบริการ พนักงานบริการจะต้องจำไว้ว่า จงมีความจริงใจในการยิ้มอยู่เสมอ เคล็ดลับของการยิ้มมีมากมายคือ

- 5.2 การยิ้มไม่ต้องซื้อหา ไม่ต้องลงทุน แต่ได้รับผลตอบแทนมหาศาล
- 5.3 การยิ้มทำให้ผู้ได้รับมีความสุข และผู้ให้มิได้ลดความสุขลง
- 5.4 การยิ้มช่วยบรรเทาความเหน็ดเหนื่อยว่าเหว
- 5.5 การยิ้มสร้างกำลังใจให้แก่ผู้ให้และผู้รับ
- 5.6 การยิ้มเป็นวิธีแก้ปัญหาที่เป็นธรรมชาติที่สุด

6. มีสายตา ดี โสตสัมผัสดี (Good ye-sight, Good hearing)

สายตาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพนักงานบริการ พนักงานบริการต้องมีสายตาดี สายตาไว พนักงานบริการจะมีสายตาที่ผิดปกติ เช่น ตาเหล่ ตาสั้น ตาเอียง ไม่ได้ จะต้องมิโสตสัมผัสเกี่ยวกับหู จมูก ที่ดีพอสมควรจะเป็นคนหูหนวก หูตึง เรียกไม่ได้ยินเมื่อลูกค้าเรียกก็ยินเฉยไม่ได้ เพราะลูกค้าจะไม่พอใจจะทำให้บริการเสียไปได้

7. มีร่างกายเป็นปกติ มีความสูงและน้ำหนักสัมพันธ์กัน (No Deformities Moderate height and weight)

ร่างกายเป็นปกติหมายถึง ไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งพิการ เพราะความพิการอาจทำให้แขกเกิดความหดหู่ใจ สมเพช เวทนา เกิดความเศร้าและไม่กล้าใช้บริการ ส่วนความสูงและน้ำหนักนั้นต้องมีสัมพันธ์กันในสัดส่วนที่พอเหมาะ อ้วนเกินไปก็ดูไม่มองไว ผอมเกินไปก็ดูซีโรคอดโซ่ ปัจจุบันคนไทยมีอัตราเฉลี่ยความสูงเพิ่มขึ้น คือผู้ชายมีประมาณ 165 เซนติเมตร ผู้หญิงประมาณ 160 เซนติเมตร

8. มีการพูดที่ดี สำเนียงนำฟัง (Good Speech and Good Pronunciation)

มีสำนวนไทยมากมายที่กล่าวถึงความสำคัญของการพูด เช่น “พูดดีเป็นศรีแก่ตัว พูดชั่วอัปราชัย” หรือ “ถึงบางพูดพูดดีเป็นศรีศักดิ์ มีคนรักสรรถ้อยร้อยจิต” การพูดที่ดีหมายถึง การพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกพึงพอใจ ควรใช้คำพูดที่ไพเราะ นุ่มนวล ไม่ดั่งหรือค่อยเกินไป ไม่พูดเร็วหรือช้าเกินไป รู้จักการใช้ภาษาและศัพท์ที่ถูกต้อง ไม่ใช้คำศัพท์แสลงพูดกับลูกค้า รู้ว่าสิ่งใดควรพูด สิ่งใดไม่ควรพูด สนใจในเรื่องที่กำลังสนทนา พยายามพูดให้ลูกค้าเห็นว่าเขาคือคนสำคัญ แต่ก็มีข้อยกยอจนเกินไป สำเนียงพูดดี หมายถึง น้ำเสียงที่ชัดถ้อยชัดคำ ไม่พูดเสียงสูง เสียงต่ำเกินไปหรือพูดติดอ่าง อึกอักในลำคอ

9. มีความทรงจำดี (Good Memory)

พนักงานบริการต้องติดต่อพบปะกับลูกค้าอยู่ตลอดเวลา และเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงควรมีความจำที่ดี สามารถจำชื่อลูกค้า ที่ทำงาน รสนิยม ความชอบไม่ชอบของลูกค้าให้ได้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ สิ่งนี้จะเป็นเสน่ห์ที่ทำให้ลูกค้าประทับใจมาก

10. รู้จักกาลเทศะ(Timing)

พนักงานบริการต้องรู้ความควรและไม่ควร รู้ว่าสิ่งใดควรใช้เวลาใด นั่นคือรู้กาลเทศะ การบริการที่ดี เพียบพร้อม แต่บริการในกาลเทศะที่ไม่เหมาะสม ย่อมทำให้เกิดความเสียหายมากกว่า

11. มีความอดทน รู้จักควบคุมอารมณ์ (Patience and Emotion)

มีความอดทนเป็นคุณสมบัติสำคัญของพนักงานบริการ เพราะลูกค้าเมื่อมาใช้บริการแล้ว จะคิดเสมอว่าต้องได้สิ่งที่ตนพอใจมากที่สุด เพราะได้เสียเงินแล้ว ดังนั้นแม้ความผิดพลาดบกพร่องเล็กน้อย ลูกค้าก็จะตำหนิติเตียน พนักงานบริการต้องอดทน แม้บางครั้งลูกค้าเป็นฝ่ายผิดก็จะโต้แย้งไม่ได้ ต้องอดทนรับฟัง โดยสุภาพ ความอดทนนี้ไม่ใช่จะอดทนกับลูกค้าเท่านั้น ยังต้องมีอดทนต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับทุกคน ต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่ให้โกรธง่าย น้อยใจง่าย ร้องไห้ง่าย หรือเอะอะโวยวาย

12. มีความรู้ภาษาต่างประเทศ (Knowing of foreign languages)

นอกจากภาษาของตนเองและภาษาอังกฤษแล้ว ควรรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อีกอย่างน้อย 1 ภาษา เพราะลูกค้าที่มาใช้บริการอาจเป็นชาวต่างประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ หากติดต่อสื่อสารกันไม่เข้าใจอาจเกิดความผิดพลาดในงานได้ง่าย ๆ

13. มีความซื่อสัตย์ (Honesty)

ต้องมีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเอง ต่อหน้าที่และต่อผู้อื่น ไม่ใช่จ่ายสุรุ่ยสุร่าย จนเป็นหนี้ เพราะจะทำให้เกิดปัญหาทางการเงิน และทำให้เสียความซื่อสัตย์ไปได้โดยง่าย ทำให้ไม่เป็นที่เชื่อถือของคนทั่วไป

14. รักในอาชีพบริการ (Interesting in Service)

หากทำอะไรด้วยใจรัก จะทำให้ทำสิ่งนั้นได้ดี ถ้าไม่มีใจรักจะเบื่อกับงาน จะรู้สึกไม่อยากบริการใคร ไม่อยากรับใช้ใคร จะแสดงออกมาทางหน้าตา ท่าทาง ก็จะทำให้ไม่ก้าวหน้าในอาชีพที่ทำอยู่

15. ทันสมัยเสมอ (Update)

ทันสมัยในที่นี้ไม่ใช่ ใครเขากำลังนิยมอะไรอยู่ก็ทำสิ่งนั้นบ้าง แต่ทันสมัยในที่นี้คือ ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ๆ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงรอบรู้ หูตากว้างขวาง ทันโลก และปรับตัวเข้ากับเหตุการณ์ใหม่ ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ปรีชา แดงโรจน์ (2527 : 77 - 78) กล่าวว่า นิสัยอันพึงประสงค์ในการทำงานของพนักงานโรงแรมควรมีดังนี้

1. มีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงานให้เต็มความสามารถ รับผิดชอบงานที่ได้รับมาทำให้เสร็จทันเวลา มาทำงานให้ทันเวลาและทำงานให้มีระเบียบแบบแผนที่ดี
2. มีความสนใจที่จะศึกษาลักษณะงาน หมั่นฝึกฝนทำงานให้ได้ความแม่นยำ ถูกต้องและเรียบร้อย เมื่อมีงานใหม่จะต้องเรียนรู้งานใหม่ได้รวดเร็ว
3. รู้จักรับผิดชอบต่องานที่ได้ทำลงไป เมื่อได้ทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องทำการตรวจงานก่อนว่าเรียบร้อยสมบูรณ์หรือไม่ ไม่ปล่อยไปทั้งที่อยู่ในสภาพที่ไม่เรียบร้อย

4. จะต้องรับผิดชอบบรรดาอุปกรณ์เครื่องใช้ที่ตนใช้อยู่ โดยหมั่นตรวจตราอยู่เสมอ หากบกพร่องเสียหายก็ให้รีบตามช่างมาซ่อมให้เรียบร้อย ไม่ปล่อยให้เสียหายมาก ะมัดระวังการใช้งานต้องคอยบำรุงรักษาให้คงทนอยู่เสมอ

5. เมื่องานเสร็จเรียบร้อยดี ควรจะทำการเตรียมงานล่วงหน้าสำหรับงานชิ้นต่อไป หรืองานในวันต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บานิสเตอร์ (Banister. 1972: 4327) ได้ศึกษาโดยใช้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 247 คนและมีค่าระดับความถนัดทางคณิตศาสตร์สูงกว่าระดับกลาง ใช้แบบทดสอบ M.M.P.I. (The Minnesota Multiphase Personality Inventory) แบ่งนักเรียนออกตามประเภทของบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว และปกติ อย่างละ 7 คน ให้นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยใช้วิธีการสอน 2 วิธี สอนกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มแรกด้วยวิธีบรรยายแล้วให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล สัปดาห์ละ 5 ครั้ง และสอนกลุ่มตัวอย่างอีก 3 กลุ่มด้วยวิธีบรรยายเช่นกัน แต่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย ช่วยกันแก้ปัญหาและค้นคว้า แล้ววัดผลในครั้งสุดท้าย ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มบุคลิกภาพ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และผลการเรียนจำแนกตามสภาพการทำงาน คือ ทำงานเป็นกลุ่มกับทำงานเป็นรายบุคคล ไม่มีความแตกต่างทางสถิติเช่นเดียวกัน แต่นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม ได้ผลการเรียนที่มีค่าสูงกว่ากลุ่มที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว ผลการเรียนรู้ในสภาพการเรียนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลไม่แตกต่างกัน

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วรกานต์ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา (2548: 58-74) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตสาขาวิชาศิลปศึกษาและสาขาดุริยางคศาสตร์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 168 คน ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และพบว่าบุคลิกภาพลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนร่วมชั้น สามารถร่วมกันพยากรณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตได้

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

5.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

5.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชั้นปีที่ศึกษา

งานวิจัยในต่างประเทศ

โจนส์ (Jones.1960 : 42-48) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อยและมีช่วงเวลาความรับผิดชอบแตกต่างกันมาก เด็กอายุ 11-13 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบสูงขึ้นเล็กน้อยและมีช่วงความรู้สึกรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปีขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงอายุ 16-17 ปีจะคงที่สักครั้งหนึ่ง

โฟรดี และคณะ (สิริชัย ประทีปฉาย.2533 : 170) ได้กล่าวว่าบุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือพร้อม ๆ กับอายุ

ฮาร์ทเธอร์และเมย์ (Hartshorne ; May1 1928 ; citing Thompson. 1952 : 515) ได้ศึกษา พบว่า เด็กอายุมากจะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อย แม้ว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มจะได้ค่านิยมของความซื่อสัตย์สุจริตเหมือนกัน

งานวิจัยในประเทศ

พรณี คลังระหัด (2540 : 90) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาสารวัตรรุ่น 48 ของสถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ กรมตำรวจ กรุงเทพฯ พบว่า นักศึกษาสารวัตรที่มีอายุต่างกันจะมีลักษณะบุคลิกภาพด้านสติปัญญาและความเครียดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่อายุ 30 – 39 ปี มีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี นักศึกษาที่มีอายุ 40 – 49 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป และนักศึกษาที่มีอายุ 40 – 49 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปมีบุคลิกภาพด้านความเครียดสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

5.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง

5.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง

ดวงเดือน พันธมนาวิน (ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2520 : 19 ; อ้างอิงจาก Kay. 1975) ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยเห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จะเป็นตัวเพิ่มหรือตัดลดความเร็วของพัฒนาการทางบุคลิกภาพทางจริยธรรมของบุคคลได้ และนักสังคมวิทยาพบว่า บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและปานกลางมีค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์แตกต่างกัน เช่น การเก็บของตกได้แล้วไปคืนเจ้าของนั้น เป็นความดีควรสรรเสริญในสังคมของบุคคลฐานะปานกลางและสูง แต่เป็นสิ่งโง่เขลาและไม่ควรทำอย่างยิ่งในสังคมของคนที่มีฐานะต่ำ

5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์ทฮอร์นและเมย์ (วรพรรณ ศรีอุบล. 2535 : 30 ; อ้างอิงจาก Hartshorne ; May. 1928 : unpagged) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่พ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จะ โกงน้อยกว่าเด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และคนที่อายุน้อยกว่าจะโกงมากกว่าคนที่อายุน้อย ถึงแม้ว่าจะให้ค่านิยมของความซื่อสัตย์สุจริตเหมือนกัน

เพียร์ลีน (Burton. 1976 ; citing pearlin. 1971 : 183) ศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตในเด็กทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานที่ครอบครัวมีรายได้น้อยจะโกงกว่าเด็กที่ครอบครัวมีรายได้มากอย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยในประเทศ

วิวรรณ อามระดิษ (2522 : 26) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเกี่ยวกับ ค่านิยมทางวัฒนธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพฯ ในเรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ การประหยัดและ ออมทรัพย์และการเคารพผู้อาวุโส พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทาง วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง ที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพบางประการ ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ หรือมีความมั่นคงทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า ดังนั้นรายได้ของผู้ปกครองน่าจะเป็น ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียน

5.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

5.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

5.3.1.1 ความหมายของวินัยในตนเอง

วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ (พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน. 2531 : 756)

ประภาพรรณ เอี่ยมสุภิต (2532 : 759) ได้ให้ความหมายของการมีวินัยในตนเอง ว่า หมายถึง การที่บุคคลสามารถบังคับควบคุมตัวเองทั้งกาย วาจา ใจ ให้ประพฤติปฏิบัติได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เวลา และเป็นไปตามเงื่อนไขกฎเกณฑ์ กติกาหรือข้อตกลงที่สังคมกำหนดไว้ด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องการลงโทษหรือควบคุม และผู้ที่มีวินัยในตนเองนั้นจะเป็นผู้จัก กาลเทศะ รับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคม และแสดงพฤติกรรมออกมาใน ลักษณะที่สังคมยอมรับทั้งต่อหน้าและลับหลัง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 20) ได้ให้ความหมายของ วินัยไว้ว่า วินัย หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่ช่วยให้สามารถควบคุมตนเองและปฏิบัติตามระเบียบเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม ซึ่งคนส่วนมากเห็นว่าวินัย เกิดจากการดูแล ควบคุมในระยะแรกที่เด็กยังเยาว์ การทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี และการแนะนำบอกกล่าวด้วยเหตุผล โดยไม่รู้สึกรู้ว่าถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเคยชินที่ดีและเกิดความเต็มใจที่จะ ปฏิบัติตาม ส่วนมากการใช้วินัยภายนอกมักเกิดในลักษณะภาวะจำยอม เกรงกลัวอำนาจและการลงโทษ มักถูกควบคุมหรือปฏิบัติหรือเสริมแรง เช่น การให้รางวัลหรือลงโทษ ทำให้เด็กตกอยู่ใน ภาวะจำใจและไม่เต็มใจ

กรมวิชาการ (2541 : 39) ได้กำหนดความหมายของวินัยคือ โครงสร้าง ของความ เป็นคน Control สิ่งที่ดีจะได้ไม่ต้องเสียเพราะความไม่ดี ซึ่งเป็นสิ่งตรงกันข้าม รู้จักขอบเขต ของตนเอง เอาชนะอะไรก็ได้ แต่อย่าให้เอาชนะตนเองและผู้อื่น

5.3.1.2 ความสำคัญของวินัยในตนเอง

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (ม.ป.ป. : 9) นักจิตวิทยาและนักสังคมวิทยา เชื่อว่าวินัยมีพื้นฐานมาจากวัยแรกของชีวิต มีการเลียนแบบและฝึกฝนจากบุคคลและสังคมที่ แวดล้อมไปพร้อมๆกับการปฏิบัติตัวอย่างต่อเนื่องจนเกิดการซึมซับคุณธรรมขึ้นภายใน ทำให้เกิด คุณธรรมและจริยธรรมของบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 20) กล่าวว่านักจิตวิทยาและ นักสังคมวิทยา เชื่อว่าวินัยมีพื้นฐานมาจากวัยแรกของชีวิตมีการเรียนรู้ การลอกเลียนแบบและการ ฝึกฝนจากบุคคล และสังคมที่แวดล้อมไปพร้อมๆกันกับการปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่องจนเกิดการซึม ซับคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคล คนส่วนมากเห็นว่าวินัยเกิดจากการดูแล ควบคุม ใน ระยะแรกที่เด็กยังเยาว์ การกระทำเป็นแบบอย่างที่ดีและการแนะนำบอกกล่าวด้วยเหตุผล โดยไม่ รู้สึกรู้ว่าถูกบังคับนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นทั้งนี้เพื่อสร้างความเคยชินที่ดีและเกิดความเต็มใจที่จะปฏิบัติ ตาม ส่วนมากการใช้วินัยภายนอกมักเกิดในภาวะจำยอม เกรงกลัวอำนาจและการลงโทษ มักถูก ควบคุมหรือปฏิบัติหรือเสริมแรง เช่น การให้รางวัลหรือลงโทษ ทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะจำใจและ ไม่เต็มใจ เมื่อเด็กเริ่มมีเหตุผล สามารถเข้าใจผลของการกระทำที่เกิดขึ้นและรู้จักคำนึงถึง ความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์สุขของส่วนรวม การพัฒนานวินัยโดยใช้เหตุผลให้เด็กมีส่วนร่วมใน การกำหนดข้อตกลง กฎเกณฑ์หรือระบบระเบียบและช่วยกันดูแลให้ปฏิบัติตามข้อตกลงเหล่านั้น เพื่อความสงบสุขจะช่วยฝึกให้เด็กควบคุมตนเองเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม นับว่าเป็นการ พัฒนานวินัยในตนเองที่ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของตนเอง

5.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิกกินส์ (Wiggins. 1971 : 289) ศึกษาพบว่าผู้ที่มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผลเป็นของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมในสังคมและยังพบว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเองอีกด้วย

งานวิจัยในประเทศ

จิราพร อรุณพลทรัพย์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ตั้งอยู่ที่เขตบางซื่อ บางกะปิ และจอมทอง รวม 9 โรงเรียน จำนวน 365 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ สถานภาพครอบครัวสมบูรณ์ บิดามารดาอยู่ร่วมกัน บิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้าง และการศึกษาบิดามารดาเพียงชั้นประถมศึกษา อาชีพบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดากับขนาดของโรงเรียน มีความสำคัญกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำปัจจัยข้อมูลเฉพาะบิดามาวิเคราะห์พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน

ธิดิมา จักรเพชร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหล่าแสนแสน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีวินัยในตนเองสูงหลังจากใช้ชุดการแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีวินัยในตนเองสูงขึ้นหลังจากได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอเทศมีวินัยในตนเองสูงขึ้นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง ที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความมีวินัยในตนเองจะทำให้การทำงานต่างๆลุล่วงสำเร็จไปได้ด้วยดี เพราะบุคคลจะมีความรับผิดชอบ มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความเชื่อมั่นในการทำสิ่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นความมีวินัยในตนเอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียน

5.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง

5.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง

5.4.1.1 ความหมายของความภาคภูมิใจในตนเอง

ไวท์ (มะลิ อุดมภาพ. 2538 : 9 อ้างอิงจาก White. 1972) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง คือคุณค่าของบุคคลที่มีความหมายต่อเรา แต่ที่สำคัญคือ คุณค่าที่บุคคลนั้นพิจารณาตัดสินเอง

กูต (มะลิ อุดมภาพ. 2538 : 9 ; อ้างอิงจาก Good. 1973) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ หมายถึง การตัดสินใจและทัศนคติที่บุคคลมีต่อตนเอง

5.4.1.2 ความสำคัญของความภาคภูมิใจในตนเอง

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 45) ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ ความต้องการนี้ประกอบด้วย ความนับถือตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถ มีความภาคภูมิใจในใจตนเอง หากได้รับการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองขึ้นไปอีกก็จะก้าวเข้าสู่ขั้นบรรลุสัจจะแห่งตน ซึ่งเป็นความต้องการของมนุษย์

นิวแมน (สมพิศ ไชยกิจ. 2536 : อ้างอิงจาก Newman. 1986) กล่าวว่า บุคคลที่รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีคนรัก ได้รับการยกย่องหรือประสบความสำเร็จ มักจะประเมินตนเองในด้านดี เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง แต่หากบุคคลใดมีความรู้สึกที่ไม่มีใครสนใจ ไม่ได้ได้รับการยอมรับ ถูกเหยียดหยาม หรือไม่ประสบความสำเร็จ จะทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองไร้คุณค่า ซึ่งความรู้สึกเช่นนี้จะทำให้บุคคลนั้นขาดความเชื่อมั่นและไม่ภาคภูมิใจในตนเอง ฉะนั้นความภาคภูมิใจในตนเองที่แตกต่างกันจึงมีผลต่อความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

5.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ลีโอนาร์ดและคนอื่นๆ (มะลิ อุดมภาพ. 2538 : 21 ; อ้างอิงจาก Leonard and others. 1973) ได้ศึกษาความภาคภูมิใจในตนเอง การสอดคล้องบุคลิกภาพของตนและการเลือกอาชีพพรองกับนักศึกษามหาวิทยาลัยโอไฮโอ จำนวน 135 คน พบว่า นักศึกษาที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูง จะเลือกอาชีพพรองที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเองมากกว่าจะเลือกอย่างไม่สอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการเลือกอาชีพพรองที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน

บากเลย์และอีแวน (สุรศักดิ์ เทียบฤทธิ์. 2539 : 22 ; อ้างอิงจาก Bagley ; Evan. 1975) ได้ศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนที่มีลักษณะแสดงตัว - เก็บตัว โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของไอแซนค์ (Eysanck) พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะแสดงตัวและเก็บตัวมีความภาคภูมิใจในตนเองแตกต่างกัน และนักเรียนที่มีลักษณะแสดงตัวมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะเก็บตัว

งานวิจัยในประเทศ

นภาพร พุ่มพฤษ (2529 : 83) ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระนารายณ์ ลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความภาคภูมิใจในตนเองแตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนได้

จันทร์ฉาย พิทักษ์ศิริกุล (2532 : 57) ศึกษาผลการจัดโปรแกรมการฝึกความกล้าแสดงออกต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้เข้าโปรแกรมการฝึกความกล้าแสดงออก มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าโปรแกรมการฝึกความกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง ที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความภาคภูมิใจในตนเองเกิดจากประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับทั้งในอดีตและปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ด้านการดำเนินชีวิต ด้านครอบครัว ด้านการเรียน หรือด้านการทำงาน ดังนั้นความภาคภูมิใจในตนเอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียน

5.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว

5.5.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพผู้ปกครอง

5.5.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพผู้ปกครอง

ประชา ผ่องใส (2530 : 25) กล่าวว่า บุคคลที่มีอาชีพคล้ายกัน ถ้าเราสังเกตบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยใจคอแล้วจะพบว่า บุคคลเหล่านี้จะมีลักษณะร่วมกันที่คล้ายคลึงกัน ส่วนบุคคลที่มีอาชีพคล้ายคลึงกัน ส่วนบุคคลที่มีอาชีพต่างกันพฤติกรรมที่เป็นลักษณะร่วมกันจะมีน้อยกว่า ดังนั้นอาชีพผู้ปกครองที่แตกต่างกัน จึงทำให้บุคลิกภาพของผู้ปกครองต่างกัน และการทราผู้ปกครองมีบุคลิกภาพต่างกันนี้เอง จึงมีส่วนทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดอย่างเช่น บุตร เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบลักษณะพฤติกรรมต่างๆของบิดามารดา

5.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพผู้ปกครอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เพียร์ลีน (Burton. 1976 ; citing pearlin. 1971 : 183) ศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตในเด็กทั่วไป พบว่า เด็กที่บิดามารดามีอาชีพที่ถือว่ามีความมาตรฐานทางสังคมสูง เช่น แพทย์ วิศวกร หรือผู้อำนวยการ จะโกงน้อยกว่า เด็กที่บิดามีอาชีพกรรมกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศ

ชอทิพย์ ราศีเกรียงไกร (2523 : 83-90) ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของลูก พบว่า บิดาส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้ลูกจบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่านี้ขึ้นไป รองลงมาคือให้จบการอาชีวศึกษา และบิดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง มีแนวโน้มคาดหวังให้ลูกจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และมีแนวโน้มให้ลูกมีวิชาชีพที่สูงที่สุด ส่วนบิดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำจะมีความคาดหวังต่ำกว่า

บุญเพ่ง ธาณี (2530 : 85) ศึกษาสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพธุรกิจ รับราชการ และค้าขายที่มั่นคง จะได้ศึกษาต่อมากกว่า นักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพกรรมกรใช้แรงงาน

อดิศักดิ์ จินดานุกุล (2532 : ง-ค) และนฤมล บุณนิม (2529 : 1 – 2) ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังทางการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่บิดามารดาที่ประกอบอาชีพในวิชาชีพระดับสูง จะสนับสนุนหรือคาดหวังให้เด็กได้เรียนต่อมากกว่าบิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพใช้แรงงาน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพผู้ปกครองที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความอาชีพผู้ปกครองที่แตกต่างกันทำให้บุตรมีลักษณะบุคลิกภาพ ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมหรือพฤติกรรมทางจริยธรรมบางอย่างแตกต่างกัน ดังนั้นอาชีพผู้ปกครองน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียน

5.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

5.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

บุญลือ วันทายนต์ (2522 : 82) กล่าวว่า ความต้องการของแต่ละครอบครัวในการมีลูกไว้สืบสกุล ปลอดภัยยามว่าเหว ดูแลยามเจ็บไข้ ยามชราและลูกเป็นความหวังของครอบครัวที่บิดามารดาส่วนใหญ่หวังพึ่งพาอาศัยต่อไปในอนาคต

สุรางค์ จันทรเอม (2529 : 41) กล่าวว่า บิดามารดาโดยทั่วไปมักคาดหวังว่า เด็กควรเป็นผู้มีกิริยามารยาทเรียบร้อย พุดจาสุภาพ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ แต่งกายสุภาพ ไม่ใช้จ่ายเกินฐานะผู้เยาว์ ประหยัด ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ควรห่างไกลอบายมุข ตั้งใจเรียน และหมั่นศึกษาเล่าเรียน คุณธรรมสูง ไม่เกเร

ยาใจ แสงศักดิ์ (2535 : 23-24) กล่าวว่า บิดามารดามักก่อนมุ่งส่งลูกที่ หวัด ให้เรียนด้านมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนลูกที่หัวไม่ดีจะส่งให้เรียนอาชีวศึกษา สำหรับครอบครัวที่มีน้องหรือลูกหลายคน ลูกคนแรกกับคนที่สองจะต้องออกจากโรงเรียน เพื่อช่วยทำมาหากินเลี้ยงดูน้องไม่มีโอกาสเรียนสูง โดยเฉพาะลูกสาวจะไม่นิยมให้เรียน ต่อมาค่านิยมเปลี่ยนไป

บิดามารดาที่มีลูกสาวหัวดี ก็จะให้เรียนครูเพราะเชื่อว่าทำงานสบาย บิดามารดาทุกคนอยากให้ลูกมีหลักฐาน มีงานทำดี

กันยา สุวรรณแสง (2540 : 99) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อเด็กมากทั้งทางด้านการอบรม การควบคุมดูแลเอาใจใส่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลำดับการเกิด การตั้งจุดมุ่งหวังของบิดามารดา เด็กที่บิดามารดาคาดหวังและอบรมจู้จี้ พิถีพิถัน เฝือกการ จะเชื่อคนง่าย ขาดการวิเคราะห์ เป็นคนก้าวร้าว มีความขัดแย้งใจ ชอบขัดขึ้นดื้อรั้น ซึ่งความคาดหวังของบิดามารดาที่สูงเกินไป จะมีผลให้เด็กคับข้องใจ

วิชณกร พรภาณวิษณุ (2540 : 6) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นของบุคคลอื่น ที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2540 : 22,56,226) กล่าวว่า ลูกจะถูกคาดหวังให้มีบทบาทและหน้าที่ต่อตนเอง และอาจต้องช่วยเหลืองานบ้าน เช่น การทำกับข้าว ซักผ้า นอกจากนี้ยังต้องการให้สืบต่องานอาชีพและวิถีชีวิต กล่าวคือ บางคนต้องการมีลูกเพื่อให้ลูกดูแลทรัพย์สินและกิจการต่อ ตลอดจนให้เป็นคนดี คือเรียบร้อย วานอนนอนง่าย ไม่เกียจคร้าน หมั่นศึกษาเล่าเรียน เมื่อเติบโตจะได้เป็นเจ้าคนนายคน

อัจฉรา สุขารมณ์ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทางสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

5.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

สไตน์ฮุสเซน และเออร์ดิน (Steinhäusen ; & Erdin. 1992 : 731-740) ศึกษาเด็กจำนวน 1,959 คน ที่มารับบริการในคลินิกจิตเวชเด็กของมหาวิทยาลัยซูริก ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ พบว่า ความผิดปกติทางจิตที่มาจากปัญหาการเลี้ยงดูแบบคาดหวังมากเกินไปมีน้อย ร้อยละ 3.4

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995 : 110) ศึกษาพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะทำให้ประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

งานวิจัยในประเทศ

ทัศนีย์ ประสพกิตติคุณ (2531 : บทคัดย่อ) ศึกษาความขัดแย้งของวัยรุ่นน ต่อบิดามารดาและปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องตามการรับรู้ของนักเรียน พบว่านักเรียนที่มีความ ขัดแย้งกับบิดามารดามากที่สุดในเรื่องบิดามารดาชอบย้าให้เอาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการ เรียน และชอบยกเอาพี่น้องเพื่อนบ้านมาเป็นตัวอย่าง

ศิริพร สุวรรณเทศ (2533 : 228) ศึกษาผู้ป่วยที่มาใช้บริการที่ศูนย์สุข วิทยาจิตและได้รับการวินิจฉัยว่ามีปัญหาทางอารมณ์จำนวน 72 ราย พบว่า ครอบครัวมีปัญหา ความเป็นบิดามารดาร้อยละ 72.73 ได้แก่ บิดามารดาที่มีความคาดหวังในตัวลูกสูง ตามใจลูกมา เกินไป มีความขัดแย้งในการเลี้ยงดู และบิดามารดาไม่มีเวลา นอกจากนี้ยังศึกษาความสัมพันธ์ กับเด็กอายุ 8 – 11 ปีที่มีปัญหาทางอารมณ์ พบว่า ร้อยละ 42.85 บิดามารดาที่มีความวิตกกังวล และคาดหวังในตัวเด็กสูง

เสาวพร เมืองแก้ว (2540 : 34) ได้ศึกษาเด็กจำนวน 40 คน ที่มาจาก ครอบครัวเศรษฐกิจปานกลางขึ้นไป พบว่า เด็กมีความทุกข์อันเกิดจากความคาดหวังของบิดา มารดา ซึ่งคาดหวังให้ลูกเรียนเก่ง เมื่อเด็กไม่สามารถทำได้ตามที่บิดามารดาคาดหวัง ทำให้รู้สึก เป็นทุกข์ที่ทำให้บิดามารดาต้องผิดหวัง ดังคำกล่าวนี้ “ มีความทุกข์เมื่อสอบได้ไม่ดี คุณแม่ดุดม ” “ สอบได้ไม่ดี กลัวแม่ว่า ” เป็นต้น

จรรยา สุวรรณทัต (2541 : 252 – 254) อ้างถึงสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ได้ศึกษาอิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการเด็กที่จังหวัดชลบุรี อุตรธานี และเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2506-2512 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีลักษณะอะลุ่มอล่วย เน้นคุณธรรม 5 – 6 ประการ ได้แก่ การไม่ก้าวร้าว ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความ เคารพผู้อาวุโสและผู้มีอำนาจ การมีกิริยามารยาทที่เหมาะสม และเน้นการอบรมให้เด็กมีพฤติกรรม ที่เหมาะสมกับเพศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2524 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวรายได้น้อยในตัวเมืองกรุงเทพมหานคร พบว่า มี ความอะลุ่มอล่วยในการอบรมเลี้ยงดูเกือบทุกด้าน แต่การเน้นคุณธรรมน้อยลง ประกอบกับสังคม เปลี่ยนแปลงทำให้พฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนไป เช่น มีบุคลิกภาพแบบรุกและพึ่งตนเอง ชอบการ แข่งขัน ให้ความสำคัญต่อวัตถุมากกว่าจิตใจ มีความเป็นตัวของตัวเอง คำนึงเรื่องกิริยามารยาท น้อยลง และในการอบรมปลูกฝังเด็กให้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บิดามารดาและสังคมพึง ปรารถนานั้น ตัวกำหนดวิธีการอบรมที่สำคัญ คือความคาดหวังของบิดามารดา โดยให้ ให้ความสำคัญต่อการศึกษาและความมุ่งหวังอย่างมากที่จะให้เด็กเรียนสูง เพื่อก้าวสู่การมีอาชีพที่ สบาย มีโอกาสเป็นเจ้านายคน ได้ทำงานนั่งโต๊ะ แทนการทำงานหนักที่ตนเองเคยประสบมา บ่อยครั้ง ความคาดหวังของบิดามารดาจึงมาสอดคล้องกับความกดดันตามธรรมชาติ และ ความสามารถที่แท้จริงของเด็กก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ซึ่งความมุ่งหวังนี้ก็ยังไม่หมดไปจาก สังคมไทย

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง ที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความคาดหวังของบุคคลเกิดจากการได้รับการคาดหวัง และการฝึกฝนตั้งแต่เด็กตามความทะเยอทะยานของบิดามารดา ที่อยากให้ลูกเป็นตามที่ตนมีประสบการณ์หรือเห็นคุณค่า และการทำตามค่านิยมสังคม ดังนั้นความคาดหวังของผู้ปกครอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียน

5.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธระหว่างนักศึกษาและครอบครัว

5.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธระหว่างนักศึกษาและครอบครัว

ไกจ์เซอร์ (Keijzer. 1978 : 29 - 30) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์ในวันเด็กเสริมสร้างให้เกิดบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล บุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อชีวิตวัยเด็กคือ พ่อและแม่ ที่จะสอดใส่และควบคุมโลกของเด็กไว้ทั้งหมด การนำเสนอและการทำเป็นตัวอย่างของพ่อแม่เป็นตัวอย่างให้เด็ก เกิดแบบแผนความคิดและความประพฤติ เมื่อแบบแผนต่างๆที่เด็กถูกอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ และกลุ่มสังคมแวดล้อม ในระยะแรกเด็กอาจยอมรับโดยดีเพราะไม่มีทางเลือกอื่นใด แต่เมื่อนานไปก็กลายเป็นบุคลิกภาพของเขาไป

นวลศิริ เปาโรหิตและคณะ (2520 : 197) กล่าวว่าประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากทางบ้านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและการปรับตัวของเด็ก บรรยากาศความสัมพันธ์ของบ้านเป็นส่วนสำคัญของพัฒนาการ หากเด็กมาจากบ้านที่มีความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวจะมีความรู้สึกดีและสามารถปรับตัวได้ดีกับสังคมนอกบ้าน

จรรยา สุวรรณทัต (2523 : 54-56) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวไว้ดังนี้

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมของครอบครัว กล่าวคือ ครอบครัวใดที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ไม่ขัดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว เกิดความกลมเกลียวสมัครสมานกัน

2. การรู้จักบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัวตลอดจนสามารถปฏิบัติการให้สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของตนเองทั้งพ่อแม่และตัวเด็กเอง

3. การรู้จักลักษณะธรรมชาติและความต้องการมูลฐานของเด็ก พ่อแม่ที่พยายามเข้าใจในลักษณะธรรมชาติการเจริญเติบโต และมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือเด็กเมื่อเกิดปัญหาย่อมมีส่วนช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดี

4. ความคงเส้นคงวาของพ่อแม่ในการวางระเบียบวินัย ปัจจัยนี้มีอิทธิพลมากต่อบรรยากาศความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีความอดทนน้อยต่อการไม่คงเส้นคงวาของพ่อแม่ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความคลอนแคลนในการสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างพ่อแม่ลูก

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2530 : 176 ; อ้างอิงจาก Coleman ; Hammen. 1974 : 312) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบรรยากาศความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับและการยอมรับบุคลิกภาพด้วยความเหมาะสม สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับสถานการณ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

5.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและครอบครัว งานวิจัยในต่างประเทศ

ไซมอนด์ (Symond, P.M. 1975) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการยอมรับบุตร เปรียบเทียบกับการปฏิเสธบุตร พบว่าบุตรที่พ่อแม่ยอมรับจะเป็นผู้ที่เพื่อนฝูงรักใคร่และยอมรับเป็นอย่างดี จะชอบเข้าสังคม สนใจการงาน มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนคติเกี่ยวกับตนเองสูง คือรู้สึกว่ามีค่า มีความอบอุ่นและปลอดภัย

งานวิจัยในประเทศ

ระวีวรรณ อามระดิษ (2522 : 26) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพฯ ในเรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ การประหยัดและออมทรัพย์และการเคารพผู้อาวุโส พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีลักษณะการเลี้ยงดูบุตรต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

5.8.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพ การโรงแรม

5.8.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการ โรงแรม

คอสมาเยอร์ (Klausmeier. 1985 : 46) กล่าวว่า การเรียนรู้ผ่านช่วงเวลาในสถานศึกษานั้นทำให้เกิดการสั่งสมของบุคลิกภาพ ซึ่งนำไปสู่การปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ทำให้อัตมโนทัศน์ทางบวก รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคมด้วย

โรไมน์ (Romine. 1974 : 139 – 143) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์คณะต่างๆ จำนวน 1237 คน ปรากฏว่าลักษณะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน สนใจในวิชาที่สอน ให้ความจริงใจและเป็นกันเองกับผู้เรียน
2. ด้านการเรียนการสอน มีการเตรียมสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจ วัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งหนังสือที่อ้างอิงต่างๆ
3. ด้านผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น ผู้สอน ผู้เรียนได้รับประโยชน์สมควร ตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน ไม่ใช่เป็นผู้ฟังอย่างเดียว
4. ด้านการเสนอเนื้อหา เช่น พุดนำเสนอชักชวน ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีสอนต่างๆที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา
5. ด้านการประเมินผล การนำเสนอข้อมูลย้อนกลับและเสริมแรงทางการเรียน เช่น มีการทำรายงานหรือการสอบ เมื่อตรวจงานแล้ว ผู้สอนต้องรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบทันที
6. ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนผลงานของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล

เฟลแมนและนิวคอม (Feldman ; Newcomb. 1976 : 325 – 330) กล่าวว่า การศึกษาทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาและเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ค่านิยม ความพึงพอใจ เป้าหมายในชีวิต และบุคลิกภาพ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 49 – 86) ได้กล่าวว่า วิธีสอน บทบาทของอาจารย์และบรรยากาศการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาว่า การสอนของอาจารย์ควรเน้นการเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้เป็นสำคัญ และบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ คือ เป็นผู้คอยชี้แนะแนวทางและวิธีการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งบทบาทและวิธีการสอนของอาจารย์จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเตรียมตัวของอาจารย์ อาจารย์ควรมีความเข้าใจในบทบาทของตนเอง และปฏิบัติได้ตามลักษณะของอาจารย์ที่ดี งานที่อาจารย์ปฏิบัตินั้นมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางด้านความรู้หรือสติปัญญา กับทางมนุษยสัมพันธ์ หมายความว่า อาจารย์จะต้องรู้เนื้อหาที่ตนสอนและจะต้องมีทักษะทางสัมพันธภาพที่ดีด้วย จึงจะช่วยให้ประสพผลสำเร็จในการสอน นอกจากนี้อาจารย์ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนหรือบรรยากาศการเรียนรู้ให้สอดคล้องกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้อุดมคติขึ้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2528 : 83 – 87) ได้กล่าวถึงพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียน ได้แก่

1. การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล คือการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีความก้าวร้าว แข่งขัน ความกดดัน อคติ เอาัดเอาเปรียบยอมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์
2. การสื่อสารแบบเปิด การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ตอบสนอง การปฏิบัติทางด้านความรู้สึก คุณลักษณะ ค่านิยมและการแสวงหาความ

เป็นตัวเองจะเกิดขึ้นจากเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองได้และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

5.8.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม งานวิจัยในต่างประเทศ

สไตลส์ และดอร์ซีย์ (วิลาส ทองขาว. 2527 : 16 – 17 ; อ้างอิงจาก Stiles ; Dorsey. 1950 : 98 – 100) ได้ศึกษาการสอนแบบประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในการเรียนการสอน ดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบอัตตาธิปไตยนั้น ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนเป็นแบบสั่งและเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้ง นักเรียนจะสนใจบทเรียนเพื่อคะแนนของตนเองโดยไม่คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ครูไม่มีจุดหมายที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่างๆเท่าที่ควร เพียงแต่ต้องการให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ตนกำลังสอนเท่านั้น ครูใช้กฎเกณฑ์ตามที่พอใจบังคับให้นักเรียนปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติจิตใจหรือความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนแบบนี้นักเรียนจะมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะการอยู่ร่วมกันแบบเป็นกลุ่ม

2. การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย ครูจะเป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการสอน ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของนักเรียนในด้านความสนใจ ความสามารถ ทักษะคิด นักเรียนต้องการได้รับความรู้มากกว่าคะแนนสูงๆและครูเป็นที่ปรึกษาของนักเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตยจึงเป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศการเรียนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และมีผลให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

วูร์น (Voorn. 1990 : 240) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยด้านศิลปะขนาดเล็กกับสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย โดยสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจาก 119 วิทยาลัยใน 5 รัฐของเขตตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวตามธรรมชาติ วิทยาลัยขนาดเล็กจะเชื่อมโยงสิ่งต่างๆเข้าด้วยกันเมื่อมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

งานวิจัยในประเทศ

สุรีตา หงษาชาติ (2539 : 84-85) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในสถาบันบุคลิกภาพและพฤติกรรมกับการรับข่าวสารกับความรู้และการตอบสนองต่อภาวะวิกฤตทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพด้านมนุษยธรรม การเข้าสังคม การควบคุมอารมณ์ สถานการณ์ด้านการสื่อสารและสภาพแวดล้อมในสถาบัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ทางสังคมและการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์ (2550 : 77-90) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และลักษณะทางกายภาพทางการเรียนร่วมกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ร้อยละ 47.90

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพภายในมหาวิทยาลัย ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรมที่เหมาะสมทำให้บุคลิกลักษณะของผู้เรียนบางประการสูง ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่า ลักษณะทางกายภาพภายในมหาวิทยาลัยน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม

5.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน

5.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน

ประดินันท์ อุปรนัย (2523 : 123 – 137) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่ดี มีองค์ประกอบหลายประการที่ช่วยสร้างเสริม คือ บุคลิกภาพบางประการของครูมีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขัน การแสดงบทบาทในฐานะผู้นำของครู พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ กล่าวคือ ถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและเป็นคนที่มองโลกในแง่ดี ย่อมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตรงกันข้าม และการที่ครูใช้การเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักเรียน จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจังเหมาะสมกับสภาพการณ์ ไม่จำเป็นต้องใช้การเสริมแรงเฉพาะพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิมเท่านั้น โดยเฉพาะนักเรียนอ่อนหรือมีพฤติกรรมเป็นปัญหา เป็นต้น นอกจากนี้ ประดินันท์ อุปรนัย ยังได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนว่าเกิดขึ้นโดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็นและกระตือรือร้นเพราะนักเรียนมีโอกาสดูแลตัวเอง มีโอกาสได้ใช้ความคิดของตนเองและมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ นักเรียนเองก็มองครูเป็นมิตร เกิดความเป็นกันเอง

5.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เพนเทอร์ (Painter. 1998 : 282) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และความเข้าใจกันระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ปัจจัยที่สร้างความเป็นผู้นำของนักเรียนคือ บรรยากาศที่ดีในการสอน ความร่วมมือในการทำงานของนักเรียน การฝึกนักเรียนโดยนักเรียนต้องมีความกระตือรือร้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ครูมีบทบาทคอยให้คำแนะนำเพิ่มเติม โดยให้อิสระทางความคิดแก่นักเรียนและคอยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการทำงานร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ นักเรียนเกิดความเป็นผู้นำได้

งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ ชินพันธ์ (2523 : 22,23,53-55) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรับผิดชอบและมโนคติแห่งตน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 5 จำนวน 263 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความรับผิดชอบสูงที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย มีความรับผิดชอบต่ำสุด และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอนที่เหมาะสม มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา หรือเป็นแบบประชาธิปไตยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบุคลิกภาพที่ดีแก่นักศึกษา ได้แก่ ความรับผิดชอบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษา

5.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

5.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

เมดลิสัน (สุริยา หงษาชาติ. 2539 : 44-45 ; อ้างอิงจาก Medison. 1985) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป คือเนื้อหาวิชาที่เรียน อิทธิพลของเพื่อน วัฒนธรรมของนักศึกษา เช่น การแต่งกาย บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพอย่างเห็นเด่นชัด ทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้มีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

เสถียร เหลืองอร่าม (2527 : 206) กล่าวถึง บทบาทของผู้ร่วมงานว่า เพื่อนร่วมงานควรสร้างบรรยากาศในการทำงานฉันทันทีพี่น้อง มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน คอยช่วยกระตุ้น การปฏิบัติงานของกลุ่ม แนะนำ ช่วยเหลือการงานซึ่งกันและกัน ปฏิบัติงานตรงต่อเวลา ไถ่ถามทุกข์สุขซึ่งกันและกัน พุดจาด้วยความสนุกสนานและเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้เสมอ จะทำให้การทำงานประสบความสำเร็จด้วยดี

วิจิตร อาวะกุล (2528 : 182 – 187) ได้ให้ข้อเสนอไว้ว่าเราทำงานอยู่กับคนหลายคนย่อมมีโอกาสที่จะเกิดความขัดแย้งกัน ไม่เข้าใจกันและการสร้างสรรค์ความสัมพันธ์กับเพื่อนนั้นควรปฏิบัติดังนี้

1. เปิดฉากทักทายติดต่อก่อนหรือเข้าหาเพื่อนก่อน เป็นการให้ความสำคัญยกย่องแก่เพื่อน ทำให้คนอื่นเห็นว่ามีความสำคัญ
2. ความจริงใจต่อเพื่อน ความสุจริตต่อบุคคลอื่นทำให้เราเป็นที่รักใคร่นับถือ
3. หลีกเลี่ยงการนินทาเพื่อน ผู้อื่นจะมองเราเป็นคนไม่ดี
4. อย่าขัดทอดความผิดให้เพื่อน การขัดทอดเป็นการยกตนเหนือผู้อื่นเพื่อนฝูงไม่อยากจะร่วมงานด้วย ทำให้ขาดความร่วมมือ
5. ยกย่องชมเชยเพื่อนในสิ่งที่ควร เป็นการให้กำลังใจสนับสนุน ให้การยืนยันในความดีนั้นทุกคนชอบยกย่องชมเชย เพราะเป็นอาหารทางใจ
6. ให้ความร่วมมือในกิจการของเพื่อนด้วยความเต็มใจเสมอการช่วยเหลือเกื้อกูลเป็นคุณธรรมและเครื่องหมายยึดเหนี่ยวน้ำใจ เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีตามหลัก สังคหวัตถุ คือ อตถจริยา ทำตนให้เป็นประโยชน์
7. ให้เพื่อนได้ทราบในเรื่องที่เรารับผิดชอบหรือเกี่ยวข้อง แสดงความปรารถนาดีต่อเพื่อน เพื่อนจะเห็นใจเราเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจไมตรีของเราและเป็นมิตรที่ดีของเราสืบไป
8. ฟังความเห็นของเพื่อนๆบ้างเป็นการให้เกียรติกัน คอยฟังเขาแสดงความคิดเห็นบ้าง ในหมู่เพื่อนต้องให้ความเสมอภาคกันในการแสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ ที่เสนอแนะและการให้คำแนะนำ
9. หลีกเลี่ยงการทำตัวเหนือเพื่อน ต้องใช้มุกตลกความพลอยยินดีเข้ามาเป็นสิ่งแก้หรือขจัดออกไป
10. ทำตนให้เสมอต้นเสมอปลาย ไม่เอาความแตกต่างของตำแหน่ง หน้าที่ การงาน ยศศักดิ์ ฐานะ มาเป็นเหตุทำให้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดความสบายใจ พอใจ และเกิดความเลื่อมใสศรัทธา
11. ใจกว้างและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนฝูง มีน้ำใจ ไม่เอาเปรียบ ไม่คอยแต่จะเอาของผู้อื่นฝ่ายเดียว เป็นการเห็นแก่ตัวและเอาเปรียบผู้อื่น
12. ออกไปพบปะสังสรรค์บ้างตามสมควร การวิสาสะทำให้เกิดความเป็นมิตรอย่างยิ่ง การทำงานกับเพื่อนหลายคนก็ย่อมมีโอกาสที่จะกระทบกระทั่งขัดแย้งไม่เข้าใจกันบ้างเป็น

เรื่องธรรมดา แต่ในการทำงานร่วมกันเราต้องพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันเพื่อให้การทำงานกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีความสุข

5.10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮิร์ด (Hurd. 1971 : 3793 – A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยยูเนออร์ ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ได้รับอิทธิพลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัย

เลย์แมน (Layman. 1975 : 7210 – A) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอกลาโฮมา ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสัมพันธ์กับนักศึกษาที่ตั้งใจเรียนมากกว่านักศึกษาที่ไม่ตั้งใจเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษาทั้งทางเป็นเลิศทางวิชาการและความเป็นระเบียบวินัย

งานวิจัยในประเทศ

รัตนา ศิริพานิช (2530 : 60) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทย ศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาด้านการปรับตัวด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือ มีความรู้สึกว่าการแข่งขันในการเรียนวิตกกังวลมากเกี่ยวกับการเรียน แบ่งเวลาเรียนไม่ถูกและรู้สึกว่าตนเองไม่อบอุ่นมั่นคง รองลงมา คือ ปัญหาด้านการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน คือ รู้สึกว่าตนเองว่าเหว่เมื่อขาดเพื่อน รู้สึกเกรงใจเพื่อนเมื่อไปขอความช่วยเหลือ รู้สึกว่าเพื่อนไม่จริงใจต่อกัน

วัชรินทร์ แก้วลา (2531 : 79 – 80) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่สังคมในกลุ่มเพื่อนในทักษะของนักศึกษามหาวิทยาลัยครุนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ทักษะของนักศึกษามหาวิทยาลัยครุนครราชสีมาที่มีต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนหกด้าน คือด้านคุณลักษณะของเพื่อนที่เลือกคบ อุดมคติในการเลือกคู่ครอง กิจกรรมสังคมในกลุ่มเพื่อนที่ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพการใช้เวลาว่างในกลุ่มเพื่อน เทคนิคการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนและสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ในแต่ละด้านและโดยรวมหกด้านเห็นด้วยปานกลาง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนที่เหมาะสม มีผลทำให้นักศึกษามีการพัฒนาบุคลิกภาพในหลายด้าน ได้แก่ ด้านทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และด้านจิตสำนึกการให้บริการ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึง

คาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษา

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนแผนกวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

6.1 การจัดการศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้สถาปนาขึ้นโดยพระราชบัญญัติเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ในนามวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” อันเป็นมงคลนาม เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 และได้เปลี่ยนวิถยฐานะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.2548 : 18) เป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่มีการกิจหลักคือ จัดการศึกษา งานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บริการทางวิชาการ และทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการศึกษา โดยกำหนดคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยว่าต้องเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ คือมีความรู้ มีทักษะทางวิชาชีพ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อมของตลาดแรงงานได้ จากส่วนนี้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นนักปฏิบัติที่สามารถใช้ทักษะประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จริงมาพัฒนางานอาชีพได้ (นายุทธ์ สงค์ธนาพิทักษ์. 2544ข : 12)

6.2 หลักสูตรปริญญาสาขาวิชาการโรงแรม

รายละเอียดของหลักสูตร (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2536: 1-14)

6.2.1 ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการโรงแรม

6.2.2 ชื่อปริญญา

6.2.2.1 ภาษาไทย

ชื่อเต็ม : ศิลปศาสตรบัณฑิต (การโรงแรม)

ชื่อย่อ : ศศ.บ. (การโรงแรม)

6.2.2.2 ภาษาอังกฤษ

ชื่อเต็ม : Bachelor of Arts Program in Hospitality

ชื่อย่อ : B.A (Hospitality)

6.3 หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ ภาควิชาการโรงแรม คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

6.3.1 ปรัชญาการจัดการศึกษา

คณะศิลปศาสตร์ จัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพปฏิบัติ และคุณสมบัติส่วนตนพร้อมที่จะประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเอง อาชีพและครอบครัว สังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

6.3.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

6.3.2.1 ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการโรงแรม ให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน การดำเนินงาน ประสานงานด้านการโรงแรม และงานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการโรงแรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3.2.2 เสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพให้สามารถปฏิบัติงานอย่างมีหลักการและเหตุผล มีมนุษยสัมพันธ์ดี และเข้าใจในหลักการอาชีพบริการ

6.3.2.3 ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ มีใจรักและสำนึกในจรรยาบรรณทางวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนตระหนักในหน้าที่ที่จะต้องดำรงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากร ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย

6.3.3 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์การศึกษาที่ได้รับในสาขาวิชาการโรงแรมและแขนงวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และอื่นๆ มาประยุกต์ในชีวิตประจำวันเพื่อช่วยตัดสินใจในการจัดการกับเวลา เงิน และทรัพยากรอื่น ๆ ของครอบครัวและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาบุคคล ครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม ในฐานะนักวิชาการ นักวิจัย นักธุรกิจ ผู้สอนและผู้เผยแพร่ความรู้ด้านวิชาชีพงานบริหาร จึงได้วางแนวทางทั่วไปของแต่ละสาขาวิชาไว้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเพื่อประกอบอาชีพได้ทุกด้านตามความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

หลักสูตรนี้เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการศึกษได้เลือกแผนการเรียนต่าง ๆ ได้ 3 วิชาเอกตามโครงสร้างหลักสูตรดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	38	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ	102	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต
รวม	146	หน่วยกิต

1. หมวดวิชาชีพพื้นฐานทั่วไป	38	หน่วยกิต
1.1 วิชาสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
1.2 วิชามนุษยศาสตร์	6	หน่วยกิต
1.3 วิชาภาษาศาสตร์	12	หน่วยกิต

1.4	วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	12	หน่วยกิต
1.5	วิชาพลศึกษาหรือนันทนาการ	6	หน่วยกิต
2.	หมวดวิชาชีพ	102	หน่วยกิต
2.1	วิชาชีพพื้นฐาน	23	หน่วยกิต
2.2	วิชาชีพเฉพาะสาขา	61	หน่วยกิต
3.3	วิชาชีพเลือก	18	หน่วยกิต
3.	หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

ให้นักศึกษาเลือกจากวิชาใด ๆ ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งไม่ซ้ำกับวิชาในแผนการเรียน
เสนอแนะ นักศึกษาอาจเลือกวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอน โดยความเห็นชอบจากภาควิชาฯ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาเพศหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา 2550 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 683 คน ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 126 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 105 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 201 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 จำนวน 251 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาเพศหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา 2550 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 255 คน ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 47 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 39 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 75 คน และ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 จำนวน 94 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967 : 886-887) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 4 ระดับชั้น คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 126 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 105 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 201 คน และ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 จำนวน 251 คน

2. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตาราง (Yamane. 1967: 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 255 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 2 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 47 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 39 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 75 คน และ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 จำนวน 94 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	รวม
ปริญญาตรีปีที่ 1	94	47	47
ปริญญาตรีปีที่ 2	79	39	39
ปริญญาตรีปีที่ 3	151	75	75
ปริญญาตรีปีที่ 4	188	94	94
รวม	638	255	255

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมทั้งหมด 4 ด้านของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษาอยู่ รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครองและอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพการโรงแรม

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

ตอนที่ 9 แบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมทั้งหมด 4 ด้านดังนี้

9.1 ด้านทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม

9.2 ด้านมนุษยสัมพันธ์

9.3 ด้านความมั่นคงทางอารมณ์

9.4 ด้านจิตสำนึกการให้บริการ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา

1. ชั้นปีที่ศึกษา

() ชั้นปีที่ 1

() ชั้นปีที่ 2

() ชั้นปีที่ 3

() ชั้นปีที่ 4

2. รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง.....ต่อเดือน

3. อาชีพของผู้ปกครอง

() ผู้ปกครองของข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับสายอาชีพโรงแรม

() ผู้ปกครองของข้าพเจ้า มิได้ ทำงานเกี่ยวกับสายอาชีพโรงแรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ศึกษาแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองของสถิตาพร คำสด (2546: 173)

2.3. สร้างแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และข้อ

2.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ข้ามสะพานลอยเป็นคนที่น่าชื่นชมมาก					
00	แม้ว่าแม่ค้าจะทอนเงินผิด ข้าพเจ้าก็จะไม่คืน เพราะเป็นความผิดที่แม่ค้าไม่ใช่ความผิดตน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	(คะแนน)	(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	มีวินัยในตนเองมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	มีวินัยในตนเองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	มีวินัยในตนเองน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ศึกษาแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง ของอรุณี มิ่งประเสริฐ (2547 : 124)

3.3. สร้างแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และข้อ 3.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ารู้ว่าตัวข้าพเจ้าสามารถเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้เสมอ					
00	ข้าพเจ้าไม่พอใจในสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4

จริงน้อยที่สุด 1

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีความภาคภูมิใจในตนเองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีความภาคภูมิใจในตนเองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีความภาคภูมิใจในตนเองน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา ตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา แล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังด้านอาชีพของ อภิชาติ เสรณ์วิจัยกิจการ (2539: 20)

4.3. สร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และข้อ 4.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่ออาชีพของนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษาขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียวเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองข้าพเจ้ามักจะชี้แจงให้ข้าพเจ้าทำงานที่หลากหลาย					
00	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าไม่ค่อยพูดคุยเรื่องอาชีพเมื่อข้าพเจ้าเรียนจบระดับปริญญาตรี					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังด้านอาชีพมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	มีความคาดหวังด้านอาชีพปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	มีความคาดหวังด้านอาชีพน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัวตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัวแล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัวของมาริษานาคทัต (2541 : 114) และระจิตร์แก้ว เล็กอุทัย (2542 : 133)

5.3. สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และข้อ 5.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating

Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ
จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อสมาชิกในครอบครัว</u> เมื่อมีงานบ้านข้าพเจ้าจะรีบช่วยโดยไม่รีรอ					
00	<u>การปฏิบัติตนของสมาชิกในครอบครัวต่อนักศึกษา</u> ข้าพเจ้าคิดว่าคนในครอบครัวของข้าพเจ้าเหมือนต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยมีใครทำกิจกรรมร่วมกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

(คะแนน)

จริงที่สุด

5

1

จริง

4

2

จริงบ้าง

3

3

จริงน้อย

2

4

จริงน้อยที่สุด

1

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว ไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรมตามขั้นตอนต่อไปนี้

6.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม แล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรมของผะดากุล บัณลาหยาค (2544 : 99)

6.3. สร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และข้อ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>สถานที่เรียน</u> ข้าพเจ้ามักปวดบริเวณดวงตา เนื่องจากใน ห้องเรียนแสงสว่างไม่เพียงพอ					
00	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน</u> อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีความ ปลอดภัยสูง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	(คะแนน)	(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนส่งเสริมวิชาชีพ
การโรงแรม ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนส่งเสริมวิชาชีพ
การโรงแรม ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนส่งเสริมวิชาชีพ
การโรงแรม ไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ตาม
ขั้นตอนต่อไปนี้

7.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและ
อาจารย์ผู้สอน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนของชาติชาย หมั่นสมัคร (2542 : 105)

7.3. สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และข้อ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน กรุณาอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
		ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอน</u> ข้าพเจ้าเดินหนีเมื่อเห็นอาจารย์ผู้สอนเดินมา					
00	<u>การปฏิบัติตนของอาจารย์ผู้สอนต่อนักศึกษา</u> อาจารย์ผู้สอนทราบทันที่ว่านักศึกษาคนใดขาดเรียนไป เมื่อท่านเข้ามาสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน
ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน ตามขั้นตอนต่อไปนี้

8.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อนของสุดใจ ผาแก้ว มณี (2542 : 197)

8.3 สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และข้อ 8.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน กรุณาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายที่เพื่อนมายุ่งเรื่องส่วนตัว					
00	ข้าพเจ้าและเพื่อนสังสรรค์กันเป็นประจำ เมื่อหมดจากภาระการเรียนแล้ว					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน ดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม

ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม แล้วนำมาเป็นแนวทางในการนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของเมธาวิวงศ์ไวจ์โรจน์ (2545: 137) และชะเอิน พิศาลวัชรินทร์ (2549: 92)

9.3 สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และข้อ 9.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม กรุณาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>ด้านทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม</u> ข้าพเจ้าคิดว่านักการโรงแรมควรรู้ขั้นตอน การบริการเป็นอย่างดี					
00	<u>ด้านมนุษยสัมพันธ์</u> ข้าพเจ้าชอบงานด้านเอกสารมากกว่าการ พบลูกค้าโดยตรง					
000	<u>ด้านความมั่นคงทางอารมณ์</u> ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมหลีกเลี่ยง ที่จะบริการลูกค้าที่เคยต่อว่าตน					
0000	<u>ด้านจิตสำนึกการให้บริการ</u> ข้าพเจ้าคิดว่านักการโรงแรมทุกคนภูมิใจที่ ได้บริการผู้อื่นก่อนเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

(คะแนน)

จริงที่สุด

5

1

จริง

4

2

จริงบ้าง

3

3

จริงน้อย

2

4

จริงน้อยที่สุด

1

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และ
กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00

หมายถึง

นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์
ของนักการโรงแรมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66

หมายถึง

นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์
ของนักการโรงแรมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33

หมายถึง

นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์
ของนักรการโรงแรมน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยจะนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วจะนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาแผนกการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัยได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.86- 15.40

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 1.93 - 10.39

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.59 - 12.18

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว จำนวน 12 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.27- 17.02

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพการโรงแรม จำนวน 13 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.05 – 14.07

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน จำนวน 16 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.21 - 12.52

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน จำนวน 13 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.647-13.736

ตอนที่ 9 แบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม จำนวน 33 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.13- 14.31

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความมีวินัยใน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9562
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9046
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9262
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9593
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพการโรงแรม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9454
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9650
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9358
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9586

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อคณบดีคณะศิลปศาสตร์ และอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม จำนวน 255 ฉบับ ระหว่างวันที่ 20 เดือนธันวาคม พ.ศ 2550 ถึงวันที่ 27 เดือนธันวาคม พ.ศ 2550 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t-Distribution
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์บุคลิกภาพซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์บุคลิกภาพซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์
X_1	แทน	ระดับชั้น : ปีที่ 1
X_2	แทน	ระดับชั้น : ปีที่ 2
X_3	แทน	ระดับชั้น : ปีที่ 3
X_4	แทน	ระดับชั้น : ปีที่ 4
X_5	แทน	รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง
X_6	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม
X_7	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม
X_8	แทน	การมีวินัยในตนเอง
X_9	แทน	ความภาคภูมิใจในตนเอง
X_{10}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา
X_{11}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว

X_{12}	แทน	ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม
X_{13}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน
X_{14}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน
Y	แทน	บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น และ อาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านองค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน การมีวินัยในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับครอบครัว ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น และ อาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น และ อาชีพของผู้ปกครอง

องค์ประกอบ	ระดับขององค์ประกอบ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับชั้น	ปีที่ 1	47	18.43
	ปีที่ 2	39	15.29
	ปีที่ 3	75	29.41
	ปีที่ 4	94	36.86
	รวม	255	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง	ทำงานเกี่ยวกับการโรงแรม	14	5.49
	ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับการโรงแรม	241	94.51
	รวม	255	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 255 คน เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 36.86 รองลงมา เป็นเรียนชั้น ปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 29.41 และเป็นชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 18.43 และเป็นชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 15.29

จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับการโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 94.51 ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำงานเกี่ยวกับการโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 5.49

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านองค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของนักศึกษาต่อ การมีวินัยในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านองค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของนักศึกษาต่อ การมีวินัยในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง	5,103.22	2297.27	ปานกลาง
การมีวินัยในตนเอง	3.74	0.55	มาก
ความภาคภูมิใจในตนเอง	3.50	0.45	ปานกลาง
ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา	3.57	0.50	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว	3.86	0.60	ดี
ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการ โรงแรม	2.74	0.54	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน	3.57	0.54	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	3.71	0.52	ดี
บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม	3.72	0.40	มาก

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง การมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก ความภาคภูมิใจในตนเอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว อยู่ในระดับดี มีลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม อยู่ในระดับดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับดี และ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิงแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตัวแปร	x ₁	x ₂	x ₃	x ₄	x ₅	x ₆	x ₇	x ₈	x ₉	x ₁₀	x ₁₁	x ₁₂	x ₁₃	x ₁₄	Y
x ₁	1.000	-0.202**	-0.307**	-0.363**	-0.197**	0.120	-0.107	-0.004	-0.042	0.106	-0.083	0.337**	0.139*	0.196*	-0.040
x ₂		1.000	-0.274**	-0.325**	-0.055	-0.049	0.055	-0.085	-0.072	-0.124*	-0.057	0.107	-0.004	-0.113	-0.018
x ₃			1.000	-0.493**	-0.075	0.046	-0.033	0.087	0.006	0.078	0.064	-0.140*	-0.129*	0.032	0.115
x ₄				1.000	0.270**	-0.103	0.077	-0.016	0.081	-0.066	0.049	-0.218**	0.014	-0.104	-0.063
x ₅					1.000	0.059	-0.056	0.115	0.191**	0.072	0.136	.185**	0.093	-0.001	0.150*
x ₆						1.000	-0.962**	-0.018	-0.007	0.098	-0.038	0.064	0.061	0.060	-0.055
x ₇							1.000	0.040	0.041	-0.070	0.064	-0.070	-0.044	-0.030	0.080
x ₈								1.000	0.517**	0.250**	0.625**	0.035	0.384**	0.338**	0.401**
x ₉									1.000	0.279**	0.480**	0.016	0.310**	0.219**	0.296**
x ₁₀										1.000	0.413**	0.011	0.266**	0.298**	0.319**
x ₁₁											1.000	-0.057	0.292**	0.334**	0.429**
x ₁₂												1.000	0.194**	0.101	-0.136*
x ₁₃													1.000	0.356**	0.416**
x ₁₄														1.000	0.381**
Y															1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง (x_8) ความภาคภูมิใจในตนเอง (x_9) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา (x_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน (x_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (x_{14})

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน (X_5)

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (X_{12})

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้น : ปีที่ 1 (x_1) ระดับชั้น : ปีที่ 2 (x_2) ระดับชั้น : ปีที่ 3 (x_3) ระดับชั้น : ปีที่ 4 (x_4) อาชีพของผู้ปกครอง : ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม (X_6) และ อาชีพของผู้ปกครอง : ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม(X_7)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรักรโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	13.669	3.417	32.825**
Residual	250	26.025	0.104	
Total	254	39.694		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า มี 4 องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรักรโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรักรโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₁	.223	.043	.306	.429	.184	57.089**
X ₁₁ , X ₁₃	.172	.042	.260	.526	.277	48.176**
X ₁₁ , X ₁₃ , X ₁₂	.156	.038	.205	.557	.310	37.623**
X ₁₁ , X ₁₃ , X ₁₂ , X ₁₄	.147	.037	.201	.587	.344	32.825**

$$a = 2.083$$

$$R = .587$$

$$R^2 = .344$$

$$SE_{est} = .203$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 6 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน (x_{13}) ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (x_{12}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (x_{14}) โดยองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้ร้อยละ 34.40 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.083 + 0.172X_{11} + 0.223 X_{13} - 0.147X_{12} + 0.156X_{14}$$

สมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .260 X_{11} + .306X_{13} - .201X_{12} + .205X_{14}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิงแผนกวิชาการโรงแรม
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์นักการโรงแรมของนักศึกษาหญิงแผนกวิชาการโรงแรม
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกวิชาการโรงแรม

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาเพศหญิง แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา 2550 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 683 คน ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 126 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 105 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 201 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 จำนวน 251 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาเพศหญิงแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ ปีการศึกษา 2550 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 255 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane. 1967 : 886 - 887) ซึ่ง

ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นปี เป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบสอบถามศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษาอยู่ รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.86 - 15.40 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9562

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 1.93 - 10.39 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9046

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.59 - 12.18 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9262

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.27 - 17.02 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9593

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาการโรงแรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.05 - 14.07 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9454

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.21 - 12.52 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9650

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.647-13.736 ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9358

ตอนที่ 9 แบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 33 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.13- 14.31 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9586

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อคณบดีคณะศิลปศาสตร์ และอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม จำนวน 255 ฉบับระหว่างระหว่างวันที่ 20 เดือนธันวาคม พ.ศ 2550 ถึงวันที่ 27 เดือนธันวาคม พ.ศ 2550 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิงแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิงแผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง (x_8) ความภาคภูมิใจในตนเอง (x_9) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา (x_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน (x_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (x_{14})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง (x_5)

3. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (x_{12})

4. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้น : ปีที่ 1 (x_1) ระดับชั้น : ปีที่ 2 (x_2) ระดับชั้น : ปีที่ 3 (x_3) ระดับชั้น : ปีที่ 4 (x_4) อาชีพของผู้ปกครอง : ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม (x_6) และ อาชีพของผู้ปกครอง : ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม (x_7)

5. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมของนักศึกษาหญิงล้วน แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน (x_{13}) ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (x_{12}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (x_{14}) โดยองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้ร้อยละ 34.40

6. สมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีดังนี้

6.1 สมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.083 + 0.172X_{11} + 0.223 X_{13} - 0.147X_{12} + 0.156X_{14}$$

6.2 สมการพยากรณ์บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .260 X_{11} + .306 X_{13} - .201 X_{12} + .205 X_{14}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง (x_8) ความภาคภูมิใจในตนเอง (x_9) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา (x_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน (x_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (x_{14}) และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง (X_5 อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 การมีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีวินัยในตนเองเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มีความตรงต่อเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรม ซึ่งตรงกับคำกล่าวของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2526 : 59) ที่กล่าวถึงลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองว่าเป็นบุคคลที่มี มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบสูง ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีวินัยในตนเองเหมาะสม จึงเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่าการมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม

1.2 ความภาคภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูง มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูง จะรู้สึกว่าเป็นคนที่มีคุณค่า เป็น

ที่ต้องการของบุคคลอื่นๆ ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง ซึ่งการที่มีความภาคภูมิใจในตนเองก่อให้เกิดความเชื่อมั่นและการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งส่งผลถึงการมีบุคลิกภาพที่ดีซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศศิกานต์ ธนะโสธร (2529 : 14-15) ที่กล่าวว่าความภาคภูมิใจในตนเองยังมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของบุคคล ซึ่งจัดว่ามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต และเป็นพลังทางด้านจิตใจที่ช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นสรุปได้ว่าการมีความภาคภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม

1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมมาก มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะแนวคิดของ เฮิร์ลลอค (Herlock. 1973 : 187 – 191) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลเกิดได้จากความทะเยอทะยานของบิดามารดา บิดามารดามักจะใฝ่ฝันหรือหวังให้ลูกเป็นอะไร ตั้งแต่เด็กยังไม่คลอด สิ่งที่ยังบิดามารดาหวังให้ลูกเป็นอย่างไรจะเป็นแบบที่หล่อหลอมความหวังของบิดามารดาที่มีต่อเด็กตลอดชีวิต เช่น บิดามารดามักจะตัดสินใจไว้เลยว่าลูกควรจะทำการศึกษาในระดับใด เรียนได้ดีเพียงใด ประกอบอาชีพอะไร เป็นต้น เมื่อผู้ปกครองมีความคาดหวังต่ออาชีพของนักศึกษาสูง ความคาดหวังเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันให้ผู้ปกครองส่งเสริมบุตรหลานของตนให้เป็นไปในแบบที่ตนเองต้องการ รวมทั้งการปลูกฝังการใฝ่รู้ใฝ่เรียน การมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ ด้วยเหตุนี้ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา จึงส่งผลต่อการมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม

ดังนั้นสรุปได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักศึกษากับครอบครัว มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีสัมพันธภาพดีกับครอบครัว ย่อมได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว ได้รับการปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีงาม ตลอดจนกำลังที่ดีจากครอบครัวในการทำกิจการใดๆ ซึ่งสิ่งที่นักศึกษาได้รับจากครอบครัวก่อให้เกิดอิทธิพลต่อพัฒนาการของบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ต่อตัวนักศึกษาเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เฮิร์ลลอค (Hurlock. 1967 : 661) ที่ไว้ว่า บิดามารดาที่ให้ความรัก ความอบอุ่นต่อบุตรหลานและสร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้าน เล็งเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมาคือ ทำให้เด็กเป็นคนที่มีความลักษณะกัลยาณมิตร มีอารมณ์มั่นคง แจ่มใสร่าเริง มีความรับผิดชอบต่อ

ตนเอง เป็นต้น ดังนั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว จะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะเมื่อนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม ที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับอาจารย์ผู้สอน จึงเกิดความศรัทธาและความเชื่อในตัวบุคคลที่เคารพนับถือ รวมทั้งก่อให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพด้วย รวมทั้งเกิดการเลียนแบบและแสดงออกทางท่าทางและบุคลิกภาพคล้ายกับอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาจึงมองอาจารย์ผู้สอนเป็นต้นแบบของการแสดงออกทางบุคลิกภาพที่เหมาะสมของการปฏิบัติงานด้านการโรงแรม อาจารย์ผู้สอนเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงมีอิทธิพลมากต่อนักศึกษาซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) ที่กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ คือบุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทัศนคติและพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

ดังนั้นสรุปได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะกลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มวัยที่มีอายุไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งเป็นบุคคลที่ถือว่าอยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาจึงมักจะแสดงออกคล้ายๆกัน ซึ่งความใกล้ชิดของนักศึกษาจึงมักเกิดจากการพบปะสังสรรค์กับในกลุ่มเพื่อน ในการเข้าเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การทำงานต่างๆ และการฝึกงานของนักศึกษาเป็นต้น จากสัมพันธภาพดังกล่าวจึงก่อให้เกิดพฤติกรรมรวมทั้งการแสดงบุคลิกภาพที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเฟลด์แมนและนิวคอมบ์ (Feldman ; Newcomb. 1976 : 325 – 330) ดังที่ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมของนักศึกษา

ดังนั้นสรุปได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรงโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม

1.7 รายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาหญิงล้วน แผนการโรงแรมที่มีรายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครองมากมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะในการเรียน การร่วมกิจกรรมของทางสถาบัน มีความจำเป็นที่ต้องใช้เงินในการร่วมกิจกรรม รวมทั้งการซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียน และใช้เงินในการใช้จ่ายส่วนตัว ดังนั้นเงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการใช้ในการศึกษา ซึ่งเมื่อผู้ปกครองสามารถรองรับรายจ่ายในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาได้อย่างเพียงพอ จึงช่วยลดความกังวลในเรื่องเงินที่นำมาเป็นทุนการศึกษา ซึ่งจะส่งผลทำให้นักศึกษา เป็นบุคคลที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ยิ้มแย้มแจ่มใส รวมทั้งส่งผลถึงการแสดงพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เหมาะสมอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของเคย์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2520 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Kay. 1975) ที่ให้ความสำคัญยิ่งต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยเคย์เห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จะเป็นตัวเพิ่มหรือตัวลดความเร็วของพัฒนาการทางบุคลิกภาพของบุคคลได้ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นสามารถชี้ให้เห็นว่า รายได้ของผู้ปกครองเป็นอีกประเด็นหนึ่งส่งผลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักศึกษา แผนการโรงแรม

ดังนั้นสรุปได้ว่ารายได้ของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนการโรงแรม

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (X_{12}) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม มีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรมดี มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมน้อย ทั้งนี้เพราะสถานที่เรียนมีความไม่เหมาะสมต่อการเรียนของนักศึกษา เพราะโต๊ะเรียนอาจขาดความยืดหยุ่นในการรองรับการนั่งเรียนที่ใช้เวลานานนาน และการใช้สื่อเทคโนโลยีทิศทางเดียวในการเรียนการสอน การใช้สื่อในลักษณะนี้อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักศึกษา โดยอาจเป็นการปลูกฝังทางอ้อมให้นักศึกษา แผนการโรงแรมยึดติดความสะอาดสบาย ในบางครั้งอาจทำให้นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ขาดความรับผิดชอบในการเรียน จึงส่งผลกระทบต่อทักษะในการเรียนวิชาชีพเกี่ยวกับการโรงแรมด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่าลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม มีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนการโรงแรม

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้น : ปีที่ 1 (x_1) ระดับชั้น : ปีที่ 2 (x_2) ระดับชั้น : ปีที่ 3 (x_3) ระดับชั้น : ปีที่ 4 (x_4) อาชีพของผู้ปกครอง : ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม (X_6) และอาชีพของผู้ปกครอง : ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม(X_7) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ระดับชั้น : ปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของ นักการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพของ นักการโรงแรมที่พึงประสงค์มาก ทั้งนี้เพราะความตั้งใจและความมุ่งมั่นในการที่จะศึกษาวิชาชีพ การโรงแรม จึงส่งผลให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แผนกการโรงแรม เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ที่ ประสบความสำเร็จในการเข้าศึกษาต่อ ในการนี้จึงก่อให้เกิด การมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของ นักการโรงแรมในระดับมาก

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของ นักการโรงแรมน้อย ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมในการเรียนในสถาบัน มีความแตกต่างจากการ เรียนในระดับที่ผ่านมาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวจึงอาจส่งผลต่อการ ปรับตัวของนักศึกษาด้วย(อภิปรายใหม่ ไม่ดี) จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แผนกการโรงแรมบาง คน เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมอยู่ในระดับน้อย

3.2 ระดับชั้น: ปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการ โรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรมสามารถปรับตัวให้เข้า กับสภาพแวดล้อมในการเรียนได้ และเริ่มมีความชอบในวิชาการโรงแรม จึงส่งผลให้นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของ นักการโรงแรมน้อย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเมื่อเข้าเรียนได้ระยะหนึ่ง แล้วอาจเกิดความไม่ชอบใน วิชาเรียนหรืออาจจะไม่มีความถนัดในวิชาการโรงแรม จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นบุคคลที่มี บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมในระดับน้อย

3.3 ระดับชั้น : ปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการ โรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึง ประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีวุฒิภาวะสูงขึ้น ประกอบกับ นักศึกษาในชั้นปีที่ 3 ต้องฝึกงาน ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่องาน ที่ทำมากขึ้น และการฝึกงาน นักศึกษาต้องพบเจอบุคคลอื่นในสังคมการทำงานจึงต้องมีการสร้าง

สัมพันธภาพที่ดีและการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 แผนกการโรงแรมบางคน เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมสูง

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมน้อย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ฝึกงานบางคน ยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นในสังคมการทำงานได้ และขาดความตั้งใจในการฝึกงานจึงทำให้ขาดทักษะทางวิชาชีพ ด้วยเหตุนี้อาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 แผนกการโรงแรมบางคน เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมในระดับต่ำ

3.4 ระดับชั้น : ปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้สั่งสมประสบการณ์ทั้งจากการเรียนรู้ในห้องเรียนและการเรียนรู้ในสังคมการทำงานจากการฝึกงานในชั้นปีที่ 3 แล้วทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ด้วยเหตุนี้จึง เป็นสาเหตุให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 แผนกการโรงแรมบางคน เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมสูง

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมน้อย ทั้งนี้เพราะนำจากประสบการณ์และความรู้ จากการเรียนทั้งในห้องเรียนและในสังคมการทำงานมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง และขาดคุณสมบัติบางประการของนัการโรงแรมที่ดี ด้วยเหตุนี้จึง เป็นอาจสาเหตุให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 แผนกการโรงแรมบางคน เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมในระดับต่ำ

3.5 อาชีพของผู้ปกครอง : ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมบางคนมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม เป็นบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา ผู้ปกครองที่ทำงานในสายงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการโรงแรมจึงปลูกฝังคุณสมบัติของนัการโรงแรมที่ดี ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับการโรงแรม การมีมนุษยสัมพันธ์ การมีความมั่นคงทางอารมณ์ และการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการ ดังนั้นในการอบรมบุตรหลานจึงอยู่ภายใต้กรอบของความเข้าใจในอาชีพในสายงานการโรงแรม ด้วยเหตุนี้จึง อาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมสูง

นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนัการโรงแรมน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองทำงานในสายงานเดียวกับบุตรหลาน เมื่อให้การอบรมสั่งสอนในสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในสายงานการโรงแรม นักศึกษาอาจเกิดการต่อต้านและไม่ทำตาม

ด้วยเหตุนี้จึง อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมในระดับต่ำ

3.6 อาชีพของผู้ปกครอง : ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรมอาจมีเวลาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของตนเองมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 176 ; อ้างอิงมาจาก Coleman and Hammen. 1974 : 312) กล่าวว่า องค์ประกอบของบรรยากาศความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น ซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพ จึงทำให้นักศึกษาหญิงบางคนจึงมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม

นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมน้อย ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้ปกครองไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับอาชีพการโรงแรม จึงไม่มีความรู้ความเข้าใจในงานอาชีพการโรงแรม จึงไม่ได้มีการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในอาชีพการโรงแรม โดยสั่งสอนเพียงแต่ให้บุตรเป็นคนดีของสังคม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองเท่านั้น จึงทำให้นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมบางคน มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมในระดับต่ำ

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับครอบครัว (x_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน (x_{13}) ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม (x_{12}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (x_{14}) โดยองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรม ของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้ร้อยละ 34.40 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับครอบครัว มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่หนึ่ง แสดงว่า นักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีสัมพันธภาพ ดีระหว่างนักศึกษา กับครอบครัว ทำให้มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักรการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว ย่อมได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว ได้รับการปลูกฝังพฤติกรรม

ที่ดิงาม ตลอดจนกำลังที่ดีจากครอบครัวในการทำกิจการใดๆ ซึ่งสิ่งที่นักศึกษาได้รับจากครอบครัวก่อให้เกิดอิทธิพลต่อการพัฒนาการของบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ต่อตัวนักศึกษาเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เฮิร์ลอค (Hurlock. 1967 : 661) ที่กล่าวไว้ว่า บิดามารดาที่ให้ความรัก ความอบอุ่นต่อบุตรหลานและสร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้าน เล็งเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมาคือ ทำให้เด็กเป็นคนที่มีความลักษณะกัลยาณมิตร มีอารมณ์มั่นคง แจ่มใส ร่าเริง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นต้น ดังนั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว จะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมด้วย

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สอง แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน ทำให้มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะเมื่อนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม ที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับอาจารย์ผู้สอน จึงเกิดความศรัทธาและความเชื่อในตัวบุคคลที่เคารพนับถือ รวมทั้งก่อให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพด้วย รวมทั้งเกิดการเลียนแบบและแสดงออกทางท่าทางและบุคลิกภาพคล้ายกับอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาจึงมองอาจารย์ผู้สอนเป็นต้นแบบของการแสดงออกทางบุคลิกภาพที่เหมาะสมของการปฏิบัติงานด้านการโรงแรม อาจารย์ผู้สอนเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงมีอิทธิพลมากต่อนักศึกษาซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) ที่กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ คือบุคคลอื่นๆรอบตัวเรา สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่นๆนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทศนคติและพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน จึงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักศึกษา แผนกการโรงแรม

4.3 ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สาม แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม ที่มีลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรมดี ทำให้มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรมดี ได้แก่ วิธีการสอนที่จูงใจ มีอุปกรณ์การสอนที่พร้อมใช้งาน บรรยากาศในห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การมอบหมายงานที่เหมาะสมไม่มากเกินไป การประเมินผลที่ยุติธรรม และที่สำคัญพฤติกรรมของครูในการสอนมีความจริงใจและตั้งใจ มีน้ำใจและเสียสละกับผู้อื่น (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2528 : 83 – 87) ดังนั้นลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรมจึงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สี่ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่านักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรมที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน ทำให้มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมมาก ทั้งนี้เพราะกลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มวัยที่มีอายุไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งเป็นบุคคลที่ถือว่าอยู่ใกล้ชิดศึกษามากที่สุด การแสดงพฤติกรรมต่างๆของนักศึกษาจึงมักจะแสดงออกคล้ายๆกัน ซึ่งความใกล้ชิดของนักศึกษาจึงมักเกิดจากการพบปะสังสรรค์กับในกลุ่มเพื่อน ในการเข้าเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การทำงานต่างๆ และการฝึกงานของนักศึกษาเป็นต้น จากสัมพันธภาพดังกล่าวจึงก่อให้เกิดพฤติกรรมรวมทั้งการแสดงบุคลิกภาพที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเฟลด์แมนและนิวคอมบ์ (Feldman and Newcomb. 1976 : 325 – 330) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมของนักศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน จึงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักศึกษา แผนกการโรงแรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลให้คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายจัดสภาพแวดล้อมต่างๆของบุคลากรและของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทางมหาวิทยาลัยสามารถผลิตนักการโรงแรมที่มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ อันได้แก่ มีความรู้ทั่วไปและทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม มีมนุษยสัมพันธ์ มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีจิตสำนึกการให้บริการ ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวที่มีในนักการโรงแรมจะเป็นประโยชน์ให้เกิดแก่การปฏิบัติหน้าที่ที่ดีของนักการโรงแรมต่อไปในอนาคต

2. ผลการวิจัยในครั้งนี้ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษาหญิง แผนกการโรงแรม มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน ได้ดังนี้

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัวควรส่งเสริมโดยการจัดโครงการสายสัมพันธ์ในครอบครัว หรือโครงการครอบครัวสีขาวปลอดยาเสพติด ให้ทำกิจกรรมร่วมกันในทุกวันอาทิตย์ จัดรายการส่งเสริมการขายที่เกี่ยวกับครอบครัว

2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนควรส่งเสริมโดยการจัดทัศนศึกษาร่วมกัน และให้มีกิจกรรมในห้องเรียนและให้มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนโดยเปิดเวทีอิสระ ไม่ปิดกั้นทางความคิด

2.3 ลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม ควรส่งเสริมโดยการจัดกล่องแสดงความคิดเห็นที่เป็นอิสระทางความคิด ว่านักศึกษาต้องการให้ปรับปรุงเรื่องใดในลักษณะทางกายภาพที่นักศึกษาคิดว่าจะต้องปรับปรุง และจัดโครงการออกแบบมหาวิทยาลัยในฝันเพื่อเป็นการจูงใจให้นักศึกษาได้ออกความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนควรส่งเสริมโดยจัดให้มีการทำรายงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนให้มากขึ้น และเปิดศูนย์ปรึกษาทางจิตวิทยา เช่น ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น เพื่อแก้ปัญหาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของทางมหาวิทยาลัยต่างๆที่มีการเปิดการเรียนการสอนแผนกวิชาการโรงแรม โดยใช้องค์ประกอบอื่น เช่น เพศ เจตคติต่อวิชาชีพการโรงแรม การเลียนแบบบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาการโรงแรม เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบบุคลิกภาพที่ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานของนักการโรงแรม เพื่อใช้เปรียบเทียบกับ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ในความต้องการของประชาชนผู้มาใช้บริการในโรงแรม เพื่อเป็นข้อมูลให้กับทางมหาวิทยาลัยต่างๆที่เปิดการเรียนการสอนแผนกวิชาการโรงแรม ซึ่งจะทำให้มีการผลิตบัณฑิตที่ดี ที่มีคุณภาพต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524) ความจำ. กรุงเทพฯ: สมิต.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว 2. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น
- จรรยา สุวรรณทัต. (2523, มิถุนายน). ครอบครัวสัมพันธ์. *ครูปริทัศน์*. 6: 52 – 57.
- _____. (2531, มกราคม – ธันวาคม). จิตวิทยาพัฒนาการ. *สารานุกรม
ศึกษาศาสตร์*. 8: 66 – 69.
- จรรยา โชคสุชาติ. (2546). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโซฟิเทลเซ็นทรัล
หัวหิน รีสอร์ท จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)*. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2527). การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการ
พยาบาลศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราพร อรุณพลทรัพย์. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร = *A study on factors effected
self-discipline behavior of students : a case study of primary school students of
Bangkok Metropolitan Administration Schools*. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (การจัดโครงการ
สวัสดิการสังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2531). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์.
- ชะเอิน พิศาลวัชรินทร์. (2549). การสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบอาชีพ
การท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- เชตศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐกานต์ ทรัพย์ไพศาล. (2547). การเห็นคุณค่าในตนเอง ของวัยรุ่นในชุมชนแออัดคลองเตย.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินท
รวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิณ. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย
รายงานการวิจัยฉบับที่ 21*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดุษฎี ชุมสาย. (2514). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ถวิล ธาราโกชน. (2541). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ทวี ท่อแก้ว และอบรม สันภิบาล. (2517). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ธิดิมา จักรเพชร. (2544). ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- นพลักษณ์ หนักแน่น. (2543). คุณลักษณะที่พึงประสงค์และพฤติกรรมความเป็นผู้นำนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร พุ่มพฤษ. (2529). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระนารายณ์ลพบุรี.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- นฤมล บุณนิม. (2529). ความผูกพันในความสำเร็จในเชิงความคาดหวังทางการศึกษา : ศึกษากรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สม.ม. (สังคมวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.
- นวลละอ อสุภาผล. (2527). ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นวลศิริ เปาโรหิตและคณะ. (2520). จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รามคำแหง.
- บุญลือ วันทายนต์. (2522). ครอบครัวและวงศ์วาน = Family and kinship AN(SO) 221. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุษยา ม่วงประเสริฐ. (2535). การศึกษาบุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บั้งอร ภูวภิรมย์ขวัญ. (2524). การวัดบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประชา ผ่องใส. (2530). การวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประดินันท์ อุปรนัย. (2523). การเรียนการจัดบรรยายภาคในชั้นเรียน เอกสารการสอนชุดระบบการสอน. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- ปรีชา ธรรมา. (2537). การเลียนแบบ. สารานุกรมศึกษาศาสตร์. 13: 9 – 14.
- ปรีชา แดงโรจน์ (2529). การโรงแรม : หน้าที่และการปฏิบัติงาน. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

- ปัทมา คงทอง. (2547). การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะการบริการที่ดีของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี สารนิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณี คลังระหัด. (2540). บุคลิกภาพของนักศึกษาสารวัตร รุ่นที่ 48 ของสถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ กรมตำรวจ กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชญา สมทรง. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนชนอมพิทยา อำเภอนม จังหวัดนครศรีธรรมราช . ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิสมัย ปโชติการ. (2521). งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม. กรุงเทพฯ: เอช เอ็น กรุ๊ป.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2524). การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- มะลิ อุดมภาพ. (2538). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เมธาวี วงศ์ไวโรจน์. (2545). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาธุรกิจโรงแรม ตามความต้องการของผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรณู เสือดาว. (2547). การศึกษาบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา นฤภัทร. (2537). การพัฒนาบุคลิกภาพ. ภาควิทยาการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูภูเก็ต

- รัตนา ศิริพานิช. (2531). ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ไทยวัฒนาพานิช. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริณาสาน์.
- วรกานต์ ศุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของ
นิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วรพรรณ ศรีอุบล. (2535). ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้สไลด์เทปเป็นเทคนิค "แม่แบบ"
ที่มีต่อเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
นเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร อวະกุล. (2528). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์การพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2538, กันยายน-ธันวาคม). การวิจัยปฏิบัติการ. สมาคมนักวิจัยทาง
สังคมศาสตร์ 1(1): 6-10
- วิลาส บุญทองขาว. (2527). บรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะ
ของนักเรียน ครูและผู้บริหารเขตการศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้.
ข่าวสารการวิจัยศึกษา. กรุงเทพฯ.
- วัชรินทร์ แก้วลา. (2531). สภาพแวดล้อมสังคมในกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครู
นครราชสีมา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- วันดี ระเจริญ. (2531). บุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราไพพรรณี.
- ศิริเพิ่ม เชาว์ศิลป์. (ตุลาคม 2541 – มกราคม 2542). ความพึงพอใจในงานของพนักงานใน
สถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ โรงแรม และโรงงาน ในเขตภาคเหนือ. สุขภาพจิตแห่ง
ประเทศไทย. 7(1): 19 – 27.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2530). จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
ประกายพรึก.
- สมพิศ ไชยกิจ. (2536). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนราธิวาส.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สมศักดิ์ ชินพันธ์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรับรู้ที่พึงพอใจและเมโนภาพแห่งตน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- สวภา ไธประเสริฐและเสาวพร เมืองแก้ว. (2540, มกราคม – เมษายน). พฤติกรรมการดูโทรทัศน์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นครศรีธรรมราช. *คหเศรษฐศาสตร์*. 40(1): 65 – 71.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2540). การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- สิริชัย ประทีปฉาย. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. จันทบุรี: วิทยาลัยครูรำไพพรรณี.
- สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- สุธิตา หงษาชาติ. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในสถาบัน บุคลิกภาพและพฤติกรรมรับข่าวสารกับความรู้และการตอบสนองต่อภาวะวิกฤตทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- สุดใจ ผาแก้วมณี. (2542). การศึกษาเกณฑ์ปกติของบุคลิกภาพของนักเรียนพยาบาลสี่เหล่าทัพ กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เสถียร เหลืองอร่าม. (2527). มนุษยสัมพันธ์คือหัวใจของนักบริหาร. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540-2541). วัฒนธรรมกับการพัฒนา : ทางเลือกของสังคมไทย. กรุงเทพฯ.
- อดิศักดิ์ จินดาบุญกุล. (2532). การศึกษาความต้องการและการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : การศึกษาเฉพาะรายกรณีเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงและต่ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรีและสระบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช. (2538). รวมความรู้เกี่ยวกับงานโรงแรม. กรุงเทพฯ: ฮิวแมนเฮอริเทจ.
- อเนกกุล กรี่แสง. (2521). จิตวิทยาที่เกี่ยวกับการศึกษา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อรพินทร์ ชูชม, อัจฉรา สุขารมณ. (2532). *องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- อรรวรรณ เหนานรักษ์. (2537). *เจตคติต่องานบริการโรงแรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. อัดสำเนา.
- อำไพ หอมสกุล. (2546). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- Alan H. Anderson ; David Kleiner. (1995). *Effective marketing communications : a skill and activity-based approach*. Oxford, UK ; Cambridge, Mass.: Blackwell Business.
- Allport G.W. (1937). *Personality A: Psychological Interpretation*. New York: Holt, Rinehart and Winstor.
- Anastasi, Anne. (1968). *Personality Development*. 3rd ed. New York: McGraw - hill Book.
- Anderson, S.A. ; W.M. Fleming. (1970, Winter). Lates Adolescents Identify Formation: Individuation from the Family of Origin. *Adolescence*. 31(7): 4327.
- Burton, Roger. (1976). *Honesty and Moral Development and Behavior*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Carl G. Jung. (1969). *Man and his symbols*. New York: Doubleday.
- Edward, David C. (1969). *General Psychology*. London: he Memillan.
- Feist Jess. (1990). *Theories of Personality*. 2nd ed. U.S.A.: Holt, Rinehart and Winston.
- Feldman, K.A. ; Theodore M. Newcomb. (1976). *The impact of College on Student*. Sanfrancisco : Joss Ye-Brass.
- Good, V. Carter. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw – Hill.
- Gordon, Jesse E. (1963). *Personality and Behaviors*. New York: Macmillan.
- Hillgard, E.R. (1967). *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt Brace & World.
- Hjelle, Larry A. ; Ziegler, Daniel J. (1992). *Psychology Theories Basic Assumtion, Research, and Application*. 3rd ed. United States: McGraw - hill Book.
- Hurlock. (1978). *Child development*. New York: McGraw-Hill.
- Hurd, Donal Fngene. (1971, May). The Relationship of Effective Variables to College Acheiement. *Dissertation Abstractsinternational*. 11 : 3793 –A.

- Jones, Harold E. (1970). *Personality Development in Children*. Austin: University of Texas.
- Layman, Barbara Jean. (1975, May). *Perception of college Environment at Akalahoma State University by Incoming Freshman Students*. Dissertation Abstracts International.
- Maslow, Abraham Harold. (1954). *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.
- Mc.Cannell, J.V. (1974). *Understanding Human Behavior*. New York: Holt, Rinehart and Winstor.
- Morris, C.G. (1979). *Psychological*. 3rd ed. Englewood. New Jersey: Prentice - Hall.
- Romine, Stephen. (1974, December). Student and Faculty Perceptions of an EffectiveUniversity instructional Climates. *The Journal of Educational Research*. 68 : 139 - 143
- Ruch, Floyd L. (1953). *Psychology and life ; including an illustrated reference manual : the brain and nervous system*. Chicago: Scott, Foresman.
- Samuel, William. (1981). *Personality: Searching for the sources of Human Behavior*. McGraw - hill Book.
- Schultz, Duane ; Schultz, Sydney Ellen. (1998). *Theories of Personality*. 6th ed. U.S.A.: Brooks/Cole.
- Symond, P.M. (1973). *Psychology of Parent-Child Relationship*. New York : Appleton Centery Crofts Inc.
- Thompson,George G.(1962). *Child psychology : growth trends in psychological adjustment*. Boston: Houghton Mifflin.
- Voorm, Randall Jay. (1990, December). Environment Fit: The Relationship Between Small liberal Arts Colleges and Their Environment (College Environment). *Dissertation Abstracts International*. 52 (6): 125.
- Wiggins, Jerry S. (1971). *The psychology of personality*. Reading: Addison – Wesley.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics : an introductory analysis*. New York: Harper.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรมของนักศึกษา
แผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความ
แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความในช่องว่าง.....ให้ตรงกับ
ความเป็นจริงของนักศึกษา

1. ชั้นปีที่ศึกษา

() ปีที่ 1

() ปีที่ 2

() ปีที่ 3

() ปีที่ 4

2. รายได้ของผู้ปกครอง..... บาท ต่อ เดือน

3. อาชีพของผู้ปกครอง

() ผู้ปกครองของนักศึกษาทำงานเกี่ยวกับสายอาชีพการโรงแรม

() ผู้ปกครองของนักศึกษา ไม่ได้ ทำงานเกี่ยวกับสายอาชีพการโรงแรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง ขอให้นักศึกษา อ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบต่าง ๆ ได้ดี					
2	ข้าพเจ้าไม่ประพฤติตนไปในทางเสื่อมเสีย เพราะคำนึงถึงชื่อเสียงของตนเองและครอบครัว					
3	แม้ว่างานบริการโรงแรมจะค่อนข้างน่าเบื่อแต่ข้าพเจ้าก็อดทนทำงานสำเร็จ					
4	การมาสายในเวลาเรียนไม่ถือเป็นเรื่องผิด เพราะเพื่อนในห้องแทบทุกคนก็เคยทำกัน					
5	มีบางวิชาที่น่าเบื่อ ข้าพเจ้าจึงไม่ค่อยเข้าเรียน					
6	ข้าพเจ้าคิดก่อนทำ และคิดก่อนพูดเสมอ					
7	เครื่องแบบนักศึกษาที่ดูดีในสายตาข้าพเจ้า ไม่จำเป็นต้องถูกระเบียบ					
8	ข้าพเจ้าคิดว่าการเอา راحتเอาเปรียบผู้อื่นเป็นเรื่องธรรมดาที่คนในสังคมก็เป็นกัน					
9	ข้าพเจ้าจะปรับปรุงตนเองทันทีเมื่อพบว่าข้าพเจ้ามีข้อบกพร่องในเรื่องต่าง ๆ อยู่					
10	ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้อย่างสมดุล และเมื่อใกล้สิ้นเดือนข้าพเจ้าจึงมักจะหยิบยืมเงินจากเพื่อนก่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
11	ข้าพเจ้ารักษาคำมั่นสัญญาดีกว่าสิ่งใด หากสัญญาแล้วข้าพเจ้าจะต้องทำให้ได้ตามที่พูดไว้					
12	แม้ว่ากรรมการคุมสอบไม่อยู่ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ลอกข้อสอบเพื่อนเด็ดขาด					
13	หากการทำกิจใด ๆ แล้วเกิดอุปสรรค ข้าพเจ้าจะยกเลิกงานนั้นทันที เพราะทำต่อไปก็ไม่มีประโยชน์					
14	ข้าพเจ้าไม่ลอกงานสร้างสรรค์ของเพื่อนเด็ดขาด เช่นงานแกะใบตอง เพราะคิดว่าเราทำเองก็ได้					
15	ข้าพเจ้าชอบส่งกระจก ตรวจเช็คความเรียบร้อยของใบหน้าทุกเวลา ไม่เว้นแม้ขณะที่อาจารย์สอน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้รับเลือกให้ทำงานจัดเลี้ยงพิเศษจากโรงแรมดัง ๆ เพราะมาจากแผนกโรงแรมเทคนิคกรุงเทพ					
2	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้					
3	ข้าพเจ้ามักอารมณ์เสียเสมอเมื่อถูกคนนินทา					
4	ข้าพเจ้าพอใจชีวิตความเป็นอยู่ขณะนี้					
5	ข้าพเจ้ามักเสียใจในสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว					
6	เมื่อพิจารณาแล้วข้าพเจ้าเป็นคนไม่ดีนัก					
7	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ได้ดี					
8	ข้าพเจ้าภูมิใจที่สามารถพึ่งตนเองได้					
9	หากข้าพเจ้าประกอบวิชาชีพโรงแรม ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะเป็นเสาหลักให้ครอบครัวได้					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองมีความสามารถมากพอในด้านต่าง ๆ					
11	เพื่อนในชั้นเรียนไม่ค่อยยอมรับผลงานใด ๆ ของข้าพเจ้า					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกคล้อยตามเพื่อนเมื่อเพื่อนตำหนิในความเป็นตัวของตัวเอง เช่นการแสดงออกหรือบุคลิกภาพของตน					
13	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายตนเอง และชอบเหม่อมอง					
14	ข้าพเจ้าได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนประกวดกิจกรรมต่าง ๆ จากเพื่อนเสมอ					
15	ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าช่วยเหลือผู้อื่นได้แน่นอน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม ความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษาขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ปาน กลาง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองข้าพเจ้าให้เงินค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเรียนในวิชาชีพการโรงแรม					
2	คำพูดติดปากของผู้ปกครองก็คือ “รีบ ๆ เรียน ให้จบจะได้รีบมาทำงาน”					
3	ผู้ปกครองข้าพเจ้ามักจะพูดเสมอว่างานโรงแรมเป็นงานที่ดี					
4	ผู้ปกครองข้าพเจ้าไม่สนับสนุนให้ฝึกงานตามหลักสูตรการเรียนวิชาชีพโรงแรม					
5	ผู้ปกครองข้าพเจ้าไม่รู้สึกลำบากใจเมื่อข้าพเจ้ามีแนวโน้มว่าจะได้ฝึกงานในโรงแรมดังๆ					
6	ผู้ปกครองข้าพเจ้ายินดีมาก หากข้าพเจ้าจะขอเงินไปเรียนวิชาชีพอื่นเพิ่มเติม เช่นเรียนเสริมสวยหรือช่างไฟ					
7	ผู้ปกครองไม่เคยสนใจเลยว่าหลังเรียนจบแล้วข้าพเจ้าจะไปประกอบอาชีพใด					
8	ผู้ปกครองข้าพเจ้าไม่มีปัญหา ถ้าข้าพเจ้าตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพจากสาขาการโรงแรมที่กำลังศึกษาอยู่					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
9	ผู้ปกครองข้าพเจ้าฝากฝังอนาคตของครอบครัวไว้ที่ข้าพเจ้า					
10	ผู้ปกครองข้าพเจ้าถามว่า ข้าพเจ้าจะนำวิชาชีพโรงแรมมาใช้กับคนในครอบครัวได้บ้าง เช่น ทำอาหารรสชาติโรงแรมให้คนในครอบครัวกิน					
11	ผู้ปกครองข้าพเจ้าพูดถึงอาชีพโรงแรมที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ให้ผู้อื่นฟังเสมอ					
12	ผู้ปกครองไม่เคยถามว่าข้าพเจ้าเรียนอย่างมีความสุขหรือไม่					
13	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าช่วยงานบ้านก่อนที่จะไปอ่านหนังสือสอบ					
14	ผู้ปกครองข้าพเจ้ามักนำข้าพเจ้าไปทำความรู้จักตามสถานประกอบการต่าง ๆ					
15	ผู้ปกครองข้าพเจ้าไม่ชอบฟังเรื่องการเรียนวิชาชีพของข้าพเจ้า					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อสมาชิกในครอบครัว					
1	เมื่อมีงานบ้านข้าพเจ้าจะช่วยโดยไม่รีรอ					
2	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำกิจกรรมอื่นเช่นดูหนังฟังเพลง น่าสนใจมากกว่าการได้อยู่กับครอบครัว					
3	บ่อยครั้งเมื่อกลับถึงบ้านข้าพเจ้าคุยโทรศัพท์กับเพื่อนก่อนจะกล่าวทักทายสมาชิกในครอบครัว					
4	เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้ามักจะคิดถึงสมาชิกในครอบครัวก่อนเสมอ					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกอับอายใจ หากสมาชิกในครอบครัวพูดคุยในลักษณะเป็นห่วง					
6	ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนเข้าใจข้าพเจ้ามากกว่าคนในครอบครัว					
	การปฏิบัติตนของสมาชิกในครอบครัวต่อนักศึกษา					
7	ข้าพเจ้าคิดว่าครอบครัวของข้าพเจ้าเหมือนต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยมีใครมาทำกิจกรรมร่วมกัน					
8	เมื่อสมาชิกครอบครัวมีปัญหาข้าพเจ้ามักจะเป็นคนสุดท้ายที่ทราบเรื่อง					
9	ครอบครัวของข้าพเจ้ามีกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งต่อปี					
10	ในครอบครัวของข้าพเจ้าไม่มีความลับต่อกัน					
11	สมาชิกในครอบครัวมีของฝากที่ระลึกให้กันเสมอ					
12	เมื่อข้าพเจ้าเจ็บป่วย สมาชิกทุกคนในบ้านจะดูแลอย่างดี					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ส่งเสริมวิชาชีพการโรงแรม ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	สถานที่เรียน					
1	ห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าวและเป็นระเบียบ					
2	ข้าพเจ้ามักปวดบริเวณดวงตา เนื่องจากแสงสว่างไม่เพียงพอ					
3	ห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์ฝึกต่าง ๆ เช่น ห้องปฏิบัติงานแม่บ้าน หรืออุปกรณ์สำหรับฝึกผสม(ค็อกเทล) มีความพร้อมและมีเพียงพอสำหรับนักศึกษาทุกคน					
4	เวลาเรียนข้าพเจ้าได้ยินเสียงอาจารย์ผู้สอนชัดเจน					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนคับแคบ					
6	มุมพักผ่อนหย่อนใจมีเพียงพอสำหรับข้าพเจ้า					
	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
7	ผ้าเช็ดปาก (napkin) สำหรับฝึกพับ อยู่ในสภาพไม่พร้อมใช้งาน เช่น ไม่ลงแป้ง ทำให้อ่อนตัว พับยาก					
8	อุปกรณ์ฝึกครัวเป็นระเบียบ ทำให้ข้าพเจ้าหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ในครัวได้รวดเร็ว					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	ผ้าปูเตียงเก่า สีซีดและเปื้อยจนไม่สามารถปูเตียงได้ตามมาตรฐาน					
10	ห้องปฏิบัติการส่วนหน้า มีความทันสมัยเทียบกับโรงแรมชั้นหนึ่ง					
11	ห้องปฏิบัติงานครัวสกปรก และมีกลิ่นไม่สะอาด					
12	ห้องปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยรวมถูกจัดวางไว้อย่างเป็นสัดส่วนอย่างสวยงาม					
13	ห้องอาหารหยิบหมอก มีบรรยากาศอึมครึม อึดอัดเมื่อข้าพเจ้าปฏิบัติการอยู่ด้านใน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน กรุณาอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอน					
1	ข้าพเจ้ามักจะเดินหนี เมื่อเห็นอาจารย์ผู้สอน					
2	ข้าพเจ้าทำความเคารพอาจารย์ผู้สอนเป็นประจำ ทั้งในชั่วโมงเรียน และเมื่อเจอที่อื่น					
3	ข้าพเจ้าชอบสนทนาปัญหาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอนเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองความรู้ต่าง ๆ					
4	ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์คือคนอื่น ไม่มีความสำคัญใด ๆ ไม่เหมือนคนในครอบครัวหรือเพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
5	ข้าพเจ้ามักขอคำปรึกษาและคำแนะนำจาก อาจารย์เสมอ ทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว					
6	ข้าพเจ้าสบายใจเมื่อได้เรียนกับอาจารย์ผู้สอน เพราะเข้าใจเนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอน					
7	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสอนของอาจารย์ทุกท่านและ นำไปปฏิบัติ					
8	ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องส่วนตัวของอาจารย์เป็นเรื่องที่ สามารถพูดถึงได้ในที่สาธารณะ					
	การปฏิบัติตนของอาจารย์ผู้สอนต่อนักศึกษา					
9	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา อาจารย์มักจะเมตตาและไม่ สนใจ					
10	อาจารย์ทักทายยิ้มแย้มกับข้าพเจ้าเสมอ					
11	ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์ปฏิบัติกับนักศึกษาเท่า เทียมกัน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง					
12	ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์เป็นบุคคลที่เข้าพบได้ยาก					
13	หากมีนักศึกษาขาดเรียนไป อาจารย์มักจะ ไม่ทราบหาใครหายไปไหนบ้าง					
14	อาจารย์เป็นผู้ส่งเสริมความรู้ต่าง ๆ ในงาน วิชาชีพโรงแรมและความรู้ทั่วไปให้แก่ข้าพเจ้า					
15	อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีที่ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตาม					
16	หากผลคะแนนออก อาจารย์ผู้สอนไม่ชี้แจง รายละเอียด ทำให้ข้าพเจ้าคาใจอยู่บ่อยครั้ง					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน กรุณาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เพื่อนร่วมชั้นช่วยกันดูแลบุคลิกภาพและแสดงความเห็นเรื่องเสื้อผ้าการแต่งกายให้กันเสมอ					
2	เพื่อนมักไม่ค่อยชวนข้าพเจ้าไปรับประทานอาหารหรือกลับบ้านด้วยกัน					
3	ข้าพเจ้าทำงานกับเพื่อนได้ดี					
4	เพื่อนที่เรียนดี ให้คำแนะนำกับเพื่อนที่เรียนอ่อน					
5	ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนที่เห็นแก่ตัวเป็นเรื่องธรรมดาที่คนในสังคมก็เป็นกัน					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจกับเพื่อนได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติจากทางมหาวิทยาลัย					
7	ข้าพเจ้าต้องทำงานกลุ่มอยู่คนเดียวอยู่บ่อยครั้ง					
8	ข้าพเจ้าเบื่อเวลาที่เพื่อนมาตักเตือนหรือมายุ่งเรื่องส่วนตัว					
9	ข้าพเจ้ากับเพื่อนชอบการสังสรรค์หลังเลิกเรียนและเมื่อมีเวลาว่าง					
10	ข้าพเจ้าสนใจเอาใจใส่เพื่อนในชั้นเรียนเสมอ					
11	ถ้าเพื่อนของข้าพเจ้ามีปัญหา ข้าพเจ้าจะรับฟังเพื่อนก่อนเสมอ แม้ว่าจะทำงานค้างอยู่					
12	ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนไม่จริงใจกับข้าพเจ้าเลย					
13	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนมักจะแกล้งข้าพเจ้าในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ตลอดเวลา					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม กรุณาอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	ด้านทักษะวิชาชีพเกี่ยวกับงานโรงแรม					
1	ข้าพเจ้าเห็นว่านักการโรงแรมควรรู้ขั้นตอนและเทคนิคการบริการเป็นอย่างดี					
2	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมต้องทำทุกอย่างให้ลูกค้าพอใจ					
3	ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยหากนักการโรงแรมไม่รู้ว่อุปกรณ์ด้านความปลอดภัยต่าง ๆ อยู่ที่ใดบ้าง					
4	ข้าพเจ้าเห็นว่านักการโรงแรมควรมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี					
5	ข้าพเจ้าเห็นว่านักการโรงแรมควรมีความรู้ภาษาที่สามเพิ่มขึ้นจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษ					
6	ในเวลาสั้น ๆ ของการเข้าพัก นักการโรงแรมไม่จำเป็นต้องสนทนากับลูกค้าก็ได้					
7	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมต้องสามารถนั่งพักได้ หลังจากการยืนตอนรับแขกเป็นเวลานาน					
8	ไม่ใช่เรื่องผิด หากนักการโรงแรมจะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าบางอย่างไม่ได้ทันท่วงที					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
9	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมต้องยิ้มแย้มให้กับลูกค้าก่อนเสมอ					
10	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมสนใจแต่ลูกค้าที่มีฐานะดี มาจากประเทศยอดนิยม เช่น อเมริกา อังกฤษ ยุโรป					
11	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าถ้าไม่จำเป็นนักการโรงแรมไม่พูดกับลูกค้าเพราะกลัวจะเข้าใจและสื่อสารกันผิด					
12	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมจะต้องมีสีหน้าแจ่มใสเสมอ แม้ว่ามีเรื่องทุกข์ใจอยู่ก็ตาม					
13	ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่ลูกค้าที่นักการโรงแรมรู้จักคุ้นเคยจะได้รับการดูแลเป็นพิเศษ					
14	ถ้ามีเกี่ยวกับด้านเอกสารที่ไม่ต้องเจอลูกค้า ข้าพเจ้าจะเสนอตัวก่อนทันที					
15	ข้าพเจ้าคิดว่าการอยู่สถานที่พลุกพล่านเป็นสิ่งที่ไม่น่าเบื่อ					
16	ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าการบริการด้วยรอยยิ้มสำคัญมากกว่าการบริการที่รวดเร็ว					
17	ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่นักการโรงแรมจับตามองลูกค้าที่แต่งตัวมอมแมม เพราะอาจมีพฤติกรรมไม่ดีเช่น ชอบลักขโมย					
	ด้านความมั่นคงทางอารมณ์					
18	ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมต้องรับฟังข้อติชมของลูกค้าด้วยอาการสงบ					
19	ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมสามารถแสดงสีหน้าหงุดหงิดได้ เมื่อถูกลูกค้าต่อว่าทั้งที่ไม่ใช่ความผิดตน					
20	ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมรับฟังความต้องการของลูกค้า โดยไม่มีข้อโต้แย้ง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
21	ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมรีบจบบทสนทนาอย่างรวดเร็ว เมื่อลูกค้ามีปัญหาเรียกร้องเกินความพอดี					
22	ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่นักการโรงแรมหลีกเลี่ยงที่จะบริการลูกค้าที่เคยต่อว่า					
23	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมที่ดีรู้จักอดทนกับเวลาโกรธลูกค้า					
24	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมมีสิทธิ์อารมณ์เสียบ่อยครั้งได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป					
	ด้านจิตสำนึกการให้บริการ					
25	ข้าพเจ้าคิดว่านักการโรงแรมทุกคนภูมิใจที่ได้บริการผู้อื่นก่อนเสมอ					
26	ข้าพเจ้าคิดว่านักการโรงแรมสมควรจะรักษาสีหน้าของตนเอง เช่น หมดเวลาทำงานแล้ว ไม่จำเป็นต้องบริการลูกค้าก็ได้					
27	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมสามารถคุยโทรศัพท์ส่วนตัวได้ในเวลาทำงานหากไม่มีลูกค้า					
28	ข้าพเจ้าคิดว่านักการโรงแรมที่ดีบริการลูกค้าด้วยความกระตือรือร้น แม้ว่าจะง่วงนอนมากก็ตาม					
29	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่านักการโรงแรมควรบริการลูกค้าดี ๆ จะต้องแต่งตัวดี ๆ สะอาดก่อน					
30	ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมต้องอยู่สะอาดงานจนเสร็จ จึงจะกลับบ้านอย่างไร้กังวล					
31	ข้าพเจ้าคิดว่านักการโรงแรมจะรู้สึกอายและเสียศักดิ์ศรีมาก หากจะต้องบริการคนรู้จัก ในฐานะลูกค้าผู้เข้าพัก					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
32	ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมรีบอธิบายและช่วยเหลือลูกค้าที่ไม่เข้าใจในเรื่องการใช้อุปกรณ์ในห้องพักหรือราคาสินค้าเสมอ					
33	ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่นักการโรงแรมจะแนะนำทางเลือกที่เหมาะสมกับลูกค้า แม้ว่าโรงแรมได้กำไรน้อยลง เช่น การตัดข้อเสนอที่ไม่จำเป็นสำหรับลูกค้าออกไป					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	5.86
2.	9.60
3.	6.38
4.	10.47
5.	5.95
6.	15.40
7.	8.94
8.	8.94
9.	10.44
10.	5.95
11.	15.40
12.	8.93
13.	8.94
14.	8.93
15.	8.94

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9562

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.91
2.	1.93
3.	5.32
4.	3.49
5.	9.51
6.	7.22
7.	3.09
8.	3.61
9.	10.39
10.	9.51
11.	7.22
12.	3.09
13.	3.62
14.	10.39
15.	10.39

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9046

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่ออาชีพของนักศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.59
2.	6.32
3.	7.10
4.	5.32
5.	5.72
6.	7.96
7.	12.18
8.	2.59
9.	6.32
10.	7.09
11.	5.32
12.	5.72
13.	7.96
14.	12.18
15.	12.18

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9262

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและครอบครัว

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	5.27
2.	9.98
3.	8.05
4.	8.76
5.	10.49
6.	7.60
7.	14.68
8.	9.97
9.	9.24
10.	9.38
11.	17.02
12.	17.02

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9593

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพการโรงแรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	5.49
2.	12.63
3.	3.05
4.	4.01
5.	5.61
6.	10.08
7.	9.86
8.	14.07
9.	10.88
10.	10.08
11.	9.86
12.	14.07
13.	10.88

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9454

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
กับอาจารย์ผู้สอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	10.21
2.	9.01
3.	5.21
4.	9.37
5.	11.76
6.	12.52
7.	6.91
8.	7.55
9.	10.30
10.	8.37
11.	10.21
12.	9.05
13.	5.21
14.	9.36
15.	11.76
16.	12.52

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9650

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
และเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	11.979
2.	13.736
3.	13.260
4.	11.979
5.	10.158
6.	6.175
7.	13.736
8.	11.745
9.	11.979
10.	13.260
11.	13.736
12.	3.647
13.	4.897

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9358

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของ
นักการโรงแรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	8.26	18.	6.10
2.	5.71	19.	8.52
3.	7.59	20.	7.50
4.	11.5	21.	11.12
5.	2.73	22.	9.69
6.	4.56	23.	4.91
7.	5.05	24.	2.79
8.	3.16	25.	14.03
9.	2.13	26.	10.01
10.	11.98	27.	6.36
11.	13.09	28.	6.36
12.	13.23	29.	13.23
13.	5.62	30.	7.59
14.	4.91	31.	5.65
15.	13.66	32.	11.91
16.	6.10	33.	12.88
17	6.10		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9586

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศร 0519.12/ 7648

(สำเนา)

บัณฑิตวิทยาลัย

ครุฑ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 ธันวาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวณัฐริมา เต็มชัยอนันต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และอาจารย์พาสณา จุฬรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวณัฐริมา เต็มชัยอนันต์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2644-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-306-0024

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ครุฑ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 7649

วันที่ 13 ธันวาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวณัฐริมา เต็มชัยอนันต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง และ อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในครั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวณัฐริมา เต็มชัยอนันต์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 7803

(สำเนา)

บัณฑิตวิทยาลัย

ครุฑ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

20 ธันวาคม 2550

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เนื่องด้วย นางสาวณัฐริมา เต็มชัยอนันต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และ อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ จำนวน 355 คน ตอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของนักการโรงแรม ของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระหว่างเดือน มกราคม 2550 – กุมภาพันธ์ 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวณัฐริมา เต็มชัยอนันต์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2644-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-306-0024

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวณัฐริมา เต็มชัยอนันต์
วันเดือนปีเกิด	30 กันยายน พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	89/62 หมู่บ้านลิลลกรีนวิลล์ ซอยบางบอน3 เขตบางบอน กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 02-453-0479
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ประกอบธุรกิจส่วนตัว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนศึกษานารีวิทยา
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากโรงเรียนตั้งตรงจิตรพณิชยการ
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากโรงเรียนวิบูลย์บริหารธุรกิจ
พ.ศ. 2548	บริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาวิชาการตลาด) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ